

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

V legislatura

Any 2002

Núm. 104/fascicle 3

Presidència
del Molt Honorable Sr. Maximilià Morales i Gómez

Sessió celebrada els dies 15, 16 i 17 d'octubre del 2002

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

Debat sobre l'orientació política general del Govern de les Illes Balears.

Fascicle 1

EL SR. PRESIDENT:

Senyores i senyors diputats, bones tardes.

Per part del Grup Parlamentari Socialista, el seu portaveu, Sr. Andreu Crespi, té la paraula, durant trenta minuts.

EL SR. CRESPI I PLAZA:

Gràcies, Sr. President. Una vegada més me toca intervenir en aquesta mala hora de després de dinar, deu ser ja un costum; però, en qualsevol cas, me dirigiré als presents, Sr. President, senyores i senyors diputats, senyors convidats, senyors periodistes i senyors ciutadans que tenen la bona fe d'escollar aquestes intervencions nostres, que són una mica massa pesades.

Sr. President, vós vareu emprar al vostre discurs una sèrie de símls que feien referència a la mar. Permeteu-me doncs que jo comenci la meva intervenció també en aquesta mateixa línia, i amb un dels més formosos poemes que la llengua catalana té, el d'Ausiàs March que diu:

Veles e vents han mos desig complir,
faent camins dubtosos per la mar,
Mestre i Ponent contra d'ells veig armar,
Xaloc i Llevant, los deuen subvenir,
amb llurs amics lo Grec i lo Mitjorn,
faent humils precis al vent Tramuntanal
Que en son bufar los sia parcial
E que tots cinc complesquen mon retorn

Quina similitud té amb la situació actual en aquesta comunitat aquest vers d'Ausiàs March, podria haver estat de Nostradamus.

Governar, vós ho heu dit, és fer feina; però no només és fer feina, i governar bé tampoc no és fer molta feina, governar és quelcom més, quelcom que ho definí també algú que en devia saber molt d'anar pel mon, tant que li va fer la volta per primera vegada, i quan el rebé Carles V, l'emperador, i davant les lloances que li dirigia, diuen que digué: *"Es sencillo majestad, para gobernar la nave se trata de saber mantener el rumbo aunque haya que maniobrar ante los avatares que la misteriosa mar y la variación de los vientos nos vaya deparando"*. Es tractava, com sabeu, de Juan Sebastián Elcano.

Governar una nau o un país és el que heu dit vós, President, al vostre discurs d'una manera clara i senzilla però al mateix temps decidida i profunda. Governar és tenir un projecte global d'on volem anar, de quina és la proposta que feim als nostres ciutadans i ciutadanes i com anirem assolint aquests objectius amb els mitjans i amb els esforços que hauran de ser necessaris.

El model que heu definit aquí posa clarament de manifest, sobretot analitzant el conjunt de les accions que heu comentat, que es basa en tres principis: el de la competitivitat, però també el de la solidaritat i el de la sostenibilitat. Són tres potes, tres potes sabem que és la manera que una taula no es mogui, tres

potes que garanteixen, construïdes amb exquisida precisió, l'estabilitat i sobretot l'horitzontalitat del projecte.

Les polítiques encaminades a la implantació de la societat del coneixement, en el domini de les noves tecnologies i en la sensibilització social de la importància de la formació i la investigació, són un conjunt d'accions altament significatives del vostre Govern i noves, i que hauran de tendir, com a conseqüència, a l'existència d'un capital humà capaç de desenvolupar-se adequadament dins els processos de globalització. I aquestes mesures que podríem emmarcar dins el camp de la competitivitat, dirigides també a la qualificació dels ciutadans, són també mesures de solidaritat, si s'apliquen, com és el cas del vostre Govern, atenent a criteris d'igualtat d'oportunitats.

La cohesió social aconseguida amb el conjunt de mesures que heu descrit i que passaré a analitzar més endavant, són també un coadjuvant de les mesures de competitivitat que es poden prendre. Una societat acceptablement conforme amb la seva qualitat de vida i confiada en el seu futur és capaç de respondre millor als reptes que té davant que una altra amb poca pau social, fruit de la insatisfacció.

La sostenibilitat, l'ús dels recursos de manera adequada i respectuosa, a més de ser un valor en si mateix i una necessitat per garantir la supervivència, és també una millor manera de competir en el mercat de la nostra principal indústria, el turisme.

Aquest projecte, que heu desgranat com una magrana al vostre discurs, és l'adequat per a la nostra societat. I així ho entenem des del Grup Socialista, així ho deim i així ho defensarem.

Anem a aprofundir, idò, sobre cada un dels aspectes d'aquest projecte i sobre els efectes que tendran a la nostra societat. Hem de parlar, com no podria ser d'altra manera, perquè aquest avui és el debat, d'economia, però parlarem d'economia des del punt que als socialistes ens interessa; de l'economia que serveix per millorar l'estat de benestar del conjunt dels ciutadans, de reduir les desigualtats socials, d'evitar l'exclusió social. Vós les heu enumerat prou bé quines són aquestes polítiques i no tenc perquè repetir-les, però sí posar èmfasi en aquelles que tenen la base en el sector públic com a element garant del principi d'igualtat d'oportunitats; garant també dels drets recollits a la Constitució, a l'educació, a la salut, a l'habitatge, al treball, a l'entorn saludable.

Faré menció a les que promouen la competitivitat de les nostres empreses, de les més petites a les més grosses; dels plans per a les PIMEM; l'aposta per la innovació, o una cosa tan obvia però de vegades tan complicada, es veu, com un subministrament energètic de qualitat i garantit.

Hem de sortir al pas dels que fan de la demagògia econòmica la seva principal arma política, ignorant o potser important-li poc o fins i tot causant intencionadament una pèrdua de confiança causa ben principal de les crisis econòmiques. Cal, per això, dur el debat als termes de la racionalitat pel que fa a les nostres capacitats i a les nostres

possibilitats en matèria econòmica. No volem cap mèrit que no ens correspongui, però tampoc cap culpa que no sigui ben nostra.

El cert és que una sèrie de paràmetres fan senzill entendre l'estat de la qüestió, fins i tot per a aquells que no tenen coneixements econòmics. Dades que són tretes -vós crec que també vareu citar aquesta font- de l'Institut Nacional d'Estadística, una font que ha estat (...) al llarg del temps i que jo crec que mereix la respectabilitat del seu treball. Bé, d'aquestes informacions se'ns diu que l'enquesta de població activa posa de manifest dues coses: primera, que la població activa de les nostres illes, és a dir, aquella gent que té l'edat per fer feina, és superior a la mitjana nacional en quasi 7 punts. És a dir, aquí tenim més gent en edat de fer feina. I la taxa d'atur és del 6,65%, darrera xifra, a l'11% d'Espanya. És a dir, més baixa que la mitjana nacional. Tenim més gent en edat de fer feina i tenim més gent que fa feina. Bé, això és anar bé? Bé, si nosaltres anam, si Espanya va bé, doncs nosaltres anam millor, simplement anam millor, bastant millor.

Una altra xifra, el consum minorista -despesa de les famílies a les botigues- el darrer semestre ha crescut a Espanya el 0,1%, i en canvi, a les Illes Balears, ha crescut el 4,7%. La gent gasta més, ha crescut la despesa en el petit comerç. Qualque cosa deu significar això. Els increments salarials han estat a les Illes Balears, el darrer semestre, el 3,44% front al 2,95% a la resta d'Espanya. Anam be? Jo el que veig és que anam millor.

I de l'estalvi, no és aquest un bon indicador de com li van les coses a les famílies. Doncs, segons xifres del Banc d'Espanya, a Balears s'ha incrementat un 40,6% en aquests darrers temps, 11,2 punts sobre la mitjana nacional dels darrers tres anys, un 4% anual. Està millor, no sé si està bé, però està millor.

L'activitat creditícia dels bancs, que signifiquen una mica una mesura de l'activitat econòmica, ha crescut un 66,85%, molt per damunt d'aquesta mateixa xifra en el conjunt d'Espanya. Bastant millor que als altres, si a nosaltres no els va bé, doncs als altres els deu anar moltíssim pitjor.

I permeti'm que llegeixi un tros d'un article, publicat a un diari d'aquestes illes, que diu el següent: *"Un empresario del sector de la automoción nos relata lo acontecido durante una comida. Nos encontrábamos sentados alrededor de una mesa un grupo de empresarios mallorquines, cada uno con negocios bien distintos, a los postres surgió la pregunta: ¿quién va a perder dinero este año? Ninguno de los presentes contestó con un escueto yo; todos íbamos a cerrar el balance en positivo, a lo sumo alguno iba a empatar el año."* Doncs, no està malament, no està gens malament.

Per tant, jo crec que seria convenient deixar de fer catastrofisme, deixar de fer que el conjunt dels ciutadans, per allò que nosaltres deim d'una manera reiterada, exagerada i falsa, vagin perdent confiança en la nostra pròpia capacitat. I és cert que en aquests moments en el món existeix una desacceleració, que no vol dir marxa enrera; jo no sé si la gent de lletres no ho acaba d'entendre això, però desacceleració no

vol dir marxa enrera, vol dir anar menys aviat, menys aviat, però anar. I a més, mirin, segurament, quan el Sr. Bush, *the burning Bush*, li podríem dir en anglès, deixi de fer amenaces apocalíptiques, les coses les coses tornaran allà on eren. Deixin, per tant, de fer catastrofisme. Aquí les coses van raonablement bé.

Si la nostra economia no va malament, la nostra base econòmica que és el turisme, tampoc no pot ser que vagi malament, perquè de qualque banda surten els doblers, de qualque banda surten. Vós, Sr. President, en féreu una anàlisi realista i contundent, i coincidim, coincidim que l'ecotaxa no només no ha significat absolutament res sobre la crisi turística, sinó que és la millor mesura. Avui ja podríem dir de les millors mesures, perquè ja n'heu anunciat una altra que aquest Govern ha pres, de cara a mantenir la nostra situació en el mercat turístic, mercant en el qual la competitivitat és una cosa molt important. De qualque manera podríem dir que l'ecotaxa podria significar la part alíquota mediambiental de l'IRPF diari, ho tornaré a dir, la part alíquota mediambiental de l'IRPF diari; és a dir, nosaltres pagam un IRPF, d'aquesta quantitat se'n gasta en medi ambient, un turista viu aquí durant uns dies, doncs paga aquesta part per viure-hi, valor mitjà. Jo crec que aquesta seria una contribució a aquests ciutadans de petita temporada que tenim. I a més és una mesura que ha estat acceptada per tot, no he anat jo a cap fòrum turístic on no s'hagi parlat d'ecotaxa i se n'hagi parlat bé, i se n'hagi parlat com a una mesura que és digna de considerar. I per altra banda, ja existent amb altres formes a altres llocs europeus, taxa de *sejour*, etcètera.

Però, Sr. President, hem de tenir paciència, la fruita cau quan és madura, i si no, podríem demanar al Sr. Cándido Méndez i al Sr. Fidalgo si no han vist que la fruita ha caigut quan ha estat ben madura, i l'esclat de la fruita ha estat considerable.

I aquests efectes catastròfics sobre la crisi turística, jo he anat seguint declaracions de responsables del turisme, i fa uns pocs dies llegesc la ressenya de premsa, per tant no puc dir que les paraules fossin autèntiques, però sembla que el Sr. Güemes, després d'explicar el decreixement turístic a Espanya, dóna unes xifres de Balears, que són fins i tot inferiors que les d'Espanya, i després diu: *"No creo que el problema sea totalmente derivado de la aplicación de la ecotasa"* -no sea totalmente derivado, després de parlar durant tot un article de la crisi econòmica a Alemanya.. Per tant, aquest senyor que en altres temps parlava d'això com el mal de tots els mals, ara resulta que plega veles.

És vera que hi ha, i dissortadament és possible que s'incrementi, avui de matí es llegia a unes declaracions d'un responsable d'una cadena important, les tenia aquí i no les repetiré, és possible que encara la crisi en el sector turístic pogués augmentar, si el Sr. Bush insisteix, com pareix que insisteix, crec que avui ja li han firmat el permís, fort i no et moguis, a muntar-nos una guerra, segurament el turisme se'n ressentirà. I els efectes dels atemptats a Bali afectaran també el turisme, la inseguretat afecta el turisme, en parlarem una mica més endavant.

Però mirin, no deuen anar tan malament les coses en aquest sector quan, només visitant les pàgines web o telefonant a les principals empreses turístiques que tenen la seva seu fiscal en aquesta comunitat autònoma, veim, per exemple, que en el futur immediat, la cadena, que diré A, per no dir el nom, té previst obrir setze hotels: 6 de cinc estrelles i 10 de quatre; la cadena B, obrirà 14 hotels de quatre i cinc estrelles; la cadena C, 14 hotels de quatre i cinc estrelles; per damunt, senyors del Partit Popular, de la mitjana d'aquests darrers anys. Per tant, si volen riure, riguin, però les xifres canten i vostès riuen. I les cançons sonen més fort que les rialles, sempre. Per tant, de període de crisi cap ni un, cap ni un manifesta que perdrà doblers, en guanyarà menys, però ja me conformaria jo amb aquest menys que guanyarà, me conformaria.

I les mesures que vós heu anunciat, President, aquestes deu propostes del pacte per la qualitat turística, són un pla ambiciós per mantenir-nos al capdavant d'aquesta indústria. Les nostres illes són, han estat i han de seguir sent un destí desitjat, un destí volgut. I deia un polític que ens va visitar no fa gaire dies: vostès, el problema, és que es venen massa barats. Aquest és el problema.

I aquesta oferta que vós heu fet, President, no només hauria de ser simplement acceptada pel sector, no només, perquè hi haurà d'haver inversió pública en aquestes mesures, hi ha doblers de tots els ciutadans de les Illes Balears. Per tant, també és bastant lògic exigir que el sector hi contribueixi de manera important. I com? Doncs, és molt senzill, contribuint a la millora dels hotels. Vós heu dit: hotels de tres estrelles, hotels de quatre estrelles, hotels de cinc estrelles, totalment d'acord, però els millors, els millors dins cada una de les categories. La nostra oferta ha de lluitar amb la qualitat, amb la qualitat i no amb el preu; això diuen els experts, però sense ser-ho ja ho veim. Nosaltres varem ser l'oferta barata front a Itàlia i a França i ara el sud de la Mediterrània serà l'oferta barata front a nosaltres. I per tant, si ells varen lluitar per la qualitat, nosaltres també ho hem de fer.

Però també hem de fer l'esforç de reconvertir aquells hotels, de pujar d'estrelles aquells hotels amb les inversions necessàries, aquells hotels que ho permetin. I n'hi ha, hi ha hotels en aquesta comunitat que tenen una categoria i podrien, perquè tenen la situació, la disponibilitat, els espais per ser de categoria superior. I si volem desestacionalitzar, una de les vostres mesures ho diu, una oferta de congressos, necessitam hotels de categoria superior. I això s'ha de fer amb l'esforç dels hotelers. Aquesta reinversió que estan produint a altres bandes, també l'han de produir aquí; no vol dir que no s'estenguin aquestes cadenes, crec que és bo, però aquí també, naturalment que sí.

Però el fet de ser un destí desitjat, el sector turístic no depèn només de tot això que hem anat parlant, depèn d'altres coses, i ho hem dit: de la seguretat. La seguretat és un element que es té en compte i que cada vegada es tindrà més en compte, dissortadament, cada vegada es tindrà més en compte. I la seguretat en aquestes illes no és que vagi molt bé, més aviat jo diria que va bastant malament, avui de matí ja se n'ha parlat. I això, dissortadament, no és competència nostra, no és competència d'aquest Govern. Sense anar més enfora, surtin

del Parlament, me deixin d'escoltar un momentet i vagin per aquests carrerons d'aquí darrera, segur que veuran qualche turista que li acaben de robar la cartera unes senyores que duen clavells, fàcilment identificables, no és que siguin (...) com en Bin Laden, no, no, se les veu clarament. I la policia nacional i la municipal, què fan? Quines instruccions tenen? Quines instruccions dóna l'estimat, quasi ex-batle de Palma, Sr. Fageda, quines instruccions dóna a la policia municipal? I la candidata, aquesta sí que ja és candidata a la batlia de Palma, la Sra. Cirer, quines instruccions els dóna a aquesta policia nacional, què els dóna?

(Remor de veus)

Aplaudim, per això, Sr. President, la vostra intenció d'estudiar una reforma puntual de l'Estatut perquè es permeti la creació de la policia autonòmica. I ho dic amb aquestes paraules que he dit i no amb unes altres, perquè segurament haurem de reflexionar en aquest país sobre les forces de la seguretat de l'Estat, en el marc d'una seguretat europea i en el marc de l'estat autonòmic, hi haurem de reflexionar. I possiblement altres models es puguin posar damunt la taula, no sigui que llavors haguem de córrer perquè no puguem crear una policia perquè el nostre Estatut ho preveu; no totes les comunitats l'Estatut de les quals ho preveu, -Sr. Jaén, si té qualche pregunta me la passi per escrit i li contestaré al final, val, gràcies-; però segurament n'haurem de reflexionar i per tant no és una idea gens menyspreable tenir jurídicament les coses preparades, perquè no ens agafi amb els calçons baixos.

I per exemple, hi havia una actuació d'una institució de l'Estat que, a més de fer una important acció social, jo crec que també contribuïa a la desestacionalització, i això era una cosa que es venia fent i es venia repetint, i ara, mirin per on, el Sr. Güemes, en aquelles declaracions, deia que *colaboraría con el turismo balear cuando se lo pidieran*. Doncs, mirin, el Govern de l'Estat, de moment, retarda quinze dies la vinguda de turistes de l'Imsero, pareix, i hotels diuen que tancaran. I per què no demana vostè la dimissió de qualcú de l'Imsero també, no estaria malament? I a més, les estades són més curtes, i això s'ha denunciat pel sector hotelier, que això també perjudicarà l'interès de la gent a venir-hi. Vaja ajuda quan ens la dóna, valdria més que no ens ajudassin de vegades, valdria més que no ens ajudàs.

Jo crec que hem parlat d'economia, hem parlat de turisme i el que no els hagi interessat no ho han escoltat, tanmateix, ja ho direm més endavant, jo sé el que els passa, senyors del Partit Popular, sé el que els passa, està perfectament diagnosticat, fa temps. Però encara els afegiré una cosa més del turisme, vostès han criticat moltíssim, els he sentit criticar moltíssim l'ecotaxa, un euros diari, per tant, per un paquet de quinze dies, quinze euros; vostès han mirat l'increment de preus del turisme? De l'Institut Nacional d'Estadística, no ho ha tret el Sr. Sampol com a xifra manipulada, no, no, de l'Institut, mirin, l'IPC d'un any 3,6 punts; hotels i similars, 4,4; viatges organitzats, 9,7. Home, si això ve amb una millora de competitivitat, val, però comprar el mateix molt més car, doncs jo no sé si això és una bona política que no depèn més que del sector, de la reflexió, que també convé que faci, perquè, per qualche cosa és el seu negoci.

És vera, en aquestes illes, directament o indirectament molts depenen d'això, però el primer és el que cobra el dividend, després venen els altres, quan es gasten els doblers tal vegada, però primer el que cobra el dividend, per tant, vigilem en aquest tema.

Però ja n'hem parlat abastament d'això, jo crec que hem dit el que volíem dir i passarem a parlar d'uns altres temes, si me deixen.

(Remor de veus)

Als socialistes ens preocupa altres coses també, a més de què l'economia vagi bé, per a nosaltres és un instrument, no un fi en si mateix; ens preocupa i ens interessa que mitjançant l'acció de les administracions es garanteixi l'accés de tots els ciutadans al conjunt de béns i serveis que genèricament hem anomenat l'estat del benestar. Ho he dit abans i ho repetiré: la pau social que d'això se'n deriva, a més de ser un bé en si mateix, o al manco per a nosaltres és un bé en si mateix, és també un element positiu per a la competitivitat, la qual cosa permet, una vegada més, incidir en l'estat del benestar i així seguint.

L'educació i la sanitat són els dos principals pilars sobre els que se sustenta, són les dues grans peces sobre les quals se sustenta l'estat del benestar. I que no depengui dels recursos de cada un el fet de poder gaudir d'una bona salut o curar-se de les malalties és una fita irrenunciable pels socialistes. I és vera que hi ha molta feina a fer encara, molta, però jo crec que anam per un camí acceptable. Hem d'incrementar les prestacions del servei de salut, necessàriament ho haurem de fer, anar dedicant més recursos, i ho hem de fer d'una manera prudent i d'una manera pensada. El Grup Socialista ha presentat ja una sèrie d'iniciatives en aquest sentit i que es veuran a la comissió corresponent ben aviat.

I estam molt contents de l'oferta que heu fet o de l'anunci que heu fet, Sr. President, d'incloure el tractament de salut bucodental dins allò que ofereix el servei de salut als nostres joves i als nostres infants, crec que és una notícia important i era una de les coses detectades i recomanades pels serveis municipals de salut, que ho deien contínuament.

Sr. Jaén, escrigui, no es preocupi, li contestaré tot al final, però calli un poc, calli, per favor.

La posada en funcionament de Son Llàtzer, que no ha estat precipitada, si no que ha estat decidida i feta conscientment, és un bon exemple de gestió. La remodelació de les instal·lacions de l'hospital Psiquiàtric amb les d'un altre, de gestió i dedicació de recursos. I la presentació en aquest Parlament, a pocs mesos de les transferències, d'una llei de salut, deixant clar quins són els drets dels usuaris del Servei Balear de Salut crec que és un compromís polític que mereix la felicitació per part del nostre grup.

De l'esforç fet en educació crec que amb una xifra ens bastaria per dir-ho, 20.000 milions de diferència des que es va produir aquesta transferència fins avui. No parlem d'IPC, aquí

hi ha molts de doblers posats per implementar una llei que, dissortadament, una vegada implementada serà assassinada amb premeditació i traïdoria, però, en qualsevol cas, la millora en el nostre sistema educatiu ha estat notable. Perquè no només hem crescut en quantitat, que també, hem crescut en qualitat. Des de l'educació primària, el batxillerat, escoles d'idiomes, ensenyaments musicals, universitat, formació professional, el gran repte, formació professional, han rebut un increment important de les seves dotacions.

Sr. President, aquí el Grup Parlamentari Socialista voldria també demanar-li un compromís, un compromís públic i el compromís és el següent: malgrat s'aprovi la llei de qualitat, -quina supèrbia autodenominar-se llei de qualitat qui la fa!; ho havien mai vostès?; cap llei anterior mai no s'havia dit llei de qualitat: *ley de reforma educativa*, *ley de ...*, però llei de qualitat, és a dir, jo vaig a fer una llei de qualitat, hala, tío, no te falta padrina! Està molt bé. Bé, doncs, malgrat s'aprovi aquesta llei, en aquesta comunitat haurem de fer els esforços necessaris, jurídics i pressupostaris perquè els alumnes no siguin derivats als 12 anys a aquest cosa que la llei denomina *opción tecnológica*, als 12 anys; perquè això és un poal de fems educatiu, una vergonya, un poal de fems educatiu, i nosaltres no en volem de poals de fems dins el nostre sistema educatiu. Posarem els recursos necessaris, el Govern s'ha de comprometre a posar els recursos necessaris.

(Remor de veus)

Por escrito, Sr. Jaén. I a més, va en la línia contrària a totes les recomanacions europees en la matèria, no separar per raó del rendiment els alumnes a una edat tan jove, va en contra; per tant, senyors, nosaltres crec que ja ho som bastant europeus, però ho volem ser més. Seguim les recomanacions de la Unió Europea i posem-hi recursos. Algunes coses no les podem, perquè, a més, en aquesta llei es declara bàsic quasi tot, no és que hi hagi una invasió de competències, el que hi ha és un ús abusiu del que és competència bàsica. És el que jo en diria i que convendria tal vegada tipificar en el nou Codi Penal, el setge constitucional. Hi ha un altre classe de setge, no, no aquest és setge constitucional i això no es pot...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Crespí vagi acabant per favor.

EL SR. Crespí i PLAZA:

Bé em reservaré algunes coses per la rèplica però aniré acabant. Sr. President, nosaltres voldríem que continués en la línia que heu manifestat, nosaltres voldríem que no defallís amb aquesta feina, a més la singularitat que aquest Govern ha tengut, aquesta singularitat que no només consisteix en fer allò que no havien fet governs anteriors, això passa a vegades, sinó que a més ha hagut de remar absolutament en contra d'un altre Govern que s'ha dedicat no només a impugnar tot allò que és impugnable, no només a dur al Constitucional tot allò que aquí fèiem, si declaràvem llei el Pare Nostre el durien al Constitucional, n'estic segur. No només això i mirin, no hi és el Sr. Cardona per recordar-ho, no, no hi és, però vostès recorden

que quasi ens dugueren al Constitucional una modificació de la Llei d'acompanyament pactada amb ell en referència a la moratòria de grans superfícies. És que l'ordre és "*recurren*" i quan nosaltres parlem ja hi ha un *tío* que ens fa el recurs, tal vegada el Sr. Jaén ja ho està fent ara i no ho sabem.

Senyores i senyors diputats el tema és seriós, de REB n'hem parlat molt i no en parlaré més de REB, no en parlaré més ara, a la rèplica en parlaré un poc més. Però miri, només els contaré una cosa molt breu Sr. President, en el tema del gasoducte, ens n'han fetes de totes, però mirin, vostè sabia una cosa Sr. President? Vostè sabia què feia un diputat d'aquest Parlament dia 21 de maig passat l'horabaixa en el Ministeri d'Economia i Hisenda, el mateix dia que es va produir un tomb tan clar de la postura ministerial en relació al gasoducte? Vostè en té notícies d'aquest fet? Perquè si és allò que crec, vaja flac servei als ciutadans d'aquestes Illes, vaja flac servei als ciutadans d'aquestes Illes.

El temps s'ha esgotat Sra. Barceló, em sap greu no li puc dir...

(*Rialles*)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Crespí per la seva intervenció com a portaveu del Grup Socialista. El Sr. President del Govern té la paraula per replicar els grups.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS
(Francesc Antich i Oliver):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Bé en primer lloc agrair a tots els grups les seves intervencions i com no, les seves aportacions. Començar pel Sr. Santiago Ferrer...

(*Remor de veus*)

Veig que hi ha molts de nervis dins la cambra, no passin pena ja arribarà el torn del Partit Popular i per tant, ja podem parlar després, jo no me'n aniré, no passin pena. Per tant, al Sr. Ferrer agrair-li la seva intervenció i com no, efectivament jo crec que s'ha fet una feina molt important per part del Govern de les Illes Balears, he de dir que s'ha fet en coordinació i cooperació amb el Consell Insular d'Eivissa i Formentera i també en cooperació i col·laboració amb l'Ajuntament de Formentera i bàsicament només per recordar unes paraules que ha dit el Sr. Santiago Ferrer, jo crec que s'ha fet una feina important per tal d'aconseguir la màxima cohesió de les persones i també dels territoris. Feia molt de temps que parlàvem de les moltes dificultats les dobles i triples insularitats, encara hi ha molt de camí per fer i moltes coses per arreglar, però sí que és veritat que durant aquests tres anys hem pogut donar passes jo crec que molt importants. El Sr. Santiago Ferrer ha relatat tot un seguit de temes que s'han anat solucionant durant aquests tres anys, jo crec que hi ha hagut un instrument molt important que és el consorci que s'ha creat a Formentera, un consorci que suposa una inversió de quasi 1.500 milions de pessetes, els quals un 70% els posa l'Estat..., perdonau el Govern de les Illes

Balears, l'Estat no sol posar tantes coses, un 20% els posa el Consell Insular d'Eivissa i Formentera i també hi participa l'ajuntament amb un 10%. Això donarà l'oportunitat de fer un caramull d'obres, infraestructures i dur a terme un caramull d'iniciatives que eren molt importants per a l'illa de Formentera. Per altra banda hi havia també tot un seguit de qüestions que s'havien demanat, en matèria d'educació, en matèria de comerç, en matèria de medi ambient que també s'han anat solucionant.

Per tant, jo coincidisc amb el Sr. Santiago Ferrer que crec que efectivament el balanç és molt positiu, sense perdre de vista que hem de seguir fent feina i que per tant, encara ens queden moltes coses per fer. El Sr. Ferrer ha citat dues qüestions que necessitaven un gran esforç, efectivament a l'hospital de Formentera li hem de dir Hospital de Formentera i aquesta és la idea, el consorci ja té adquirit el solar, l'avantprojecte ja està fet, jo crec que ja hi ha un acord del consorci d'allò que són les característiques que ha de tenir aquesta infraestructura, s'han començat a fer les passes per tot allò que sigui necessari per facilitar els accessos a aquesta infraestructura, està també en tramitació allò que és la petició per la declaració d'interès general per poder fer la construcció d'aquesta nova infraestructura. I per altra banda, segons les nostres previsions, dins l'any 2003 es podran iniciar ja les obres i per tant, jo crec que és una qüestió que la tenim controlada, era un tema importantíssim per a l'illa de Formentera la creació d'aquest centre dotat de quiròfans, especialistes i per tant, un hospital per tal d'atendre la gent d'allà i que no s'haguessin de traslladar per malalties o qüestions per les quals hagin de ser atesos no s'haguessin de traslladar a Eivissa. Per tant, jo crec que aquesta serà una passa importantíssima que es suma a totes i cadascuna de les actuacions que hem vengut realitzant i que jo crec que està molt en línia amb el discurs que jo feia ahir de la necessitat que en aquestes Illes el creixement econòmic, les grans xifres que hem manejat en aquestes Illes en allò que és crear riquesa, a la vegada també servissin per crear benestar i que aquest benestar fos redistribuït bé entre les persones i entre els territoris i per desgràcia Formentera duia moltes coses enrera i que ara no queda més remei que fer un esforç per posar-lo en la línia de les altres Illes.

Una altra de les qüestions que m'ha plantejat com no resolta encara és allò relacionat amb el transport. Com molt bé sap el diputat de Formentera s'han fet multituds de reunions amb les navilieres per tal de trobar una solució en allò relacionat amb els passatgers i també amb les mercaderies, reunions que encara no s'han tancades, encara hi ha des del meu punt de vista hi ha possibilitats de poder arribar a acords, jo crec que aquest és el camí, el camí hauria de ser el de l'acord i per tant, la possibilitat a través del diàleg poder arribar a aquests acords, la Conselleria d'Obres Públiques, juntament amb els responsables de Formentera seguiran treballant des d'aquesta iniciativa. Recordar i ho ha fet el diputat de Formentera, que durant aquesta legislatura ja s'ha fet un esforç molt important per allò que és l'augment dels descomptes en els passatgers i a la vegada també anunciar-li que ara podem, abans no ho podíem fer, està previst per part de la Conselleria d'Hisenda en allò que és la llei d'acompanyament la creació del cens per regular la competència. Per tant, el Tribunal de la Competència, que sense cap dubte per a aquest tema, però també per a moltes

altres coses serà una qüestió important per el bon funcionament a les Illes Balears, sobretot en el sentit de que no es creïn monopolis en alguns temes que sobretot tinguin molta importància per els ciutadans i ciutadanes d'aquest país.

A més agrair al diputat i les forces polítiques de Formentera la lleialtat i l'esforç que sempre han fet per consensuar totes i cada una de les polítiques i l'esforç i lleialtat que han fet per empènyer aquest projecte que estam fent des del Govern de les Illes Balears, però que també estam empenyent des dels consells insulars i des dels ajuntaments, com també amb l'ajuda de totes aquelles entitats que també des dels seus distints àmbits estan fent una molt bona labor.

Agrair, com no, al Sr. Buades també per la seva intervenció. Jo voldria començar per dir que el President valora molt positivament la feina i el suport que hem rebut per part dels Verds en allò que és la tasca que ha duit a terme el Govern de les Illes Balears, que valor molt positivament tota la feina que s'ha fet des de la Conselleria de Medi Ambient, és veritat que els grans debats i les grans discussions del 99 i de molt abans, sempre havien estat al voltant d'allò que era el territori, d'allò que era el medi ambient, una assignatura pendent i importantíssima a nivell d'aquesta comunitat autònoma. També vaig dir ahir durant el discurs, n'hi haurà uns que trobaran que haurem anat massa aviat i n'hi haurà uns altres que trobaran que haurem anat massa poc a poc, però la gran riquesa d'aquest Govern és que està conformat per distintes forces polítiques i que hem tengut en tot moment sempre la capacitat de pactar i consensuar les coses, alguns diuen que aquesta capacitat d'estar conformat per tantes forces polítiques fa que en algun moment no seguem eficaços. Jo crec que no, si ho comparem amb allò que hem vist aquí a les Illes Balears, sense cap dubte l'eficàcia d'aquest Govern està més que comprovada. Com deia, jo crec que tot allò que és medi ambient i territori s'han fet avanços importantíssims, vostè n'ha comentat alguns, s'ha multiplicat per quatre els espais gestionats i conservats.

És veritat que hi ha hagut en aquest país allà on ens hem dedicat pura i simplement a prohibir, per tant, a limitar el fer no sé què a determinats espais, avui aquest Govern no es limita només a això, sinó que hem anat creant tots aquests instruments que donen possibilitats que tots aquests espais no només tinguin unes limitacions a nivell urbanístic, que ja era una qüestió molt important i ja va ser un gran avanç en el seu moment, sinó que a més vegem, arbitrem aquells instruments de gestió que permetin la seva conservació i per tant, que permetin la seva gestió i conservació. En aquesta matèria la Conselleria de Medi Ambient ha feta una important feina, igualment com ho ha fet en altres matèries, ho ha fet en l'aigua creant una nova cultura de l'aigua, ho ha fet en residus, hem treballat en els distints plans de residus, convertint aquests plans en integrals i per tant, aconseguim que no només per exemple a Mallorca hi hagués incineració, sinó que també hi hagués altres tipus de fórmules que figurassin en aquests plans, cosa que no passava abans. Vull recordar que a l'anterior legislatura intentaren durant quatre anys modificar aquests plans de residus i no va ser possible, avui hi ha compostatge, avui hi ha reciclatge, etcètera. Això s'ha fet a Mallorca, en aquests moments també hi ha la possibilitat, ja està en marxa, que el Consell d'Eivissa

pugui treure el seu pla gràcies a les actuacions, la gran feina que s'ha fet des de la Conselleria de Medi Ambient a més que s'ha entrat a regular altres tipus de qüestions com puguin ser els residus de demolició que avui també alguns consells insulars ja hi estan fent feina i en aquests moments la conselleria està fent feina en tots aquells residus perillosos, que també estaven mancats de planificació i que en aquests moments s'estan arbitrant totes aquestes actuacions.

Destacar també de la Conselleria de Medi Ambient, ho vaig dir ahir, tot allò referit a les agendes 21. Jo crec que és una transformació respecte de com entendre la gestió mediambiental, és una transformació perquè és la implicació de tothom en la gestió mediambiental, és actuar des de la proximitat, implicant els ajuntaments, implicant totes i cada una de les entitats i associacions que comporten un determinat indret i per tant, és intentar convertir allò que hem dit moltes vegades el medi ambient en política de polítiques, una política transversal que d'alguna manera arribi a totes i cada una de les actuacions que es puguin fer en moltes altres matèries. Vostè m'ha dit en relació a medi ambient que falten pressuposts, que la consellera cada moment ha de plorar perquè falten pressuposts, jo li puc assegurar que algun Consell de Govern hauria de repartir mocadors perquè no només plora la consellera de Medi Ambient, plora el conseller d'Educació com molt bé ha dit vostè, així com també hi ha molta altra gent que allò que voldria es poder tenir molt més pressuposts a l'hora de poder dur a terme tot una sèrie de polítiques que totes són molt necessàries. Tothom sap que qualsevol institució sempre en voldria tenir més, però no queda més remei que actuar des de les prioritats i per tant, intentar prioritzar totes aquelles coses que a cada moment creim més importants. Jo crec que s'han prioritzat temes d'espais naturals i és veritat que encara falten més doblers, creim que s'ha prioritzat la lluita contra els incendis, que hem canviat jo crec d'una manera importantíssima en referència als mitjans que en aquest moment tenim per donar resposta a una lacra tan important per a les nostres Illes. Hem augmentat el personal, des de l'Ibanat i des d'algunes empreses públiques i instituts que maneja la Conselleria de Medi Ambient per tal de poder tenir més gent que s'encarregui de totes aquestes qüestions.

Vostè ha dit que aquesta legislatura haurà estat la legislatura del medi ambient i jo estic content que vostè ho digui, però li puc assegurar que ha estat la legislatura del medi ambient, però també ha estat la legislatura d'educació i també ha estat la legislatura en matèria d'habitatge públic i també ha estat la legislatura d'un impuls social com mai s'havia vist i també ha estat la legislatura per canviar les formes i les maneres d'entendre com hem d'impulsar la nostra indústria en aquesta comunitat autònoma i crec que també ha estat la legislatura de com hem d'entendre tot el món de l'agricultura, a pesar de les grans lacs i de les grans històries que hem hagut de patir durant tot aquest temps. Jo crec que hem fet uns esforços des de totes i cada una de les matèries, com en molt de temps no s'havia vist i la veritat és que estic obert a discutir totes i cada una d'aquestes matèries. Vostè em parlava d'habitatge públic i que encara hi ha gent que encara té dificultats per poder accedir a un habitatge, jo només li vull dir una cosa, a l'anterior legislatura es varen gestionar uns 400 i busques d'habitatges,

en aquesta legislatura haurem gestionat prop de 2.000 habitatges. Jo sé Sr. Buades que encara no basten, encara tenim peticions en un nombre aproximat d'uns 6.000 habitatges anuals i per tant, encara no hi arribam, però ningú ens podrà dir que no hem fet un esforç importantíssim. Miri, quan nosaltres arribarem al Govern de les Illes Balears allò que era el Pla estatal d'habitatge es complia en un 4%. En aquest moment s'està complint en un 100%, però no és que només s'estigui complint en un 100%, és que en aquests moments quan ja arribam a finals d'any ja demanam a Madrid que ens posi més doblers. Per exemple en matèria de rehabilitació, que estic convençut que és una cosa que a vostè li preocupa molt i que a més crec que vostè vol que l'impulsem per damunt allò que pugui ser obra nova. Jo només dir-li que en matèria de rehabilitació aquest any teníem una quota de 1.505 habitatges en relació al Pla estatal, en aquests moments en tenim qualificades 1.900, la qual cosa vol dir un 118% més de la quota que ens pertoca per part de l'Estat i només estam en el mes d'octubre. Ahir el director general d'Habitatge i Arquitectura era a una reunió a Madrid i va demanar que hi hagués una redistribució de totes aquestes coses a fi que a les Illes Balears ens puguin arribar més recursos per tal de poder dur a terme totes aquestes actuacions.

Per altra banda vostè em parlava que en matèria territorial tal vegada no hàgim donat totes les passes que vostè creia que eren necessàries. Jo crec que s'ha aprovat una llei de mesures urgents, s'han aprovat tot un seguit de moratòries, jo crec que en aquests moments hi ha una aturada molt important d'allò que són les distintes illes i a la vegada els distints consells insulars, uns ho faran més aviat i els altres més poc a poc, tiren endavant els plans territorials que jo crec que són peces bàsiques per tal d'ordenar allò que és el territori. Hi ha una Llei de regulació del creixement d'allò que eren les modificacions que s'havien de fer a les Directrius d'Ordenació del Territori, sense cap dubte era la qüestió més important. En aquest moment és dins el Parlament, és veritat que hi ha tot un seguit d'esmenes, però jo estic convençut que així com ho hem fet sempre, a través del debat i del consens aquesta Llei de regulació del creixement serà una realitat, jo crec que el més important seria poder aprovar inicialment, el més aviat possible, els plans territorials, aprovar aquesta Llei de regulació del creixement i com es suposa en el seu moment després ja poder alçar les distintes moratòries, tenint ja tots aquests temes més o manco coberts.

Quant a les ajudes, és veritat que es poden augmentar, en aquests moments hi ha unes desgravacions a l'IRPF que ja hi són en referència a allò que són espais naturals, ja existeixen. És veritat que per segons quines coses no són molt grosses, per tant, es pot analitzar l'ampliació d'algun tipus d'actuacions en aquesta matèria, també és veritat que la Conselleria de Medi Ambient ha tret tot un seguit d'ajudes a les finques que estan dins parcs naturals per valor de 200 milions de pessetes que van dirigits a tot un seguit de projectes que es puguin dur a terme dins aquestes finques, a més d'haver-hi una normativa general que ja l'hem aplicada des de comerç i també l'hem aplicada des de totes les ajudes pels temporals i que totes les ajudes que doni el Govern que vaig dins aquest tipus de finques tenen un 10% en relació a les ajudes que rebran. Com

es suposa també ho vull deixar ben clar, és a dir, jo com a President no estic gens tancat per poder analitzar altres fórmules. Perquè efectivament crec que és molt important que d'una vegada per totes deixem clar qui és que se'n preocupa d'aquestes coses. És a dir, des d'una determinada finca que ja estava dins la Llei d'Espais Naturals ha passat a estar dins un parc natural, des del punt de vista urbanístic, no ha canviat res en absolut, en tot cas l'única cosa que ha canviat és que en aquests moments li poden arribar més ajudes, que encara són poques, anem a analitzar quines hi podem posar més. Per tant, de la situació que hi havia abans d'arribar nosaltres, allà on hi havia una prohibició de poder construir certes coses, a la situació que hi ha ara a algunes finques que nosaltres les hem declarades parc natural, l'única cosa que ha canviat és que en aquests moments poden rebre més ajudes i abans no ho podien rebre. Jo crec que aquest és un esperit importantíssim, a més com es suposa aquestes finques tenen tota una reglamentació i normativa perquè es puguin conservar tal com pertoca. Però de cara als propietaris l'única cosa és que hi han guanyat en ajudes i a més, ho vull deixar ben clar, crec que des del Govern i n'estic convençut, és unànime dins el Govern i unànime dins totes les forces polítiques que estam totalment obert a cercar des de la transversalitat i des de totes les conselleries veure com i de quina manera aquest tipus d'actuacions les podem millorar.

Vostè s'ha queixat un poc del tema de la policia, dir-li que des del Govern de les Illes Balears estam fent esforços, com també està fent la Conselleria de Medi Ambient per crear, crec que són unes 52 places d'agents en relació a la natura, i per tant, tot un seguit de persones que es preocuparan per vigilar que no es facin segons quines coses, que no es facin segons quins mals dins la natura i el més normal és que el President de la comunitat autònoma es preocupi que hi hagi els policies necessaris perquè no es creïn problemes en relació a les persones. Ho dic perquè l'altre dia vaig veure un titular i que consti que no ho dic en ànim de brega, vaig veure un titular que deia que això de parlar tant de policia era una cosa de dretes, jo crec que no és així, hi ha d'haver la policia que toca, en aquests moments tenim un dèficit important en relació a la policia aquí a les Illes Balears i per tant, ens hem de preocupar. Igualment com ens preocupam dels professors, ens preocupam que hi hagi els professors que pertoca. Vostè ha dit que per ventura s'hauria de preocupar de demanar professors i no demanar policies, idò miri, hem posat 1.000 professors més dins aquesta legislatura. Per tant, hi ha hagut un esforç com mai hi havia hagut en relació a aquesta matèria, no és suficient, segurament és així, però esforç, li puc assegurar que sí que hi és i que és importantíssim.

Bé, jo crec que més o manco he contestat totes les seves... Vostè m'ha dit, en relació al que són els nous parcs, jo supòs que es referia al parc de Tramuntana. Jo ahir ja vaig dir que nosaltres continuàvem fent feina. Sé que la Conselleria de Medi Ambient hi fa feina, jo crec que hi ha la feina molt avançada i per tant, com sempre hem fet, analitzarem la feina que s'hagi fet per part de la Conselleria de Medi Ambient i després de complir tots els tràmits que siguin necessaris prendrem la decisió que haguem de prendre. Com vostè sap allò del parc de Tramuntana està dins el pacte; fins i tot vostè sap que hem fet parcs que no

estaven dins el pacte com és el Parc de Llevant, i per tant no crec que ningú no ens pot acusar de no voler fer les coses o de tenir intencions rares. Ara bé, les coses s'hauran de veure i per tant haurem de veure com ho feim.

En el que no puc estar d'acord, Sr. Buades, és que vostè em digui que no farem ni un metre més de via, quant a trens. Escolti, nosaltres el vàrem rebre amb 30 quilòmetres de via que aquells que ens la varen deixar l'havíem rebut de l'Estat, i feim comptes de deixar-ho com a mínim en 80 quilòmetres de via, quan ens n'anem. Per tant no un metre, sinó que seran un parell de quilòmetres més que haurem fet en relació a això. Jo crec que en matèria de transport públic s'ha fet una feina important i que s'ha de tenir en compte, i hem començat per planificar, Sr. Buades. No hi havia un pla de transport públic en aquesta comunitat autònoma, igual que no hi havia un pla energètic, igual que no hi havia un pla d'I+D, igual que no hi havia un pla d'innovació, igual que no hi havia un pla no sé quantes coses. A vegades un no ha de mirar només fins on hem arribat, convendria de tant en tant que miràssim d'on partíem.

També li he de dir que, efectivament, jo compartesc amb vostè allò del Sr. Schröder. Li he de recordar que, efectivament, a França Els Verds varen estar molt crítics amb el Sr. Jospin i el resultat al final va ser que tots quedaren fora. En canvi a Alemanya el Sr. Fischer ha estat molt col·laborador amb el Sr. Schröder i el resultat ha estat que la dreta ha quedat fora i governen els socialdemòcrates. Per tant jo crec que aquest hauria de ser el camí. Aquesta és la meva actitud, i ja sap -ja li vaig dir la setmana passada- que estic molt més content quan vostè s'acosta que quan vostè es fa enfora, i per tant la meua actitud és aquesta, com no pot ser d'altra manera.

Vull agrair la intervenció de la representant del Grup Mixt, Sra. Maria Antònia Munar. També s'han posat damunt la taula tota una sèrie de qüestions. Jo crec que, com molt bé ha dit, hi ha una coincidència important en la diagnosi i, per tant, en totes i cada una de les matèries que ahir vaig exposar en el discurs. Jo efectivament crec que hem d'anar cap a un turisme de qualitat i ahir ho vaig dir clar: vull un turisme de qualitat que no és només parlar de turisme de cinc estrelles, jo crec que quan parlem d'un turisme de qualitat parlem d'un turisme de qualitat de tres estrelles, de quatre estrelles i de cinc estrelles, i això vol dir, com fa un poc deia el Sr. Crespi, que els nostres hotels o el nostre..., no hotels, sinó el nostre producte de tres estrelles sigui el millor de la zona, i per tant el que tenguim més qualitat. Crec que tenim una cosa clara, i és que -i per això jo li deia que fa molt de temps que estam rodolant en les mateixes qüestions- crec que tenim una cosa clara, que és que serà molt difícil competir en preus amb Tunísia, amb Turquia o amb Croàcia, haurem de competir en qualitat. Nosaltres ja estam dins la zona euro. Miri que fa temps que ens ho deien, que estariem dins la zona euro. Per tant ara ja hi estam, aquests altres països poden devaluar moneda, aquests altres països tenen uns costos més baixos en relació al personal, aquests altres països tenen unes altres formes i maneres de poder competir. Nosaltres no, per tant nosaltres haurem de caminar cap a aquesta qualitat.

I jo no m'amag de res. Ni m'amag dels camps del golf ni m'amag dels ports esportius. En el pacte que firmàrem en el seu

moment està ben clar que s'ha de fer un pla director de camps de golf o, en el seu moment, a través de la Llei de transferència de competències als consells insulars, això s'ha de tractar a través dels plans territorials d'una o d'altra manera. Per tant, els camps de golf de moment estan dins la competència dels consells insulars i, per altra banda, hi ha tot allò relacionat amb els ports esportius que avui hi ha una moratòria feta, però que en aquest moment la Conselleria de Medi Ambient està redactant el que ha de ser el Pla director de ports esportius. Quan nosaltres parlàvem d'un pla director de camps de golf en el seu moment damunt el pacte, no volia dir de cap de les maneres que no se'n pogués fer d'altre pus mai, del que estàvem parlant és que havíem de tenir unes certes característiques, que no havien de dur oferta complementària, que no havia de ser una excusa, una vegada més, per a l'especulació i per a creixements, que ja n'hem tengut molts, i que sobretot aquells que haguéssim de consensuar havien d'anar dirigits precisament a posar en valor zones que podrien ser degradades. Però en tot cas aquesta serà una qüestió que haurem de consensuar entre totes les distintes forces polítiques. Segurament hi haurà forces que no en voldran ni un més i hi haurà forces que en voldran uns quants més. Per tant farem com sempre, que ho hem sabut consensuar i per tant hem sabut donar-li una solució.

Però a més de ports esportius i de camps de golf també hi ha altres qüestions, com pugui ser el Palau de Congressos. El Palau de Congressos també va dirigit a un turisme de qualitat, i també hi va dirigida tota la feina que s'està fent avui en matèria de crear nous circuits cicloturístics. Ja hi ha tota una sèrie d'oferta, ja hi ha tota una sèrie d'hotels que estan treballant a determinades èpoques -jo no sé si me'n recordaré exactament de la xifra, però em pareix que ja s'estava parlant de més de 100.000 turistes que venien per practicar aquest tipus d'esport i per tant venien a unes determinades èpoques.

De totes formes, quant al que és el turisme, com se suposa, totes les ajudes que es puguin donar per intentar arribar a un acord amb aquells sectors que en aquests moments no tenim, benvingudes siguin. Per tant, estam oberts a l'ajuda d'Unió Mallorquina per tal de poder intentar arribar a aquest acord. Jo crec que ho explicava ahir molt clarament: jo crec que avui és impensable que a una societat madura com la nostra, per un tema com l'ecotaxa, no existeixi la possibilitat de poder parlar de totes les altres qüestions. Ara em ve al cap que el Sr. Buades em deia que això no podia ser i que, a això, se li havia de donar una solució ràpidament, i quan el Sr. Buades em deia això em venia una anècdota al cap: Fa poc va ser aquí, va venir de visita el vicepresident de Cuba, el Sr. Fernández, que aquest senyor va ser a qui va tocar defensar Bahía Cochinos quan els Estats Units volien entrar per Bahía Cochinos, i ell em contava que quan estaven allà a ell, que era l'oficial a qui tocava defensar, en Fidel Castro cada mitja hora li telefonava i li deia si ja havien netejat la platja i, per tant, si ja havia fet fora els nord-americans. Quan va fer quatre o cinc vegades que l'havia cridat, el Sr. Fernández va dir a Fidel Castro a veure si volia fer el favor de també telefonar als nord-americans perquè pareixia que no hi estaven molt d'acord.

Per tant, quan vostè m'ha dit això dels hotelers he pensat en això: tal vegada convendria que, a més, també enviàs aquest missatge a l'altra part. Jo li puc assegurar que per part nostra hi ha hagut moltíssimes d'iniciatives que han anat encaminades al fet que hi pogués haver aquesta pau. Jo només voldria recordar una cosa: quan s'havia d'aprovar l'ecotaxa en el Consell de Govern, es va llevar d'un punt o es va retardar l'aprovació en el Consell de Govern perquè se'ns va demanar per part de la Federació Hotelera perquè la setmana que havia de venir davant hi havia una assemblea de la Federació Hotelera i que per tant esperàssim perquè hi havia la possibilitat que poguessin arribar a qualche tipus de solució. És una de les moltes vegades que hem intentat asseure'ns amb ells, però, entengui'm, tampoc pareix molt natural que un empresariat, per un determinat tema que a més jo crec que el temps ens dona la raó i per tant s'està demostrant que és una qüestió importantíssima de cara al nou model de turisme, aturi les converses amb un govern en relació a totes les altres qüestions. Això no és normal, i com vostè pot entendre jo no n'estic gens content ni una mica.

Però la Sra. Munar també em parlava d'immigració, i efectivament jo ahir vaig dir el que vaig dir i ho vaig dir perquè ho pens i ho crec. Jo crec que nosaltres no podem, és a dir, nosaltres no defensam ni ho hem defensat mai, ni ho defensa ningú, una política de portes obertes total, però també vaig dir que això de les portes obertes o tancades no som jo qui les pot obrir o tancar, qui tanca o obri portes és l'Estat en relació a aquesta matèria, i per molt que nosaltres facem oficines a fora, que jo crec que podria ser, que pot ser un moment donat una bona idea, això no farà ni que es tanquin ni que s'obrin portes en relació a aquesta matèria. Nosaltres sí que podem fer molta feina per tal d'integrar al màxim tota aquesta gent, i feina d'acord amb les distintes..., amb el Fòrum d'immigració i amb els distints acord que s'han anat aprovant per part de les institucions ho estam fent, i amb l'ajuda de molts d'ajuntaments. Ara veia el batle de Sa Pobla, i jo crec que l'Ajuntament de Sa Pobla està fent una bona feina en relació a aquesta matèria. Per tant, serà amb la coordinació de totes les institucions com aconseguir donar respostes a totes i cada una d'aquestes problemàtiques.

Quan nosaltres en el seu moment vàrem recórrer la Llei d'immigració no la vàrem recórrer en relació a la regulació o a les quotes, la vàrem recórrer perquè creïem que aquesta llei anava en contra de drets fonamentals. Sr. Jaén, efectivament, de drets fonamentals. Per tant, mai perquè hi hagués una regulació. És vera que en aquests moments hi ha una deficient gestió d'allò que està regulat i que, per tant, és necessari que per part de l'Estat s'arbitrin totes aquestes qüestions. És més, també voldria dir una cosa, encara que faci enfadar als d'aquesta banda; ho diré fluix i tranquil per veure si no els excita, però crec que l'Estat hauria de posar un poc més de doblers en relació a la immigració, perquè crec que això no és una cosa que afecta només les Illes Balears, afecta moltes comunitats autònomes, és un tema que sobrepasa allò pel qual se'ns ha transferit tota una sèrie de competències i doblers, és una cosa nova, i per tant crec que l'Estat hauria de tenir un pla de cara a afrontar i donar respostes a aquesta qüestió.

En relació a la immigració jo només voldria recordar que enguany nosaltres hem gastat 400 milions de pessetes; hem rebut de l'Estat 19 milions de pessetes. Aquesta és la diferència, 400 milions de pessetes només des de la Conselleria de Benestar Social. Si llavors analitzàvem els esforços que s'estan fent des d'Educació, des de Sanitat i des de molts d'altres indrets, sense cap dubte ni un aquesta suma seria molt més grossa. També vull deixar ben clar que ben emprats estan, perquè jo crec que en aquestes illes el que no hem de consentir és que hi hagi cap tipus de gueto i, a més, el que no hem de consentir és que no hi hagi cap persona que tenguí un tracte desigual, i per tant nosaltres hem de tractar tota aquesta gent ben igual que si fos gent d'aquí, com no pot ser d'altra manera, tant si tenen papers com si no tenen papers.

La Sra. Munar em diu que hi ha protestes o que li han arribat protestes quant a les escoles i als llits. Hi ha una cosa que m'ha sorprès, perquè la Sra. Munar em diu que els mallorquins estam acostumats a anar a habitacions on només hi ha un llit. Això deu ser una part dels mallorquins, hi ha molts de mallorquins que no hi estan acostumats, perquè a Son Dureta fa molt de temps que s'han hagut de compartir aquests llits. Per tant és una situació que no serà fàcil capgirar. Jo crec que hem d'anar cap a la línia que ha explicat la Sra. Munar, i per això s'estan fent esforços en els nous hospitals per tal que puguin tenir aquest servei, per poder millorar aquest servei d'hostaleria, però, clar, això ho haurem de combinar amb donar respostes al més necessari, a allò que és més prioritari. És que és un poc igual que allò de les escoles. El conseller d'Educació em deia que un 95% de la gent a les Illes Balears pot triar el col·legi allà on vol anar...

(Remor de veus)

...i em deia que... Veig que la cosa va en augment i que al final la traca estic convençut que serà grossa. Jo intentaré, com deia abans no alçar nervis a ningú, però voldria que també hi hagués un poc de responsabilitat per part dels diputats i de les diputades, sobretot d'aquell lloc d'on sent tant de remors.

He de dir que, quant a les escoles, un 95% a les Illes Balears les pot triar, i un 85% a Palma. Però clar, és que estam en una altra fase: el problema és que el problema és que per poder triar les escoles hi ha d'haver escoles, i és que en aquesta legislatura ens ha tocat fer o posar en marxa prop de 14 instituts i prop de 16 col·legis...

(Remor de veus)

Tenim... Posar en marxa vol dir, entre els que estan acabats, vol dir...

(Continua la remor de veus)

És igual, no havia passat mai abans, això. No, no, ho podem comparar de totes les formes possibles i la resta sempre surt menys, i és vera que hi ha prop de 1.000 professors més.

També em deia la Sra. Munar que quant a seguretat ciutadana és ver que allò de crear la policia tardarà molt. Per

això vostè sap que fa poc el Govern de les Illes Balears es va reunir amb el ministre Acebes; allà a la reunió li vàrem..., he de dir que el ministre es va comportar molt bé, és a dir, que el ministre ens va donar respostes que jo esper i estic convençut que es compliran, que el tracte del ministre Acebes amb el president de la comunitat autònoma ha estat una excepció respecte al tracte que ens han donat a altres ministeris i ho vull dir, perquè quan és vera és vera, i per tant va respondre molt ràpidament a la petició que nosaltres li férem de la reunió. He de dir que el ministre es va comprometre que el percentatge, el 20% de places que estan vacants, es cobririen ràpidament. Jo de totes formes li vaig dir que això no seria una solució definitiva si realment no es prenen mesures quant a la insularitat, quan a cobrir la insularitat als policies que vénen aquí. Aquí s'està produint una discriminació brutal de les Illes Balears en relació a altres comunitats autònomes: a les Illes Balears els policies per venir aquí cobren prop de 6.500 pessetes d'insularitat i, en canvi, per anar a Ceuta, Melilla o Canàries està entre 65.000 o 45.000 pessetes. Amb això què passa? Quin és el...?

(Remor de veus)

El Sr. Jaén és molt simpàtic. Quin és el fruit que recollim de tot això? El fruit que recollim de tot això és que els policies estan un any aquí i se'n tornen, i per això mai no se soluciona aquest dèficit que tenim.

He de dir que per altra banda també vàrem analitzar el que vostè esmentava, la possibilitat de poder treballar conjuntament la policia municipal amb les forces de la seguretat de l'Estat, i per això es va parlar de la creació d'un ens de coordinació conformat entre Govern de les Illes Balears i Delegació del Govern. He de dir que l'endemà després de la reunió el meu conseller d'Interior ja es va posar en contacte amb la delegada del Govern per tal de fer aquesta reunió i poder fer aquest ens de coordinació, la Delegació ha tardat un poc però pareix que ja ha donat una data i per tant crec que podrem avançar en relació a aquest tema.

Per altra banda he de dir que és vera que hi ha un deute històric importantíssim en matèria d'expropiacions, que hi ha tota una sèrie d'acords entre el Govern i els consells insulars i que és voluntat del Govern de la comunitat autònoma de complir aquests acords. Sé que ara mateix existeixen unes conversacions i per tant també sé que hi ha algunes diferències, i per tant, com se suposa, com a president del Govern faré tot el possible perquè aquestes diferències es puguin solucionar ràpidament, perquè sí que crec que ràpidament hem de donar respostes a un tema que, com vostè molt bé ha dit, fa tant de temps que penja i, per tant, que necessita tota una sèrie de solucions.

Quant al Sr. Grosske, com se suposa també donar-li les gràcies per les seves aportacions. He de coincidir en el fet que, efectivament, jo crec que hem fet avanços importantíssims durant aquesta legislatura. És vera que hi ha algunes qüestions, com vostè citava, de modificació de Directius d'Ordenació del Territori, etc., que encara alguns temes poden quedar pendants, però jo crec que en aquesta legislatura ja hem fet el guix important o està en marxa el guix important de les actuacions

que haviem de dur a terme, sense que això no vulgui dir que ens queda un espai de temps, la legislatura no està acabada, i que per tant puguem continuar fent feina en aquesta direcció.

Per altra banda crec que efectivament, a més de ser la legislatura del territori crec que també ha estat la legislatura de la concertació social, i per tant de la participació. Crec que com mai en aquesta comunitat autònoma s'han creat àmbits i organismes per tal de poder donar participació a l'hora de prendre mesures i, per tant, a l'hora de tirar endavant les distintes polítiques. S'ha fet a les distintes conselleries, però efectivament jo crec que s'ha de donar molta d'importància a la creació del Consell Econòmic i Social, que ja ha començat a fer diagnosis importantíssimes amb la participació de tota la nostra societat arribant a acords importants, i que com jo deia ahir ja no ens quedam només amb les diagnosis, sinó que un termini molt curt de temps després ja la Mesa de Diàleg Social també pren acord sobre totes aquestes qüestions. Per tant, com deia, jo crec que aquest és el camí, i també coincidesc amb vostè que durant tres anys ens hem pogut asseure amb els sindicats i amb les patronals per tal de poder donar solucions a problemes, per tal de poder dissenyar polítiques, i també és vera que hi ha hagut algunes federacions amb les quals hem tengut uns determinats problemes. Per tant seria bo que a través d'aquesta capacitat de concertació que hem tengut a la Mesa de Diàleg Social, en el Pacte per l'ocupació, etc., poder també solucionar aquests distints problemes que hi ha hagut amb algunes de les federacions, i jo esper que l'oferta de pacte que he fet pugui tenir una acollida per part d'aquestes federacions amb les quals de qualche manera hem tengut més diferències a fi de poder trobar solucions, i sobretot empènyer conjuntament polítiques de cara a una activitat tan important com és l'activitat turística.

Per tant, vull agrair també l'esforç que sé que s'ha fet per part de la força política que vostè representa i també la bona feina que s'ha fet a les diferents conselleries on han estat actuant més directament, tant en matèria d'ocupació, i per tant Treball, com no pot ser d'altra manera a una conselleria que record que alguns volien que no es creàs perquè sempre havia estat una maria dins el Govern de les Illes Balears, que era la Conselleria de Benestar Social, que jo crec que ha estat importantíssima a l'hora de donar un impuls social dins la nostra comunitat autònoma.

He de dir que coincidesc amb vostè que em preocupen algunes formes i maneres de com es tracta el tema a nivell nacional no només del terrorisme, jo crec que en contra dels violents tots hem de fer pinya, però no em pareix bé, i qualche vegada fa aquesta impressió, que emprant el tema terrorisme a la vegada pareix que es va a la contra del nacionalisme, pareix que es va a la contra del federalisme, pareix que es va a la contra de tot allò que de qualche manera no fa u amb el pensament únic de qui avui està governant a nivell d'Espanya, i jo crec que això no és bo perquè Espanya és plural, Espanya precisament la seva gran riquesa és la diversitat i les grans diferències que té, i per tant en aquests temes hauríem de ser molt escrupolosos. Per tant, coincidir en què aquesta és una qüestió que hauríem de saber tractar com a tema d'Estat i, sobretot, no emprar-la per dividir els demòcrates, sobretot en un tema tan important com és el tema terrorista.

Quant al Sr. Sampol, li he de dir que efectivament jo crec que les dues vies ja no tenen sentit. Avui en dia ja totes les distintes comunitats autònomes ja tenim un nivell de competències important i, per tant, el camí hauria de ser anar cap a la conformació d'un vertader estat federal i, per tant, que no hi hagués diferències entre les distintes comunitats autònomes. Tots sabem que aquest camí no serà un camí curt, serà un camí llarg, hi ha algunes comunitats que tenen unes especificitats molt importants des de fa molt de temps, però sí que crec que s'hauria de fer un important esforç per caminar en aquest sentit. Els temps en aquests moments no són els millors per moure aquest tipus de qüestions, sobretot en un moment en què tot allò que servia per coordinar i tot allò que servia per avançar en aquest camí, en aquests moments troba tota classe d'obstacles, però sí que crec, i així ho pens i així ho vaig dir ahir, crec que una de les qüestions importantíssimes és caminar cap a una Espanya federal i per això serà importantíssim que hi hagi un Senat territorial on les distintes comunitats autònomes puguin tractar tots i cada un dels problemes, perquè com li deia ahir, Sr. Sampol, és molt difícil que a les Illes Balears ens escoltin a Madrid, i és molt difícil perquè per a ells tenim molt poc pes. Per tant, necessitam un indret, un lloc, com passa a molts d'altres països en què funciona el federalisme, on els distints estats, les distintes nacionalitats, per diferents que siguin, a l'hora de discutir tenen una cambra on totes tenen el mateix pes, i jo crec que això seria allò ideal i que, sobretot, nosaltres no haguéssim de demanar per favor que a Madrid qualcú ens rebi i, en canvi, tenguéssim la possibilitat de poder anar amb tot el dret del món a discutir les coses a un determinat lloc.

Pens que aquest camí implica també crear una cultura a nivell d'Espanya de més transversalitat, que no es tracta ja d'un centre radial, es tracta, de qualche manera, d'una Espanya en xarxa i, per tant, que hi hagi la capacitat que puguin existir i crear molta més cultura de relacionar-se entre les distintes comunitats autònomes i, com se suposa, i també ho he defensat en moltes ocasions, crec i pens que el president de l'Estat hauria de crear algun àmbit per tal de poder tenir relacions més directes i més fluïdes amb els distints presidents de les comunitats autònomes, i això, per desgràcia, no passa; aquest president, al principi de legislatura, es va reunir una vegada amb el president de l'Estat, en altres ocasions li hem demanat per parlar amb ell de temes que ens preocupaven, gasoducte, vols, moltíssimes qüestions, i no ha estat mai possible poder tenir aquests tipus de reunions. Si realment les comunitats autònomes també som estat, sembla que el normal i lògic és que tinguem un tracte més important que el que en aquests moments tenim.

Quant a les propostes que vostè em feia, jo crec que hem d'estar totalment oberts que es pugui crear un debat i, per tant, la ponència corresponent on es pugui parlar de totes les qüestions necessàries per tal d'avançar cap a l'augment del nostre autogovern i, per tant, ho veig com una cosa molt positiva. Es parlava de l'Agència Tributària, jo al meu discurs vaig parlar de la policia, hi ha altres temes, com són la gestió aeroportuària, etc., crec que tots aquests són temes que en el seu moment seria bo poder-los tractar.

Quant a finançament hi ha una qüestió que em preocupa molt especialment, que és tot el relacionat amb el règim especial, fa ja quasi quatre anys que està aprovada la llei i no hi ha cap resultat concret, per tant aquesta és una qüestió que dificulta a les Illes Balears moltíssimes de polítiques i, sobretot, ens crea una desigualtat entre d'altres ciutadans i ciutadanes de la resta del país, a pesar de l'esforç importantíssim que fa aquesta comunitat autònoma en relació a l'Estat. Jo qualche vegada he dit que l'Estat no ens hauria de tenir en compte només des d'un punt de vista solidari, sinó fins i tot des d'un punt de vista egoista. Això és com aquell empresari que té tres botigues, en té una a primera línia que li treu molt, en té una a segona línia i en té una a tercera línia, i aquella de primera línia l'ajuda a finançar les altres, bé, idò la comunitat autònoma de les Illes Balears som aquesta botiga de primera línia que ajudam l'Estat a finançar altres comunitats autònomes. Per tant, el normal seria que l'Estat a aquesta botiga de primera línia la tengués sempre "de revista", la tengués sempre amb totes les condicions necessàries perquè pogués treballar així com toca. I això no passa, per desgràcia, això no passa, ja no per solidaritat, ni tan sols per egoisme ens tracten així com toca. Per tant, ho haurem de continuar demanant.

I l'altre dia ja vaig dir governi qui governi, perquè pens que hi ha tota una sèrie de temes on faria falta que per part de totes les forces polítiques d'aquí hi hagués un acord d'estat i que no ens tiràssim el victimisme pel cap de tant en tant, perquè això, al final, el que fa és dividir-nos aquí i fa que, al final, tinguem encara menys força davant l'Estat a l'hora de demanar-li, no res extraordinari, sinó aquelles coses que realment ens pertocuen.

Quant al model audiovisual, ja vaig dir ahir que es prepararia una llei, jo crec que es necessita una llei per poder crear l'ens que doni publicitat i control i transparència, per tant estam totalment oberts a tirar endavant aquesta actuació i l'important serà que hi hagi el màxim consens entre totes les distintes forces polítiques.

Agrair, com no podia ser d'altra manera, al Sr. Crespí, totes les distintes aportacions que ha fet i el suport que ha donat a la gestió del Govern i al discurs d'ahir que, de qualche manera el que feia era definir les polítiques que volem dur a terme. Dir-li que, efectivament, igual com ja ho està fent la Conselleria d'Educació, fent tots els possibles perquè la llei d'universitats tenguí l'aplicació millor possible a nivell de les Illes Balears i està traient tota una sèrie de normatives, estic convençut que des d'Educació farem tot el possible perquè aquesta llei de qualitat que, efectivament el que empeny és una discriminació que no té cap tipus d'explicació, per tant, també tenguí la menor aplicació possible.

Efectivament, una de les qüestions amb què hem intentat fer molta de feina ha estat precisament aconseguir que aquest país creixi tenint en compte dues fites, com deia jo ahir, irrenunciables, dues fites que comporten que el creixement econòmic sigui compatible amb el respecte a la nostra identitat, a la nostra terra i al nostre medi ambient, però a la vegada que creixement signifiqui benestar social, no es tracta d'empènyer el mercat pel mercat, sinó que es tracta d'empènyer riquesa perquè tothom estigui bé i sobretot a una societat així com toca,

perquè ningú quedi exclòs d'aquesta riquesa, i així ho continuarem fent.

Moltes gràcies.

(Aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

El Sr. Joan Buades, d'Els Verds d'Eivissa, té la paraula per cinc minuts.

EL SR. JOAN BUADES I BELTRAN:

Sí, gràcies, Sr. President. Sempre és de valorar la intervenció en les rèpliques del President Antich perquè intenta ajustar-se bastant al guió del que li anam demanant els grups de la majoria, i sempre té un punt de raó que jo li reconec, tot i que evidentment nosaltres intentam dur-lo al que trobam que és més rellevant. Jo crec que és interessant que hagi valorat la capacitat de gestió d'Els Verds en aquesta majoria, sobretot perquè a Els Verds se'ns ha intentat fer de tot durant aquests anys, i vostè ho sap, aleshores té un cert mèrit aquest reconeixement, no precisament per part del President, però sí per determinats sectors de la majoria. I està molt bé acabar la legislatura dient aquest partit serà petit però sap governar, s'equivocarà com els altres, com tots, però sap governar. Això és un avanç, aquest reconeixement públic; tot això que han fet Els Verds era per alguna cosa, hi ha rendiment en el balanç final i aquesta part de rendiment és de tot el Govern, no només d'Els Verds, però si no hi hagués hagut Els Verds tal vegada no hagués anat tan així, i si no basta veure el que ha passat en altres llocs amb situacions similars sense nosaltres. Crec que això és un punt d'avanç i estic molt content que el President ho digui.

En segon lloc, quan diu, perquè jo hi havia fet referència, que ploram perquè hi ha pocs doblers a medi ambient, però que també ho deim per educació i això, efectivament, i per a agricultura, com vostè ha dit i tot això, però és que aquí hi ha un problema de concepte; evidentment, si aquest país segueix creixent com creix a tots els nivells sempre anirem darrera de serveis públics, però és una qüestió de prioritats. I la millor prioritat pressupostària és fer el canvi territorial, perquè sap el que ens costa aquest model territorial en matèria d'instituts o d'escoles? Això seria una decisió pressupostària, però com que no ho feim, anam darrera els instituts, darrera les guarderies, darrera els llits dobles o senzills, etcètera, aquest és el problema. I com que la prioritat pressupostària no és el canvi territorial, llavors ho pagam així; i tan és així que no és que ho diguem Els Verds, és que el PSM ens està proposant que en un mes, en dos mesos, perdó, ens envii el Govern al Parlament un projecte de llei de modificació de les DOT, això ens ho està proposant el grup de la majoria en aquests moments; serà per alguna cosa, compartim l'opinió del PSM que la principal decisió pressupostària està per prendre i que té efectes col·laterals importantíssims en matèria de salut, de medi ambient, etcètera. Ara, en medi ambient hi ha un fet diferencial i és que hem fet l'ecotaxa, amb el nostre vot i una proposta fins i tot a l'anterior legislatura nostra, no exactament igual, però

interessant; i és que hi havia un programa que es deia gestió d'espais naturals. I per a gestió estricta d'espais naturals, amb tècnics ambientals, sota la supervisió de l'administració ambiental a hores d'ara no hem vist un euro, i creim que això no és un problema d'Els Verds, és un problema de capacitat de gestió conservacionista dels espais naturals. I si demà hi ha el PP o el PSOE o el PSM o Esquerra Unida governant aquesta àrea, crec que és bastant de justícia que alguna cosa directa ha d'anar a l'administració ambiental per a gestió d'espais naturals protegits en aquest camp. I jo li dic multiplicar per quatre la protecció, multiplicam només per dos els euros, és un negoci dolent des del punt de vista de la capacitat de treure suports per a la conservació.

Anam molt ràpids perquè tenim cinc minuts. El tema de l'habitatge social és un altre problema, és a dir, la llei del sòl no la tenim; i, com diu el Sr. Maragall avui a *La Vanguardia*, home, necessitam una llei del sòl que digui que tot el sòl classificable o reconvertible doni amplíssima prioritat a temes d'habitatge social públic o privat, i no tenim llei del sòl, però no és culpa de l'oposició, serà culpa nostra, d'Els Verds i de tots els altres, això és un tema important. I el mercat de lloguer l'hem d'afectar, el Sr. Maragall diu: donem 600 euros a l'IRPF o fins i tot ajudes directes fins a tres vegades i mitja de sobre el nivell del salari mínim interprofessional, de renda bàsica. Home, és una idea explorable, no ho diuen Els Verds, alguna cosa podem millorar.

I jo vull recordar que les xifres del Pla de l'habitatge entre el 98 i el 2000, com diu el Consell Econòmic i Social en un informe de fa poc, diu que només el 6,2% de tots els habitatges construïts a Balears, o iniciats, perdó, entre el 98 i el 2000 i una bona part ja és amb gestió nostra, només el 6,2% són de protecció oficial, sigui pública o privada. És a dir que tampoc no podem ser molt triomfalistes, alguna cosa està passant perquè, diríem, l'embolcall, la propaganda d'això sigui tan bona però que llavors la gent, per exemple a Eivissa, la setmana passada, per 46 places, per 46 pisos, perdó, hi havia ja més de 1000 persones apuntades, alguna cosa està passant.

Valor molt positivament el que ha dit del tema que podem parlar de la llei d'acompanyament i d'ajuts a propietaris que cooperin amb la conservació, aquesta és la línia que jo he intentat insinuar, en nom d'Els Verds, que es fa a Estats Units, que es fa a Anglaterra, que es fa a Alemanya, n'hauríem de parlar. I això no són doblers per a la Conselleria de Medi Ambient, és una altra cosa molt més intel·ligent.

I també, acabant amb aquesta rèplica, li diria que quan xerram de policia a nosaltres no és que ens facin nosa els policies; el que nosaltres veim és que és molt perillós entrar en la senda de dir que, com que hi ha problemes i hi ha petita delinqüència, el principal són buscar policies i que, a més, tot un President del Govern prioritzi això. Creim que una política social i avançada ha de dir: hi ha d'haver això en un marc incomparable i aquest marc incomparable és una reivindicació d'un finançament que ens permeti tenir en benestar social, en educació, en salut, un servei amb interculturalitat, uns serveis bàsics que permetin que la població que realment viu aquí estigui en condicions de viure dignament aquí. I per tant, els nivells d'inseguretat, que és un concepte, com sap vostè, molt

complex, i podríem parlar de la inseguretat de no trobar casa per a molta de gent que fins i tot du deu generacions aquí, això també és inseguretat, el problema de la inseguretat és molt més complex i agafar el problema de la inseguretat només per aquí és una sendera que a determinats països, per exemple a França, per cert, ens ha dut a la derrota electoral.

El darrer que volia dir en aquest sentit, vostè me xerra de Jospin i de Fisher, jo li diré que Jospin sí que tenia molts de socis i Schröder no, precisament anorreant els socis ha aconseguit una derrota electoral històrica. En canvi a Alemanya qui ha salvat la pell del govern social demòcrata i verd és aquell partit que ha posat contingut a les polítiques de canvi. Nosaltres aspiram un dia a ser com ells, però contingut n'hi posam molt, en donam moltes d'idees a cada debat. I jo li volia acabar dient dues coses només: una, no tots els territoris a les Balears tenen el mateix punt de partida ni la mateixa qualitat de vida, les Pitiüses, i molt especialment l'illa d'Eivissa, i vostè ho sap perquè sé que n'és bastant conscient, estan molt pitjor que altres; he posat xifres damunt la taula, la pitjor xifra turística, la pitjor xifra de ciment, allà on hi ha més complexitat educativa i més complexitat demogràfica. Això requereix mà de metge i la mà de metge l'hem de posar nosaltres, perquè suposadament tots nosaltres tenim més consciència social que d'altres. I això està fallant escandalosament i això ho podem pagar electoralment tots, Els Verds per començar, però també el Partit Socialista i altres partits.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Buades, vagi acabant.

EL SR. BUADES I BELTRAN:

Sí. La darrera cosa que li volia dir és que també vull recordar que de l'enquesta que va fer el Govern, des de la Conselleria de Presidència, abans de l'estiu, hi havia una diagnosi interessant i era que determinats sectors del pacte, aquells probablement més informats i que tenen menys complexos a parlar i dir el que pensen, poden estar pensant-se abstenir-se perquè no notin a determinades àrees importants canvis reals de govern respecte de l'administració Matas. Només faltaria que no per falta de ganes d'Els Verds, sinó per falta de ganes d'electors socialistes, verds i nacionalistes, vostè no tengués majoria l'any que ve. Hem d'acabar la feina i la podem millor, nosaltres estam per fer feina; hem estat molt lleials, com vostè sap, nosaltres podem parlar, podem donar idees, però a cada moment ens hem comportat, com vostè ho ha fet normalment també. Però hem d'acabar la feina i la podem acabar bastant millor.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Buades, en nom d'Els Verds d'Eivissa. Sra. Munar, en nom d'Unió Mallorca, té la paraula.

LA SRA. MUNAR I RIUTORT:

Sr. President, senyores i senyors diputats. Unió Mallorca és un partit amb clara voluntat de govern, no de frontissa, encara que val més ser frontissa que no ser res o estar a l'oposició, això ho tenim clar. Avui matí pareix ser que hi ha hagut un cert malentès, que vull aclarir amb l'oposició, els puc garantir i assegurar que no me dirigia a ells perquè contestava al President; però pareix ser que m'he expressat malament i que he dit que hi havia actituds hipòcrites quan hi havia gent que s'esquinçava les vestidures per haver contestat a la pregunta que amb qui volia governar el Consell de Mallorca, havia contestat que amb els meus. A mi la veritat és que me pareix la resposta més normal del món, allò difícil és que un partit digui que vol compartir el govern amb tots o fer un govern de concentració. Qualcú ha dit o ha interpretat que me referia al Partit Popular i que eren ells els hipòcrites, doncs no, jo els puc garantir i assegurar, per una qüestió de lògica, que no me dirigia a vostès, i estic convençuda que vostès pensen que estaria molt bé jo governant el Consell de Mallorca, a que no tendrien cap problema? Doncs no me dirigia a vostès, poden estar ben segurs.

Aclarit aquest malentès, dir-los que, com a partit de govern, com a partit que vol governar Mallorca i ens agradaria governar aquesta comunitat amb partits com els d'Unió Mallorca a Menorca i a Eivissa, partits moderats, nacionalistes, liberals, doncs tenim solucions, reptes que volem donar a conèixer a la ciutadania i que crec que avui és un bon moment per exposar. En primer lloc, creim que és molt important continuar desenvolupant l'Estatut d'Autonomia i no només per aconseguir el dia de demà una policia autonòmica, important, necessària i que ja dúiem en el nostre programa electoral, això és important, però és important desenvolupar l'Estatut, fins i tot modificar-lo per a moltes altres coses: per aconseguir el federalisme entre les illes, per aconseguir un estat autènticament federal, per aconseguir poder gestionar els nostres propis recursos, comandar a ca nostra, cosa que ara no és possible.

El President en moltes ocasions ens ha dit que era important que l'Estat aporti. En aquests moments és cert, estam convençuts que és important que l'Estat aporti, però a nosaltres ens agradaria, com a Unió Mallorca, que l'Estat no hagués d'aportar res, que fóssim nosaltres els que ens gestionàssim els nostres propis recursos i ja enviaríem a Madrid el que ens sobràs.

Pel que fa a temes de solucions puntuals, crec que podem avançar en temes dels que se n'ha fet poca referència però que tenen molta d'importància. Pel que fa als municipis està de moda darrerament parlar molt de donar més competències als ajuntaments, que l'ajuntament és el que està més proper a l'administrat, i hi estam totalment d'acord. Ara bé, creim que és preocupant que hi hagi qui opini que ha de ser a costa de les comunitats autònomes, i n'hi ha que diuen fins i tot que poden desaparèixer perquè els ajuntaments ja ho faran. Doncs no, nosaltres creim que els ajuntaments han de tenir tots els suports necessaris, estam totalment a favor de la llei de capitalitat de Palma que, per cert, va ser aprovada per aquest

Parlament per unanimitat; creim que serà un bon instrument, un instrument de primera magnitud per a aquests ciutadans de la nostra illa, però que una cosa són els ajuntaments, l'altra els governs de cada illa i l'altra les comunitats autònomes.

Creim també que és molt important, amb aquesta reforma, i ja que es farà, voler la gestió de ports i aeroports. Ben de bo els haguéssim tingut perquè molts de problemes, amb ecotaxes i qui l'havia de cobrar i on s'havia de cobrar, no haguessin existit si realment tinguéssim la gestió dels ports i aeroports, a més dels ingressos que això suposa.

També és molt important dotar l'agricultura d'un valor afegit. L'agricultura està de cada dia en pitjors condicions, viuen autènticament de subvencions; no se senten en absolut forts, suportats i que per ells mateixos puguin subsistir. Nosaltres havíem optat per un sistema de finançament que no resolía el problema de l'agricultura, però sí que resolía el problema d'un sector de l'agricultura. Es tracta d'activitats d'una més àmplia participació i es tracta, en concret, del tema del trot i dels cavalls. No sé si amb la solució de la lototrot o amb d'altres, però sí que crec que seria interessant poder arribar a una solució definitiva en aquest sector, perquè, entre d'altres coses, nosaltres mateixos ens hi hem embolicat, i el President i jo ho havíem promès. Així que qualche cosa haurem de fer.

Com també és molt important donar solucions a temes amb els quals amb el President estam pràcticament totalment d'acord, jo crec que amb el que és el model turístic del PSOE i d'Unió Mallorquina no hi hauria cap problema; la veritat és que també el model territorial és paregut, a un moment determinat el model territorial s'ha aprovat i l'hem aprovat PSOE, Unió Mallorquina i el PP es va abstenir, que tampoc no està massa malament, vol dir que no és tan dolent el model, però el cert és que en determinats temes concrets no hem pogut acabar d'avançar. I no hem acabat en temes tan concrets, que el President diu que té clars i jo també tenc clars, com els camps de golf, perquè fins i tot en el Consell de Mallorca, quan vàrem aprovar sí als camps de golf, que el vàrem votar, doncs després hi va haver un dels partits de govern en el consell que el dia següent va fer un article que havia dit que sí, però que era que no, que no estava a favor, però que sí; en definitiva, que no ens aclarim, però no és que no ens aclarim amb el President, perquè estàvem totalment d'acord.

El tema de l'oferta complementària, que no tenguin construcció, estam totalment d'acord. Crec que això ja és un tema totalment superat i que en el tema de camps de golfs ens podríem posar d'acord; de la mateixa manera en turisme de qualitat, el concepte és el mateix.

El tema de ports esportius, vull dir, només és que ens queda poc temps, però si estam d'acord no hi ha cap problema.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Munar, vagi acabant.

LA SRA. MUNAR I RIUTORT:

I en el tema d'immigració el mateix, bé, el mateix amb vostè; vull dir, realment pot ser que vostè i jo pensem el mateix o diguem el mateix en aquest tema. Però, miri, jo o la vista me falla o me pareix que vaig veure un conseller seu al front d'una manifestació que deia: portes obertes per a tothom i papers per a tots; si me vaig equivocar, les meves disculpes, però jo pensava que això era així. Si qualcú ha rectificat ja està bé, les galtades han estat per a mi, però si la reflexió ha estat col·lectiva i vos ha servit doncs ja val la pena.

Hem parlat també d'educació. Vostè diu que tothom està content, que hi ha mils professors; miri, jo crec que s'ha invertit molt, que s'ha fet moltíssim d'esforç i que això no es tradueix amb un grau de satisfacció dels mallorquins i mallorquines; pot ser que la majoria estiguin contents, doncs tots els que no estan contents deuen haver vingut a veure-me a mi, la veritat. I també m'estranya que això sigui així, però la veritat és que el ciutadà no ho acaba d'entendre i tal vegada se li hauria d'explicar perquè no pot triar el centre, perquè li passen davant gent que acaba d'arribar, perquè se'l penalitza perquè home i dona facin feina, la qual cosa vol dir que contribueixen més, perquè ells no poden tenir els llibres gratis i els altres sí, perquè no se'ls ajuda en els menjadors a uns i a uns altres sí; en definitiva, no està clar.

El tema de sanitat...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Munar, vagi acabant, per favor.

LA SRA. MUNAR I RIUTORT:

Acab tot d'una, Sr. President. El tema de sanitat, quan he dit que la majoria de mallorquins estan avesats a un llit i estar acompanyats de la seva família, doncs no m'he inventat res, ho vaig llegir al seu discurs, algú li va escriure, Sr. President, que una tercera part dels mallorquins, i això són molts, tenien seguretat privada, a la seguretat privada cadascú té el seu llit. Per tant, n'hi ha molts. I els que no la tenen i no tenen el llit per a ell tot sol el volen, no ho dubti. Per tant, me reafirm que la majoria de mallorquins desitgen tenir un llit i una habitació individual quan van a la Seguretat Social.

Pel que fa al tema d'expropiacions, doncs jo crec que serà fàcil arribar a un acord, és tan fàcil com veure tota la gent que li devem i veure com li pagam. I si ens posam d'acord, estic conveçuda que els ciutadans d'aquestes illes ens ho agrairan.

En definitiva, pens que la nostra comunitat té un moment d'intranquil·litat, però també un moment molt interessant, un bon moment perquè tots donem de nosaltres el millor. Crec que hem d'aconseguir que aquesta comunitat de les Illes Balears no torni a ser mai una província de *Las Baleares*.

Moltíssimes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Munar, en nom d'Unió Mallorca. Sr. Grosske, en nom d'Esquerra Unida i Ecologista, té la paraula.

EL SR. GROSSKE I FOL:

Senyores diputades, senyors diputats. Estic content que hi hagi més gent del Partit Popular que avui de matí, serà més profitós el debat. Jo crec que són d'agrair les paraules que ha pronunciat el President sobre el tema d'Euskadi, perquè és un tema complicat, perquè és un tema que empitjora dia a dia, i sentir veus de sensatesa i de concòrdia des de diferents posicions polítiques crec que és un avanç, i un avanç que ens vacuna contra radicalitzacions del llenguatge i del discurs que s'havien introduït a les pròpies Illes Balears, no de la banda lògicament del President i del seu partit, però que jo he manifestat avui de matí que me preocupaven profundament.

Efectivament, amb el diàleg social jo crec que s'ha fet un avanç molt important en aquesta legislatura i es dona la paradoxa que, efectivament, estam amb un diàleg permanent amb organitzacions empresarials, extraordinàriament representatives, totes les representatives d'aquesta comunitat, i que, no obstant això, hi ha segments de les organitzacions empresarials molt refractàries al diàleg. Jo crec que això s'ha de superar des del reconeixement de la legitimitat absoluta de tots els interessos en presència; és a dir, jo que la federació hotelera digui que l'ecotaxa és negativa me sembla que és una cosa a respectar, doncs molt bé, si pensen que és així ja està bé així, crec que se'ls podria demanar una mica més d'equanimitat a l'hora de tractar els problemes amb la mateixa franquesa. Jo aquí tenc una informació que fa referència als retalls continus que ha patit aquesta comunitat autònoma amb el tema dels viatges de l'Imerso, segons les meves dades s'han perdut 100.000 estàncies turístiques en temporada baixa en aquesta comunitat autònoma per culpa dels retalls que s'han produït des de l'administració de l'Estat en el tema de l'Imerso. Jo no he sentit, he posat l'orella, no he sentit res sobre aquesta qüestió, m'estranya tanta sensibilitat amb el tema de l'ecotaxa i tan poca sensibilitat respecte d'un altre tema que ve d'una altra banda. Cadascú que tregui les seves conclusions, però efectivament me preocupa.

En qualsevol cas, siguin més blans amb unes coses, més durs amb unes altres, el que jo crec que no és de rebut és que no s'asseguin; crec que l'obligació de qualsevol organització social representativa i responsable és asseure's, els sindicats s'asseuen amb el ministre de Treball just abans d'una vaga i just després d'una vaga perquè han de treure endavant els seus problemes i els seus interessos, i convoquen la vaga i la fan, i es tornen a seure. I així és com es funciona en la democràcia moderna. Que la federació que agrupa l'interès econòmic més important d'aquesta comunitat autònoma renunciï al diàleg amb el poder autonòmic és una desgràcia per a tots, però és una desgràcia sobre la qual jo crec que ells haurien de reflexionar.

I dic que tots els interessos són respectables, aquí un dia vendrà una manifestació de cavallistes, bé, doncs me sembla un

interès molt respectable si volen més finançament, etcètera, jo també tenc unes dades que aport per a l'il·lustració del comú de la gent que ens escolta: si feim una divisió entre tot el que aporta la Direcció General d'Esports a tots els esportistes federats de Balears, surt 1.789 pessetes per federat, totes les federacions, mitjana, Direcció General d'Esports. Si es materialitzàs la subvenció de 200 milions de pessetes que s'ofereix com a alternativa a la lototrot i se sumen els 180 milions que ja aporta el Consell Insular de Mallorca, cada federat del trot rebria 400.000 pessetes, 1.700, 400.000 pessetes. I no passa res, que venguin amb la manifestació, perquè estan en el seu dret i és vera que són un sector esportiu al voltant del qual hi ha activitat econòmica complementària, com passa amb altres esports: la vela, el ciclisme, que també tenen una activitat econòmica complementària. Però bé està que venguin i tranquil·lament es manifestin.

En el tema de parcs naturals també hem tengut protestes socials i també han de ser respectades. Jo crec que s'ha passat d'informacions molt poc correctes, de què pràcticament es venia que els excursionistes farien acampades al saló d'estar dels propietaris de finques privades, i ara tot se centra en el tema del templeig i retracte, que és una figura que està absolutament reconeguda a nivell d'Estat, que el Partit Popular no qüestiona a nivell d'Estat, i aquí sembla que el templeig i retracte sigui la revolució. Jo no ho entenc, perquè en definitiva un propietari que vol vendre una finca li és indiferent si ho ha de vendre per un preu que li compri un o li compri una comunitat autònoma, a no ser que l'escripturació fos per la meitat o un 20% més baix d'allò que realment ha de cobrar, en aquest cas sí molesta molt el templeig i retracte, perquè lògicament tot s'ha de cobrar en blanc i no en negre. Bé són coses que passen en aquesta comunitat autònoma i hem de ser lògicament tolerants en totes aquestes coses.

Vull afegir una qüestió més que no he pogut entrar en la meua intervenció d'avui matí. No es poden fer polítiques de cohesió social adequades en aquesta comunitat autònoma amb polítiques des de l'Estat que van en direcció contrària. L'Estat ha retallat la seva inversió en polítiques de cohesió social, ha davallat la participació del PIB en aquest tipus de qüestions i sotmet efectivament a aquesta comunitat autònoma a polítiques que són extraordinàriament perjudicials. Aquí hi ha el tema del decretazo, per cert un retall molt interessant diu: "*José González Ortea aseguró que sólo la situación de los trabajadores fijos discontinuos no incide la reforma, del "decretazo", a pesar de la insistencia de los sindicalistas, este decreto ni pone ni un punto ni una coma al respeto, dijo el popular*", idò no sé com ho rectificaran perquè allò que no s'ha mogut no sé com es pot tornar enrera. Per tant, el ministre Zaplana deu tenir un gran embull en aquests moments, es veu que sí algun punt s'haurà de moure perquè ara hàgim de rectificar en aquest sentit. De tota manera hem de fer una reflexió seriosa des d'aquest punt de vista sobre què fa l'Estat en aquesta comunitat autònoma, és a dir, l'Administració de justícia està en situació d'absoluta precarietat, els cossos de seguretat estan en una situació d'absoluta precarietat, la presó que l'han feta nova i és molt bonica des del punt de vista d'infraestructures no té ni els mestres necessaris per fer una política educativa mínima que es correspongués en la funció de

rehabilitació que té la presó, d'acord en la Constitució. El número de víctimes de trànsit en carreteres, s'ha incrementat en aquest país, entre el 96 i el 2001 en un 20%, una mica menys afortunadament en aquesta comunitat autònoma. La Llei de qualitat de l'ensenyament és molt complicat fer així polítiques de cohesió social i hem de fer una reflexió perquè només el que es gestiona des de la comunitat autònoma sembla que sigui objecte de debat polític i social, la resta sembla que és una desgràcia, només ens assabentam de com està la sanitat quan la sanitat es transferida. Jo crec que han de fer una reflexió seriosa sobre totes aquestes qüestions.

I sobre el tema de la immigració una darrera nota, jo m'he felicitat avui perquè demà hi haurà una declaració institucional, però es veu que no hi ha manera de reconduir aquest debat perquè no hi ha manera d'introduir un mínim de racionalitat. Jo crec que som el conseller que estava a una manifestació allà on es demanava "papers per a tots". Papers per a tots significa que a una comunitat autònoma on hi ha milers de persones que estan fent feina en aquesta comunitat, freguen els plats dels nostres restaurants, fan feina a l'agricultura, a la construcció i que ho fan en situació d'irregularitat, sense contractes, sense papers, són persones explotades, en situació d'absoluta precarietat i aquesta gent ha de tenir papers. No vull dir naturalment una desregulació absoluta del flux migratori i allò que no pot ser és mantenir segons quins discursos, com ho feia un conegut meu, que em feia un discurs absolutament fiblant contra els immigrants i després em va dir, sí clar a la meua sogra la cuida una equatoriana i tal..., evidentment sense papers. Bé jo crec que són coses que no s'han d'acceptar i es poden fer propostes més o manco pintoresques, com el tema d'oficines a Dakar o a Quito, Lima, Buenos Aires o Montevideo, perquè això en definitiva no fa massa mal i jo fins i tot *me pido una* perquè em fa il·lusió, si es pot arreglar, fer una passejadeta pel món. Ara no s'ha d'insistir en el tema de la gent que protesta perquè altra gent que ha vingut després entre en els col·legis, no s'ha d'insistir en això, perquè això té un nom i es diu preferència nacional, això avui matí jo no he volgut dir quin era l'únic partit a França que defensava això, però això és el Front Nacional, és la bandera del Front Nacional des de fa molts d'anys a França i em sembla molt poc adequat que des d'aquesta tribuna es pugui defensar una cosa d'aquestes característiques, ho he sentit avui matí, ho he tornat a sentir avui capvespre i jo crec que ens hem de tranquil·litzar, mitjançant propostes d'aquest tipus poc a poc...

LA SRA. MUNAR I RIUTORT:

Sr. President, el Sr. Grosske m'està contestant a mi i jo encara no som la Presidenta del Govern.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Munar, no pot interrompre l'orador mentre està intervenint. Si vol després demani la paraula per allò que consideri oportú.

EL SR. GROSSKE I FIOL:

Sra. Munar, vostè m'ha al·ludit en la meua presència a una manifestació i jo ho intent explicar. Jo li demanaria de veritat que no es fiqués en embulls, faci propostes assenyades, tranquil·les, ho consulti bé i jo crec que tots hi sortirem guanyant en aquesta comunitat autònoma.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Grosske en nom del Grup d'Esquerra Unida i Ecologista. Demana la paraula Sra. Munar?

LA SRA. MUNAR I RIUTORT:

Crec que en aquests moments hi ha poques solucions, donat que el Sr. Grosske s'ha esplaïat i m'ha contestat a tot allò que jo ja havia dit, quan vostè sap perfectament que el Sr. Grosske havia de contestar al President, no a allò que jo he dit. En tot cas i amb una referència concreta, encara que jo no l'he citat en absolut, si ell s'ha sentit al·ludit és perquè era ell qui estava al front de la manifestació, podia al·ludir aquest tema, però no donar una explicació de tota la meua intervenció.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Munar. Sr. Sampol en nom del Grup del PSM-Entesa Nacionalista té la paraula.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. President del Govern, li hem d'agrair les paraules i intentarem debatre un poc les qüestions que hem plantejat. Estam d'acord amb vostè que no són els temps millors per parlar d'autogovern, no sé si ja ho havia dit jo però ho ha tornat a dir, evidentment no sonen les campanes a favor de donar més autogovern a les comunitats autònomes, sinó més bé vivim un temps de recuperació de les competències a través del Govern de l'Estat i de lleis presentades en el Congrés dels diputats. Però jo sí que pens que és un bon moment per parlar-ne perquè si no només sonarà una música i pareixerà que tots els ciutadans de l'Estat espanyol combregam amb aquesta espècia d'idea única d'allò que ha de ser l'Estat i aleshores aquí en aquest fòrum de debat polític parlem com pensam tots que podria ser aquesta estat perquè fos un marc de convivència, de progrés i de no frenar les comunitats, les nacionalitats, el que li vulguin dir, que tenen un esperit més emprenedor, com està passant ara, sinó donar ales perquè estirin del conjunt de l'Estat.

Li he de dir que no estam d'acord en què la solució d'un Senat territorial sigui la via cap a l'Estat federal, no hi estam d'acord. Un estat federal precisament és el que permet relacions de tu a tu entre les nacions de l'Estat i trobam una actitud acomplexada, renunciar a acords bilaterals amb l'Estat perquè nosaltres som petits. No és una qüestió de grandària, si som una nació política significa que Balears som el subjecte de la

sobirania, les Illes Balears som els amos del nostre destí. Insistesc, no és una qüestió de grandària, és una qüestió de drets polítics. Mirin, Andorra ha aconseguit que la llengua catalana sigui oficial a les Nacions Unides i és un estat molt més petit que les Illes Balears, Malta aconseguirà l'any que ve que el maltès sigui oficial a la Unió Europea i l'Estat espanyol ens ho impedeix a nosaltres en la llengua catalana, que la parlen dotze vegades més habitants que el maltès. És una qüestió de voluntat política, expressada pels ciutadans a través d'eleccions polítiques i a programes polítics i és també una qüestió de voluntat dels polítics que defensin en valentia el dret de cada un dels països. La resta és tots iguals i és evident que dins Espanya no tothom té les mateixes aspiracions, és a dir, pensar que a una mesa allà on totes les comunitats estan representades ho tendrem més fàcil, jo crec que més difícil perquè no tothom té les mateixes aspiracions. La comunitat de Madrid es defineix com una diputació, hem vist recentment que un president d'una de les comunitats més importants en pressupost i en número d'habitants, ha anat a un ministeri que podríem qualificar com de tercera divisió, el Sr. Zaplana i per què? Perquè les seves prioritats polítiques consideren que és més un ministeri que no la presidència del seu país i aquí pareix, pel que sentit, que l'actual ministre preferiria quedar ministre que no optar a la presidència del Govern de les Illes Balears. Per tant, no tots tenim les mateixes prioritats. Insistesc no és qüestió de grandària, sinó voluntat política de ser i de fer valer els drets històrics de cada una de les nacions de l'Estat.

Bé és evident que per anar cap a aquest camí federal és imprescindible una reforma de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears, dins la qual es plantejarà una competència tan important com la d'ordre públic. I estam molt satisfets que vostè, en nom del partit que representa, del PSOE, estigui per anar per aquesta línia. Ara, el problema és en aquest moment de qualitat de les competències, perquè cada vegada que l'Estat se reserva una capacitat de legislació bàsica significa que conculca les competències exclusives que ja tenim. Exemples: en comerç, tenim competència exclusiva de comerç i mitjançant una legislació bàsica estan intentant que no puguem exercir aquestes competències. Ara, el Decret del 2000 que autoritza les grans superfícies comercials a posar gasolineres, això, si aquí no ho aturam significarà un cop mortal per als petits comerços. El que ha passat en educació, que t'imposen una llei que, a més a més, te crea una despesa per la qual no te donen recursos econòmics. Va passar amb menors, que ens obliguen a generar una despesa i no te donen recursos econòmics, etcètera. Passa amb els fons de cohesió, que ens diuen com els hem de gastar, no, són uns fons destinats a les comunitats autònomes i no som amos de decidir com hem de gastar aquests fons de cohesió. I igualment amb els fons estructurals.

Mirin, jo crec que hauríem d'anar cap a l'esperit de la reforma del 91, que el seu partit no hi va estar d'acord i el Partit Popular sí; per interessos electorals? No ens interessa, aquella reforma del 91 complia dos principis bàsics: primer, anava cap al màxim de competències que permet la Constitució, per tant estam dins l'ordenament jurídic vigent; segon, la més important, resolvia el problema del finançament, sense finançament no hi ha autonomia política, sense recursos econòmics no es pot fer política. Avui hem sentit, tots els

representants dels grups parlamentaris hem exposat quines són les prioritats, però al final manca de recursos econòmics. I l'única manera de tenir autonomia financera és amb una fórmula que no inventam, que ja és vigent dins l'Estat espanyol que és el concert econòmic. És a dir, la competència de l'Agència Tributària plena, això significaria molta més eficàcia en la recaptació i solidaritat amb l'Estat, aportant una quota pels serveis que l'Estat presta a les Illes Balears i per solidaritat amb les comunitats més desfavorides.

Hi ha el tema del model territorial. Mirin, jo crec que el Govern ha complert els deures, el Govern, mitjançant la primera reforma de les DOT, va desclassificar uns urbanitzables dins espais emblemàtics, Es Canons, Alcanada, ara no me'n record, uns quants urbanitzables més, i en aquest moment tenim presentat en el Parlament el projecte de llei de regulació del creixement urbanístic. Si s'aprova aquesta llei, crec que haurem complert els deures, hauríem pogut anar més enfora, però crec que, com a mínim, haurem aprovat aquesta assignatura. Ara, el debat de definició del model està a cadascun dels consells insulars; crec que Menorca ha resolt satisfactòriament la qüestió, Eivissa està en procés, ara a Mallorca, en aquest moment, el tema està obert. I els criteris que estan aprovats en aquests moments en el Consell de Mallorca no són el que volíem. És a dir, si el pla territorial ha de ser l'instrument del canvi de model territorial, en aquest moment no ho és, perquè les propostes que ens venen, que avui ens han tornat a posar damunt la taula, són més del mateix, i per a això no ens hi havíem posat. Per tant, és una qüestió que l'haurem de resoldre a una altra casa, però que l'haurem de resoldre les forces polítiques que som aquí. Ara, per anar a més del mateix, per anar al mateix creixement, al model de creixement d'aquests anys anteriors, bé, ja n'hem parlat avui de matí, el pla territorial insular de cada illa ha de ser un pla que ha de protegir el territori, que ha de protegir especialment les zones costaneres, que ha de protegir el sòl rústic i no ha de permetre increments de l'activitat constructora més enllà del que siguin terrenys amb vocació de ser edificats, com és el sòl urbà.

Teníem una altra qüestió en debat que és el tema del model audiovisual. Bé, jo estic satisfet per l'expressió de la seva voluntat política, però ja li he dit avui de matí, no tenim temps. A més a més, aquest era un compromís dels acords que tenim firmats del 99 i un compromís que vostè mateix, personalment, va assumir dins la sessió d'investidura. Mirin, els canvis socials que es produeixen a les Illes Balears són amb una velocitat frenètica, no esperen els canvis que es produeixen dins la nostra societat, i ens hem de posar a fer feina i ho hem de fer en aquesta legislatura. I el tema de tenir un mitjà de comunicació de masses important és vital, avui, en aquesta legislatura. Les illes encara, per desgràcia, vivim d'esquena entre nosaltres, no hi ha cap mitjà de comunicació que ens informi a tots els ciutadans de les illes del que passa a cadascuna de les illes. Amples col·lectius de persones que han vingut de fora al llarg d'aquests anys viuen d'esquena totalment a la realitat social i cultural de les Illes Balears; perdem grans oportunitats, a més, dins el camp de la indústria audiovisual: les Illes Balears s'han convertit en un gran plató de televisió i no se'n beneficien les productores de les Illes Balears. És evident que no hem de fer una televisió

convencional, no tenim recursos econòmics, però podem anar cap a un model de televisió mixta, on es doni joc a les televisions insulars, que ja emeten, i a les televisions locals que compleixen una gran funció. Ja s'ha creat la primera emissora de ràdio pública: Som Ràdio. Crec que estam en condicions dels propers dies debatre una proposta de fer una televisió d'àmbit autonòmic, assequible econòmicament i que podria estar en funcionament en pocs mesos, fins i tot abans de les eleccions. Sr. President, insistesc, aquesta és una qüestió vital i urgent, sense cohesió social, sense cohesió territorial, sense la nostra llengua al carrer no hi haurà país, només ens quedarà província.

Senyores i senyors, acab, Sr. President, iniciam el camí cap al final de la legislatura. No ha estat fàcil, hem trobat molts obstacles: totes les catàstrofes naturals possibles les hem patit, jo crec que damunt aquest govern, millor dit, damunt el poble de les Illes Balears han descarregat les set plagues d'Egipte, a més d'una situació internacional imprevisible, una persecució ferotge per part del Govern de l'Estat; però els bons mariners es veuen quan hi ha temporal, amb bon vent tothom arriba a port, és quan hi ha maror que es veu si hi ha una bona nau i uns bons mariners.

(Remor de veus)

Els *hooligans* podrien callar una estoneta, Sr. President. Al Sr. Manuel Jaén, com a *caballero español*, li direm Manolo, *el del bombo*.

(Continua la remor de veus)

Senyores i senyors, gràcies, s'ha iniciat un gran canvi històric...

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Vaya acabando, Sr. Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

S'ha iniciat un gran canvi històric que ha de tenir continuïtat. La fórmula política del pacte de progrés és una experiència nova i positiva, la convivència entre tantes forces polítiques que formam l'actual majoria parlamentària no ha suposat un obstacle per governar, el contrari, crec que s'ha establert una espècie de competència sana entre els distints partits que formam el pacte que això ha estimulat i ha donat el resultat d'una activitat frenètica a cadascuna de les conselleries, en tots els camps: la protecció de les persones més necessitades; la protecció del territori i del medi ambient; l'impuls a una economia diversificada; la recuperació dels productes de Balears; les inversions, sense cap precedent històric, en educació, en sanitat, en adquisició d'espais naturals privilegiats; l'impuls decidit a la recuperació de la llengua catalana; la participació de la societat civil en la presa de decisions, són part de les realitzacions d'aquest govern que necessiten continuar.

Avui els col·lectius socials més conscients i dinàmics de la nostra societat tenen la il·lusió i la confiança, l'esperança dipositada en el Govern de les Illes Balears. El pacte de progrés no és únicament un pacte entre cinc forces polítiques, el pacte de progrés és un compromís ciutadà per construir una societat més justa, més solidària, més ecològica i més equilibrada econòmicament.

Ah! I més lliure. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Sampol. Por el Grupo Parlamentario Socialista, tiene la palabra el Sr. Crespi.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Sr. President?

EL SR. PRESIDENT:

Sí, Sr. Font.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Sí, Sr. President, hem assistit fa un quart d'hora a una petició de paraula per part de la diputada Sra. Munar; quan se'ns alludeixi a aquest grup o se'ns digui *hooligans*, com se'ns acaba de dir, com podem respondre nosaltres?

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias. Ahora tiene la palabra el señor portavoz del Grupo Parlamentario Socialista.

EL SR. CRESPI I PLAZA:

Abans que em posi en marxa i per evitar això que diu, jo proposaria que o bé els dona un megàfon i així els sentiré i els contestaré, o bé que augmentin aquestes maquinetes que maten els mòbils, a veure si també maten el renou que ve d'aquest costat. Afortunadament d'aquesta orella hi sent menys que de l'altra.

Gràcies, Sr. President.

Bé, jo crec que han quedat algunes coses en el tinter que voldria treure en aquest moment, aprofitant aquest segon torn, que no és un torn de rèplica sinó que és un segon torn, i en principi hem parlat una mica de la reforma de l'Estatut que s'havia proposat, aquesta reforma puntual amb la qual hi estam d'acord. Però Vós també havíeu parlat d'un altre tema i aquí se n'ha parlat, és de millorar el nostre autogovern. I aquest millorar el nostre autogovern, que nosaltres no hi estam d'acord, en aquest moment es poden produir algunes coses d'elles, com és el tema de l'aeroport, no cal incidir en la titularitat de l'aeroport per participar decididament en la gestió, per exemple. Creim que una reforma estatutària, a no ser alguna de les coses que s'han

apuntat aquí i que no estan previstes a la Constitució i amb la qual tampoc no hi estam gaire d'acord, doncs jo crec que no ens pot aportar tant més com una altra de les coses que Vós heu apuntat. Allà on hauriem de pitjar fort, perquè és més important que tot això, és que l'Estat de les autonomies funcioni. Vós heu dit que puguem anar a qualche banda a discutir aquells temes que ens interessin amb igualtat de condicions, això és millorar la nostra capacitat d'autogovern, que aquelles coses a les quals tenim dret no sigui possible negar-nos-les; que no sigui possible anar modificant per la via de consideració de legislació bàsica coses que dubtosament ho són i obliguin al conflicte constitucional, aquesta és la millora.

Jo crec que la millor manera d'evitar problemes entre uns i uns altres crec que és el model federal, aquest és un model polític, és un model que tendeix a la concòrdia entre els estats federats, en aquest cas nosaltres seriem les comunitats autònomes. Aquesta reforma del Senat, com a cambra de representació territorial, que recordem que així hauria d'haver estat, tal com vàrem preveure en el principi de l'elaboració constitucional i no va poder ser, aquesta és una reforma no només possible, sinó necessària; si tots som Estat, tots ens hem de seure junts per discutir aquells temes que tenen a veure amb el Govern de la nació i els altres que tenen a veure amb els governs de les comunitats autònomes, tots junts entorn d'una taula. Basta ja de bilateralisme centrípet, aquesta és una visió que cada vegada s'està posant més de moda, crec que l'està practicant amb excés el Sr. Aznar, i això l'únic que provoca és fractura entre els territoris d'aquest país. I això no convé a ningú, Vós ho heu dit, fins i tot per raons d'egoisme convé que la botiga que dóna beneficis estigui ben cuidada, la que estigui més ben cuidada, així hauria de ser, així ho faria qualsevol dels nostres empresaris, qualsevol. Però es veu que en política, i amb la política que es du des del Govern de l'Estat això no és així.

I després la participació de les comunitats autònomes en el si del Consell de la Unió, allà on es diu allò que nosaltres haurem de fer és bo que ens integrem a la comissió que representa Espanya, com a un membre més i amb la disciplina d'un òrgan col·legiat. Així ho diguérem en aquest Parlament, així ho aprovàrem i així el Partit Popular, únic partit que ho votà en contra, però té majoria absoluta, ho va impedir. Així jo crec que no anam, no és bo mantenir aquest estat d'ebullició permanent en el nostre país.

Però jo li deia, Sr. President, que una de les feines que ha tengut aquest govern no ha estat fer allò que no havia estat fet, això és normal, uns diran que havien fet poc, possiblement això fins i tot és discutible, jo no hi vull entrar en aquest tema, moltes coses no s'havien fet, algunes estaven ja fetes: jo record haver sentit al Sr. Matas, aquell que *por ahora* no és candidat a president de la comunitat autònoma, jo li he sentit dir: el problema de l'aigua està resolt. Punyetes!, i després, quan el fan ministre de Medi Ambient només fa canviar dessaladores. No devia ser vera, ell mateix, no és que fos un altre, ell mateix. O, i amb això corregiré la seva intervenció, d'aquell famós pla de transports, no, va dir que aquell pla de transports era a l'impremta, devia ser a l'impremta museu de Gutenberg, que devien haver de fer el tipus de la c trencada amb Bosch i per

tant no l'han pogut imprimir. No, però la singularitat no és aquesta, no, ara fora bromes, la singularitat no és aquesta, la singularitat és l'acció deslleial, injusta i fins i tot il·lícita del govern de José María Aznar, en el qual el nostre no candidat *por ahora*, Sr. Matas, també hi és present, això és la singularitat, això no n'hi ha d'altre que ho tenguí.

No parlaré dels recursos d'inconstitucionalitat, parlaré de per què unes comunitats poden invertir en pla de carreteres, amb finançació estatal, amb uns tipus de carreteres i nosaltres no; per què unes comunitats poden tenir una declaració d'interès públic dels vols i unes altres no, per exemple, per què? I del règim especial? Bé, d'això en podríem parlar una hora i mitja. Però bé, mirin, i els ho diré a vostès...,

(Remor de veus)

... vostès s'imaginin la cara que degué posar la Sra. Cava de Llano, adjunta segona al Defensor del Poble, la Sra. Cava de Llano, exdiputada pel Partit Popular de les Illes Balears en el Congrés dels Diputats, militant, jo diria, notable, dins el Partit Popular, quan va haver de firmar un escrit dirigit al president del Partit Popular de les Illes Balears i en aquest moment ministre d'Assumptes Exteriors, diu: *"Asimismo -carta dirigida a l'Excm. Sr. Conseller d'Hisenda de les Illes Balears-, diu: "Asimismo, se le comunica -al Sr. Mesquida- que ante la tardanza en recibir el informe -l'únic que faltava- del Ministerio de Medio Ambiente, se ha solicitado que sea remitido urgentemente."* Era el tercer escrit que es feia, és a dir que aquell que pràcticament era son pare de la criatura del règim fiscal i especial per a les Illes Balears va ser el darrer en enviar un informe sobre el compliment d'aquesta llei per part del Govern de l'Estat, davant una queixa del Defensor del Poble. Bé, Primerant degué haver de prendre la Sra. Cava de Llano, Primerant.

Però no degué ser aquest dia el que es va posar més violenta, no, s'hi degué posar més quan degué llegir, perquè els deuen llegir tots els escrits, quan degué llegir el següent, el que firmava el seu cap, el que firmava el Defensor del Poble i que deia, ni més ni manco, diu: *"De todo lo actuado ante los diferentes departamentos ministeriales, se deduce que no existe voluntad de cumplir de forma inmediata las obligaciones impuestas por la ley."* És a dir, el Defensor del Poble, l'*Ombudsman*, diu a un paper que firma i envia, i no és un document que pugui ser qualificat d'alt secret, diu que el Govern d'Espanya no té intenció de complir una llei.

(Remor de veus)

Vostè, Sr. President, vostè té intenció de no complir moltes lleis? Jo no ho he sentit a dir. Vostès s'imaginin que això passàs a Anglaterra i que l'*Ombudsman* anglès digués això? És que hauria de dimitir el primer ministre, perquè aquí no passa res, no passa absolutament res. I si fossin els perjudicats per la no aplicació d'aquesta llei els nostres empresaris, els nostres ciutadans, els nostres estudiants, els nostres malalts, si aquests decidissin no complir la llei de l'IRPF, què passaria? Rebel·lió fiscal, tots a la presó, però immediatament, faltaria més. Però el Govern d'Espanya pot posar de manifest que no pensa complir

una llei, i no passa res. Jo vull el mateix dret, si jugam, juguem tots, jo vull el mateix dret, a mi hi haurà lleis que me vendran bé i les compliré, i unes altres diré, no, de moment, de moment no, ja la compliré un altre dia; per exemple, la llei de trànsit, no, no, avui jo anava a 120, però és que avui havia decidit no complir-la, de moment, al guàrdia civil li diré: no, demà sí, però avui havia decidit no complir-la. Això farem a partir d'ara, els pareix correcte? I quina va ser la manifestació que varen partir per aquí? Diu: és que no saben negociar. O sigui que el compliment d'una llei és qualche cosa negociable, i això a quina assignatura de la facultat de Dret ho ensenyen? Negociar el compliment de les lleis, bé, és que és una cosa tremenda.

Jo, la veritat és que entenc que sigui difícil seure a segons quins escons d'aquesta cambra, és difícil, perquè jo crec que tothom té la seva consciència, uns la s'han d'aguantar més que d'altres, però realment ha de ser un poc gruixut; jo, la veritat que per alguna persona realment me sap greu.

Però, jo crec que, miri, Sr. President, jo aniré acabant, no vull allargar-me excessivament, ja m'he passat una mica, els nostres ciutadans saben, com deia aquell poema d'Ausiàs March, qui són el Ponent i el Mestral, ho saben ben bé qui són el Ponent i el Mestral, ho saben ben bé, i que contra ells, contra aquests ciutadans i ciutadanes s'han ben armat aquest Ponent i Mestral. Saben també qui són el Llevant, el Migjorn, el Xaloc, el Gregal i fins i tot el vent Tramuntanal, ara no hi és, no hi és el que m'anava a referir, que tots ells compliren nostre retorn.

Sr. President, no defalleixi davant totes aquestes coses i permeti'm, he començat amb una formosa poesia en català, acabaré amb un trosset d'una poesia en castellà, quan García Lorca es referia a la capacitat d'entendre les coses per part d'alguns, diu: *"No se preocupe, de plomo tienen las calaveras."*

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Crespí. Tiene la palabra el Sr. Presidente del Gobierno.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS
(Francesc Antich i Oliver):

Gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. En primer lloc, per contestar al Sr. Buades i per dir-li que bé que, efectivament, estam oberts a analitzar i per tant a veure totes les distintes possibilitats per tal de poder resoldre el millor possible temes tan importants per a la nostra ciutadania, com és tot el relacionat amb l'habitatge. Però jo acabava la meua intervenció dient que de vegades és important analitzar d'on partim per saber fins on podem arribar, i que de vegades és difícil, en un termini curt de temps, poder solucionar moltes problemàtiques; jo, ahir li deia que un transatlàntic no gira en sec, necessita un temps per girar. El que sí és cert és que en aquesta comunitat autònoma hem passat de complir el Pla estatal d'habitatge en un 4% a passar, en aquests moments ja està en un 119 en moltes coses, i que per tant demanant i exigint

que a nivell de l'Estat se'ns enviïn més doblers de les distintes redistribucions que es fan en temes d'habitatge.

Però també li he de reconèixer que, efectivament, el tema del sòl és un problema i que per tant la llei del sòl està en redacció; jo crec que algun dels grups ja l'han pogut analitzar i que, sense cap dubte ni un, ha de ser un dels instruments que ens han de dur a possibilitar que hi hagi un sòl més barat i que, per tant, es pugui construir habitatge taxat. Fins i tot de vegades s'havia analitzat aquella possibilitat, en els contorns del que és el sòl urbà, de poder qualificar certes reserves de sòl, encara que fos no urbanitzable, destinades a aquests tipus d'habitatges, per tal que després els solars poguessin sortir a més baix preu i que per tant els habitatges poguessin ser a més baix preu. Però llavors en això hi hem d'estar d'acord tots, perquè de vegades, quan s'ha parlat de posar quotes al tema de la nova construcció, hi ha hagut gent que fins i tot ha defensat que volien quotes dins els habitatges de protecció oficial. Aquest President mai, jo sempre he defensat que els habitatges de protecció oficial havien d'estar al marge de qualsevol tipus de quota; perquè, efectivament, a un lloc on puja el preu del sòl de forma important, com és a les Illes Balears, i no només perquè hi hagi tota una sèrie d'actuacions de limitació del que és el sòl, perquè també s'ha demostrat que amb les reformes que ha fet el Sr. Aznar a nivell d'Estat, ampliant la possibilitat que el sòl urbà pogués créixer per tots els cantons, tampoc no hi ha cap comunitat autònoma on el sòl baixi, per tot puja; fins i tot a moments com el d'ara, que hi ha hagut de cada vegada més limitacions, hem vist que també de cada vegada hi havia en alguns moments molta construcció i els sòls, per tant, tampoc no baixaven.

Per tant, l'única manera és intervenir, l'única manera és intervenir a través de donar ajudes per tal que hi hagi la possibilitat que coses que es fan a la part privada, amb aquestes ajudes la gent hi pugui arribar; intervenir en lloguer, perquè no tothom podrà adquirir un habitatge, per tant crear tota una sèrie d'accions en matèria de lloguer. He de dir que de les promocions que feim en aquests moments, una de quatre o una cosa així, ja va a lloguer; que també es fan, no com es feia abans que es feien quotes per a joves dins les promocions, sinó que es fan promocions per a joves senceres, que també s'hi està actuant en totes aquestes matèries, però que el que haurem de fer sí que serà cercar fórmules d'intervenció. En prova d'això, hi ha un acord ja amb l'Associació de Promotors i Constructors, hi ha un conveni firmat per tal que a ells, si els cedim determinats solars, ells construïran, que per a nosaltres és una cosa molt important, que l'IBAVI es pugui destinar a aquests habitatges que vostè deia, diríem, de més baix preu per a aquella gent que necessita poder accedir a aquests habitatges, i que llavors el que és la protecció oficial a nivell general es pugui fer des de la iniciativa privada, i per tant els puguem donar solars a aquesta iniciativa privada.

Per tant, l'Associació de Promotors i Constructors, encara que qualche vegada alguns diguin que no ens entenem mai amb els empresaris, ha firmat un conveni amb nosaltres. Nosaltres ens haurem d'espavilar i per tant haurem de cercar aquestes fórmules i aquests instruments per tal de poder cedir aquest sòl, però he de dir que ara, de moment, no estam per ells,

i ho he de dir ben clar, perquè ells han demostrat una voluntat de treballar en aquesta direcció. Per tant, en matèria de crear aquest nou sòl a través de les possibles qualificacions que jo li comentava, actuar en matèria de lloguer i sobretot actuar també en el que ja estam actuant, que és en aquestes ajudes que van a l'habitatge usat i per tant a l'adquisició d'habitatge usat que, a través del Programa Ca Vostra, em pareix que es diu, o Ca Teva, que ja treu molts de resultats. Per tant, aquestes crec que són les fórmules i les maneres d'actuar.

Quan els d'aquí ens sentim agredits, també podem dir alguna cosa? És que jo crec que ens hauríem de tranquil·litzar un poc tots; hi haurà temps per a tothom i per tant si tots deixam que facem les intervencions tothom sabrà el que pensa l'altre i no només el que pensa un, que jo crec que és una de les grans desgràcies de la política moltes vegades en aquests moments, que és que n'hi ha molts que només s'escolten a ells, i això no va gens bé ni una mica. Convé de tant en quant escoltar els altres perquè sempre es pot aprendre alguna cosa.

(Remor de veus)

Quant al creixement, bé, hi ha coses que són discutibles i jo crec que n'hauríem de parlar; és a dir, per una banda, vostè me diu que a Eivissa ha baixat el turisme, per l'altra banda me diu que s'han fet grans cridades de la població a través de la construcció, per a turisme també. També ve gent a fer feina en turisme, també ve gent de fora; vull dir, per tant, això del creixement jo crec que no hauríem de fer massa les dues coses, jo crec que el que hauríem d'intentar fer és, i crec que tots ho tenim clar, és créixer allò que creguem que sigui sostenible des de tots els punts de vista i per tant aquesta hauria de ser la fórmula. Tengui en compte que si hi ha un creixement, encara que no sigui de construcció i sigui d'un altre àmbit que es dispari, fins i tot encara que no hi hagués habitatges aquí, la gent vendria, vull dir que això ho tenim clar. És a dir que per tant, efectivament, jo crec que hem d'anar a cercar aquestes fórmules.

De totes formes li dic que crec que estam fent, crec que durant aquesta legislatura s'ha fet un esforç molt important; comprenc que vostè vulgui anar més enllà, crec que queden mesos i que per tant estic disposat que parlem de totes les qüestions, però allò que ja està presentat i fet i alguna altra llei que està ja molt estudiada, crec que conformen un bloc de feina molt important i que, sense cap dubte ni un, en aquests moments el més interessant de tot seria poder ja tirar endavant tots els plans de cada una de les illes.

Que no tots els territoris tenen el mateix nivell, això ho tenc clar. Me pareix recordar que només en educació a Eivissa s'han gastat prop de 3.000 milions de pessetes, per tant, jo crec que s'ha fet un esforç important; a Formentera, he tingut ocasió d'explicar els distints esforços que s'han fet, precisament perquè sabem que hi ha dobles i triples insularitats. Crec que hem de seguir amb aquesta idea. Crec que amb el pla de xoc de la llengua també es té previst que hi ha zones, com és Eivissa, com Palma, com Calvià, etcètera, allà on amb els distints ajuntaments s'han de tenir unes actuacions específiques; per tant, és una qüestió que la tenim totalment en compte.

Quant al Sr. Grosske, bé, coincidir amb tot el que ha dit, vull dir, crec que efectivament ja ha sortit en diverses ocasions, crec que hi ha tota una sèrie de temes que necessiten una resposta important per part de l'Estat que fins ara no hem tengut; jo crec que no hem tengut el tracte que ens mereixíem; que, efectivament, a certs moments vàrem sentir veus que deien que el famós Decret de reforma laboral aquí no tenia cap tipus d'incidència, que no tenia cap tipus d'incidència en els fixos discontinus, però ara veim com, darrerament, s'ha fet marxa enrera i per tant alguna incidència devia tenir en totes aquestes coses.

I que, efectivament, en aquesta comunitat autònoma s'ha d'analitzar i, per tant, hem de millorar tots els serveis que són competència de la comunitat autònoma, però també haurem de parlar i haurem de tractar tots aquells temes que no són competència directa de la comunitat autònoma, però que, efectivament, afecten molt directament la comunitat autònoma perquè són serveis que les tenim aquí. Un d'aquests és el de seguretat, com he dit nosaltres ja hem fet passes per intentar donar-los el màxim de solucions.

I quant a la immigració, dir-li que, efectivament, és una cosa complexa. Jo el que crec és que necessita un gran pacte, crec que és bona la iniciativa que aquest gran pacte es pugui fer a nivell de tots els distints grups parlamentaris. Jo crec que ha quedat clar que no es pot dur a terme una política de portes obertes, igual que també vull deixar ben clar que totes les persones que, amb papers o sense papers, que són aquí són persones i que per tant necessiten de la resposta de les institucions. I també voldria deixar ben clar que el tema de la immigració es complica quan no se gestiona, si no es gestiona encara es complica més; perquè, efectivament, jo també opín així, crec que hi ha gent que en aquests moments fa feina a molts d'indrets i que té dificultats per solucionar la seva documentació, i en canvi es demostra que l'empresariat el necessita i que és necessari per dur a terme tota una sèrie de feines. Per tant, és una qüestió complicada que, com deia, necessita de la màxima unió de totes les distintes institucions. Jo crec que hi ha una administració que és la competent i per tant la que, des de la llei, ha de fer el capdavant d'aquesta situació, i, com se suposa, des de totes les altres institucions hauríem de col·laborar per tal que en aquesta qüestió es creïn els menys problemes possibles, tot a l'inrevés, vagi el més llatina possible.

De totes formes, el creixement a les escoles, a la sanitat, etcètera, ve de molta gent que ve de fora, ve d'extracomunitària, ve que també tenim població que ens ve d'altres regions d'Espanya i ve que també tenim gent que ens ve d'altres països d'Europa. Per tant, l'esforç que feim és precisament perquè aquí hi ha hagut uns moviments de riquesa que tots sabem que hi han estat, per una banda; i que, per tant, això ha tingut un efecte cridada, perquè aquí hi ha hagut feina, i he de dir que una gran generalitat d'aquesta gent la necessitam per aguantar aquesta riquesa i, per altra banda, també hi ha un efecte cridada perquè aquí es viu molt bé, i per tant hi ha gent que tria aquí per viure-hi. Per tant, és una qüestió complexa que s'ha d'analitzar amb certa tranquil·litat i jo crec que des del pacte de tothom. Però sempre tenint en compte que, amb papers o sense papers,

són persones i que per tant necessiten la resposta de les nostres institucions.

Quant al Sr. Sampol, dir-li que les dues coses de les quals parlem no són incompatibles, parlar de reformes de l'Estatut en què es conformi un vertader Estat federal i per tant es creïn aquells instruments necessaris perquè la relació entre comunitats i entre comunitats autònomes sigui el millor possible, jo crec que això no és incompatible.

La veritat és que el mateix que me deia vostè m'ho deia el Sr. Pujol, quan va ser aquí vaig tenir una conversació amb ell; ell me deia que no acabava de creure amb el Senat i jo li deia que ell cada vegada que va a Madrid, com que representa molta gent, quan toca li obrin la porta; jo m'espany els nus de tocar i no m'obri ningú la porta; per tant, l'experiència el que me diu és que aquells que som més petits i tenim menys representació, igual que passa a molts d'altres estats federals, als Estats Units passa, hi ha una cambra de representació de població, diríem, i hi ha una cambra de representació d'estats i l'estat més gros té el mateix valor que l'estat més petit, o el mateix vot que l'estat més petit. I per tant hi ha la possibilitat de discutir de tu a tu, això de les relacions bilaterals està molt bé, però si miram l'experiència nostra i miram cada vegada que demanam per parlar amb no sé qui, les dificultats que tenim per poder-hi parlar. En canvi, si hi hagués un Senat territorial on les coses s'haguessin de discutir i hi poguéssim tenir veu i poguéssim tenir dret a ser-hi, moltes de les vegades que demanam per anar a xerrar amb algú, les podríem parlar allà i les podríem fixar com a polítiques allà.

I he de dir que vostè m'esmentava alguns dels temes, vostè me deia és que clar, des de l'Estat te canvien la llei de menors i diuen, escolti, pagui comunitat autònoma. És igual que aquell que diu, val, jo el convit a beure però que pagui aquest del costat; llei de menors o te canvien les deduccions quant a l'IRPF i resulta que te canvien coses que són impostos cedits, directes, en temes de transmissions patrimonials, per exemple, i són temes cedits a la comunitat autònoma. Clar, però és que el Sr. Schröder em deia, bé, és que això no li entrava dins el cap, com era possible que l'Estat, sense consensuar en el Senat totes aquestes polítiques les pogués dur a terme? Perquè el Sr. Schröder, quan ha de fer qualche tipus d'actuació d'aquestes, se n'ha d'anar al Senat i les ha de consensuar amb les distintes comunitats autònomes, i per tant les ha de pactar, i pot deduir de l'IRPF o pot fer una llei de menors, però ha de presentar, per una altra banda, la compensació que donarà a la comunitat autònoma, perquè té l'obligació de pactar-ho.

Per tant, no és incompatible xerrar d'augment de competències amb que, a la vegada, tinguem un sistema de funcionament que no admeti partidismes, que no admeti clientelismes, que no admeti formes i maneres que no són les lògiques de funcionar entre les institucions. Aquesta és un poc la idea que jo volia posar damunt la taula. Clar, vostè me deia, Malta o Andorra ara podran fer no sé què, jo no sé si me demanava que demanàssim la independència, supòs que no; crec que nosaltres en aquests moments, com se suposa, no estam per seguir-lo en aquest tema, però que vull dir que clar que sí que crec que es poden fer avanços importantíssims.

Jo no me tanc a què parlem d'això de la policia, d'això de l'Agència Tributària, no me tanc que parlem de totes aquestes qüestions, com se suposa no me tanc que parlem de res; una altra cosa serà llavors els distints grups parlamentaris fins on podran arribar. Ara, crec que, efectivament, amb els temes d'autogovern s'han de fer avanços; bastaria un avanç molt important, que crec que seria molt important per a nosaltres, seria que per exemple ens llevassin la clàusula de suficiència que ens han posat en el sistema de finançament, això ja serien devers 30.000 milions més de pessetes que no és just que ens la posin perquè, al final, nosaltres tenim tota la població que tenim, al final realment és una injustícia. És a dir, allò que ens pertoca a nosaltres que ens posin un límit, bé, una injustícia mesclada amb una altra, que se'ns digui que si no acceptam sanitat, resultarà que no ens aplicaran el nou finançament, i que ens diguin que si no acceptam el sistema de finançament nou ens passarà una cosa que no sabíem exactament que era, però que algú ens ho va explicar molt clarament i ens va dir: *fuera hace mucho frío*. O sigui que ens deixarien fora del sistema. Hauríem de saber un poc totes les situacions com han vengut.

Jo, quan li he dit que no era el moment, crec que no he tirat una mala pedrada, crec que en aquests moments els vents no bufen massa bé en aquest sentit. Dir que jo coincidisc plenament que amb el model territorial hem anat molt endavant i que pens que, efectivament, hi hem de seguir anant, arribant a un acord amb els plans territorials dins els consells insulars i arribant a un acord, com se suposa, amb les lleis que ens fan falta. Jo crec que aquesta ha de ser la voluntat.

Dir, quant al model audiovisual, que jo crec que un model audiovisual de la comunitat autònoma s'hauria de fer amb publicitat, amb la transparència i seguint les lleis que pertoca, i per això jo parlava d'una llei perquè hi hagués un determinat ens. De totes formes estic disposat a escoltar totes les propostes que se'm facin; ara, jo creia que aquest era un poc el camí.

I ja per acabar, que m'havia passat també contestar a la Sra. Munar, bé, dir que, efectivament, a més de demanar un federalisme a nivell nacional, jo crec que donam exemple perquè efectivament estam actuant a nivell de federalisme intern, i que creim que estam augmentant moltíssim el que són els papers dels consells, que no és fer res més que l'esperit de l'Estatut. Però que això no vol dir que també haguem de seguir fent feina per tal d'intentar organitzar al màxim totes aquelles fórmules i maneres que facin que hi hagi una millor celeritat a l'hora d'actuar en totes aquestes qüestions.

Dir, quant als ajuntaments, que jo crec que hi ha dos debats quant als ajuntaments: un debat de finançació que, efectivament, a pesar que des de la comunitat autònoma ja ens avancem a l'Estat i ja hi hagi un debat dins el Parlament i una partida als pressuposts per crear un fons de compensació i ajudar als ajuntaments, a pesar que ens avancem des de la comunitat autònoma, aquesta és una assignatura pendent de l'Estat; l'Estat ha de resoldre aquesta qüestió i per tant l'Estat ha de dotar d'un bon finançament els ajuntaments.

Una altra qüestió és que a un moment donat es pugui parlar que hi hagi certes competències que puguin ser exercides des de la proximitat, des dels ajuntaments, i aquest és un altre tema.

Quant a agricultura, s'estan fent esforços per part del conseller molt importants, crec que mai a un conseller se li havia demanat tant, que salvàs vaques boges, sequeres, llengües blaves, temporals; és a dir, crec que ens ha caigut de tot i crec que la conselleria n'ha sortit molt bé, crec que la conselleria ha estat al costat de la pagesia i que per tant ha donat respostes. Jo crec que la pagesia és vera que té sectors que necessiten ajuda i que per tant van més malament, jo crec que tots ens n'hem de cuidar, però tampoc no hauríem d'oblidar que hi ha sectors com l'hortícola, que són sectors que treuen el cap endavant i van endavant. Jo crec que amb tot el que és la indústria agroalimentària es fan esforços importantíssims i crec que la conselleria, per primera vegada, ha començat a atacar problemes de fons, és a dir, el fàcil és donar ajudes aquí o ajudes allà i el difícil és atacar els temes estructurals. La conselleria també conjuntament amb altres institucions, el tema dels escorxadors s'ha fet, en part també amb l'Ajuntament de Palma, si jo no vaig malament; temes com el de la llet, participant en creació de noves empreses que en el seu moment tot d'una ja varen suposar que el preu de la llet pujàs de 40 a 46 pessetes, que era un tema molt important a nivell d'aquest sector i que tenia moltes dificultats; i altres fórmules que intenten donar un producte afegit als nostres productes, com ha passat amb la taronja, així com també altres fórmules que intenten donar una marca als nostres productes, estic recordant el vi de la terra de Formentera, el vi de la terra de la Serra de Tramuntana de la costa Nord, l'oli de Mallorca, és a dir, tota una sèrie d'iniciatives que, sense cap dubte ni un, fan que aquest sector, tan estratègic per a nosaltres, perquè hem de tenir en compte que aquest sector maneja un 80% del paisatge, i per tant aquest 80% del paisatge també compta a nivell d'una altra indústria tan important com és la indústria turística.

I jo aprofit per dir que, efectivament, l'ecotaxa s'encarrega d'aquest sector i que crec que tots hem de fer aquests esforços per arribar al que ens deia el Sr. Sampol d'un 25% en relació amb la pagesia.

Dir que en relació a la lototrot el Govern ja ha dit que intentaríem treure una, en aquests moments hi ha tota una sèrie d'interessos que estan enfrontats i que, per tant, el Govern farà tot el possible per tal de donar una solució de suport a tot el relacionat amb els cavalls. Però jo crec que la lototrot, en el seu moment, es va treure, hi va haver una empresa que es va presentar, no va complir els requisits i crec que en aquests moments s'han de cercar altres fórmules.

Dir que quant al model territorial crec que és una cosa que l'hem de pactar dins el consell insular i estic convençut que hi haurà la voluntat de pactar-ho. I estic convençut que tots farem el possible i així pens que tots hi estam fent feina, perquè les Illes Balears siguin un país i no una província.

Moltes gràcies.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. President del Govern. Arribats a aquest punt, suspendrem la sessió durant cinc minuts.

EL SR. PRESIDENT:

Senyores i senyors diputats, reprenem la sessió. Pertoca ara el torn d'intervenció al Sr. José María González Ortea, portaveu del Grup Popular, que té la paraula.

(Aplaudiments)

EL SR. GONZÁLEZ I ORTEA:

Gracias, Sr. Presidente, señoras y señores diputados, muchas gracias queridos compañeros del grupo. Vamos a ver si empezamos el debate de la acción política general del Gobierno, el debate del estado de la comunidad, vamos a ver si conseguimos enterarnos cómo está esta comunidad; porque hasta ahora yo creo que han estado discutiendo ustedes, muy amablemente, versallescamente, diría yo, y han sido de cierto interés algunas de las cosas que han discutido, lo que yo creo que debería usted de ampliar un poco sus consejos de gobierno y dar la oportunidad a que sus consejeros puedan hablar con usted, con más tiempo, sin tener que hacérselo perder a todos los demás.

Estamos ante el último debate del estado de la comunidad, de la política general de la legislatura, dentro de unos pocos meses va a haber elecciones autonómicas y yo creo que realmente este debate para lo que sirve y para lo que debe servir realmente es para hacer un balance de lo que ha pasado durante esta legislatura. No venimos aquí hoy a discutir del gobierno de Madrid ni del de Bruselas, ni tal o cual ministro, ni tampoco venimos a discutir sobre el Partido Popular, yo creo que venimos a discutir sobre lo que ha hecho el Gobierno, y recalco, lo que ha hecho el Gobierno; no lo que dice que va a hacer, que puede tener mucho interés, pero puede tener mucho interés dentro de cinco meses cuando se disuelva la cámara y cuando se convoquen efectivamente las próximas elecciones. Yo creo que entonces es el momento de hacer los programas electorales, de decir cómo se quiere que sea, unos u otros partidos, su modelo económica, su impulso social, sus programas turísticos, yo creo que todo eso, como digo, está un poco desfasado, allá, por abril o por mayo, será el momento. En este momento, en cambio, lo que toca es hablar de lo que ha pasado.

Miren, ese gobierno, que nació para evitar que gobernáramos nosotros, que éramos los que habíamos sacado más votos de todos los partidos en las elecciones del 99, se quiso llamar a sí mismo gobierno de progreso, pacto de progreso, *govern de progrés*. Progreso significa avance, significa perfeccionamiento, mejora, y claro, yo creo que lo que hay que examinar ahora es en qué medida efectivamente se ha producido ese progreso. Y para eso, claro, tenemos que repasar lo que realmente se ha hecho, ver cómo estábamos en el 99 y cómo hemos progresado hasta hoy y cómo estamos en el 2002. Para hacer eso este gobierno ha dispuesto ha dispuesto de casi

15.000 funcionarios creo que son, personas que han estado trabajando y trabajando duramente en la medida en que les han dejado o que han podido durante este tiempo; y han dispuesto sobre todo de 4.700 millones de euros. Eso, para que nos entendamos bien todos, porque yo creo que nos entendemos mejor, son casi 800.000 millones de pesetas; este gobierno de progreso ha dispuesto, desde julio del 99 hasta hoy de 800.000 millones de pesetas, un poco menos. Claro, vamos a ver qué soluciones han dado a los problemas con todo ese dinero y con toda esa fuerza de trabajo, con casi 15.000 funcionarios.

Podemos empezar por los asuntos sociales. Durante estos últimos, efectivamente, han ido llegando, muy especialmente en estos tres o cuatro últimos, un gran número de personas que viene huyendo de la miseria y de la enfermedad, que es, desgraciadamente, una cosa que asola a sus países de origen. Y claro, esas corrientes migratorias han creado una serie de conflictos en esta comunidad y en otras comunidades españolas y europeas. El Gobierno de José María Aznar yo creo que afrontó el problema con mucha valentía e hizo una ley de extranjería, una ley de extranjería limitando el número de inmigrantes que podía admitir el país cada año, de forma que esos inmigrantes pudieran tener todos un puesto de trabajo; que pudieran tener una vivienda; que pudieran tener atención, eso es educación y sanidad, como la de cualquier otro español. Claro, la reacción de los partidos de aquí, la reacción de ustedes fue, yo creo que demagógica, la de que había que admitir a todos los que vinieran. Ya se ha dicho hoy en esta tribuna, y es verdad, yo creo que no hay ninguna duda, han presentado ustedes un recurso de inconstitucionalidad contra esa ley; por cierto uno de los cinco recursos de inconstitucionalidad que han presentado ustedes contra leyes del Estado. Porque aquí se habla de los recursos que presenta el Estado contra sus leyes, pero no hablan de los que presentan ustedes contra el Estado.

(Aldarull a la sala)

Efectivamente, la reacción de aquí ha sido, fue entonces cuando se hizo la ley de extranjería, recurso de inconstitucionalidad y aquí había que dar papeles a todos, aquí todos los inmigrantes, todos los que llegaron tenían que tener papeles. Lo dijo algún conseller y alguna consellera suya, la de Bienestar Social; se fue además a encerrar a alguna iglesia con quienes pedían y planteaban que esa era la solución universal. Claro, hay división de opiniones en el pacto, Unió Mallorquina considera que tiene que haber limitaciones de entrada aquí; usted parece, ayer parecía ir por el mismo camino. El Sr. Sampol tenía otra solución fantástica, el Sr. Sampol opina que lo que hay que hacer es volvernos todos más pobres y en la medida en que todos seamos más pobres dejarán de venir los inmigrantes. Es una solución.

(Alguns aplaudiments i aldarull a la sala)

El Sr. Antich, también usted dijo ayer, que claro, y hoy lo volvió a repetir, que de todas maneras la competencia era de Madrid. ¿En qué quedamos? Mire, el anterior gobierno del Partido Popular dejó elaborado, aunque sin aprobar, un plan de inmigración; un plan de inmigración muy completo que

aprobaron ustedes, que aprobó esta cámara por absoluta unanimidad y que era el plan de inmigración que habíamos hecho en el Partido Popular, con ligeros matices, Sra. Caro, con ligeros matices era el mismo; y efectivamente se aprobó por unanimidad, 12 áreas de actuación, 32 objetivos específicos y 88 actuaciones concretas, porque sí creíamos todos en esta cámara que el tema de la inmigración era un tema que nos afectaba, que no era solamente un tema del Gobierno del Estado. Claro, desgraciadamente, fruto de las diferencias evidentes que tienen entre ustedes y que se ponen de manifiesto una vez más en este asunto también, resulta que ese plan de inmigración no ha cumplido, ni mucho menos, con los objetivos propuestos, y no se han realizado una parte importante de las actuaciones concretas. Se ha gastado dinero, eso sí, se ha gastado dinero, muchas veces en cosas absolutamente irrelevantes o de muy poco interés para los inmigrantes: conservatorios que se crean, realización de ciertos cursos que realmente no sabe uno para qué pueden servir a los inmigrantes, e incluso, aunque sea anecdótico da una idea y una medida del asunto, un evento sobre cine en África. Esto es el desarrollo que han hecho ustedes del plan de inmigración.

Claro, mientras tanto los inmigrantes siguen teniendo innumerables dificultades para encontrar una vivienda asequible, porque en el plan de inmigración había algunas cosas de viviendas, no han conseguido ni una vivienda para los inmigrantes. Y siguen teniendo dificultades para gozar de las prestaciones sociosanitarias que, lógicamente, les corresponden. Y mientras tanto, las mafias, esas sí, esas se aprovechan de la necesidad ajena, se aprovechan, como digo, de esa desesperación para engordar. Bien, ¿cuál es su política? Mi pregunta es cuál es su política, porque hoy llevamos aquí siete horas de juegos florales, y me gustaría saber, a mi grupo le gustaría saber, a todos los ciudadanos les gustaría saber cuál es su política.

Vamos a ver: ¿papeles para todos?, ¿limitaciones a la entrada?, ¿enfriar la economía y volvernos más pobres para que dejen de venir y a poder ser se vayan algunos de los que ya están aquí?, ¿decir que lo tiene que arreglar Madrid todo, que esto es responsabilidad de Madrid? Miren, ¿por qué no se ponen de acuerdo de una vez y deciden aplicar el plan que aprobamos entre todos y solucionar los problemas de los inmigrantes, de los pobres inmigrantes, en vez de marear la perdiz y de dejar que el asunto se nos pudra a todos.

El gobierno de progreso no ha sido capaz de elaborar una ley de drogas, no ha sido capaz de elaborar una ley de drogas para nuestra comunidad. Otro tema sangrante. Claro, el problema es de competencias aquí, y además lo es, el problema del tema de las drogas es que casi todas las instituciones ponen dinero y hacen esfuerzos para arreglarlo; pero claro, hace falta ordenar y aunar esos esfuerzos. Por eso era muy necesaria una ley de drogas, ustedes la anunciaron, pero los afectados y, sobre todo, sus familiares, la esperan. ¿Es cierto que no se ha hecho por las contradicciones del pacto y por las luchas internas por las competencias?

Miren, durante los años que gobernó el Partido Popular yo recuerdo, porque ya llevo muchos años en esta cámara, que en

estos debates siempre salían ustedes, los de la izquierda, salían aquí y nos decían, al presidente de turno, usted nos viene aquí con historias de que tenemos la renta per cápita más alta de España, de que somos una comunidad que estamos por encima de la media europea, que todos los índices de riqueza son fantásticos, que todo nos va muy bien, pero claro ustedes se olvidan una y otra vez de que aquí existen grandes bolsas de pobreza y de marginación. Hombre, era un buen trabajo, ahora que han llegado, el gobierno de progreso, han llegado ustedes al poder; bueno, yo tengo que decir que en Baleares, según datos de la propia Conselleria de Bienestar Social, hay unas 7.000 familias en situación de extrema pobreza y que, según estudios de un conocido gabinete social, no publicados todavía pero a punto de publicarse, más del 14% de la población de Baleares, más del 14% se encuentra en situación de marginación y exclusión social o con riesgo grave de caer en ella.

Claro, la consellera de Bienestar Social, en un rasgo que la honra, por cierto, dijo que se gastaba más dinero en publicidad que en atenciones sociales. Es un buen camino para un gobierno de progreso.

Un problema que también preocupa mucho dentro de lo que son las atenciones sociales a nuestra sociedad y que de alguna forma nos afecta a todos o acabará afectándonos, desde luego, es el tratamiento de las personas mayores. Yo creo que es un asunto que también debía de estar por encima de consideraciones políticas o ideológicas, y una vez más tengo que citar que el gobierno anterior hizo una seria apuesta por el tema; empezó la construcción de dos centros, el de Felanitx y Lluçmajor, dos residencias, para tratar de paliarlo en la medida en que le tocaba entonces gobernar. Ahora no se hace, este gobierno no es partidario de construir residencias públicas, y tampoco es partidario, que sería otra solución, de subvencionar a las personas mayores o a sus familias sin suficientes medios económicos para que vayan a residencias privadas, lo cual, además, fomentaría la construcción de esas residencias privadas. Bueno, ¿qué piensa este gobierno?

Miren, en la cuenta del 2001 que acaba de entrar en el Parlamento, que nos han remitido ustedes, dice que a 31 de diciembre del año pasado había 1.300 personas que esperan por una plaza en una residencia de esta comunidad, 1.300 personas, lo dicen ustedes, en la cuenta del año pasado. Bien, ¿y creen ustedes que el problema se va a arreglar solo, que a esas 1.300 personas no sé qué solución les queda? Sí, desgraciadamente esa es una muy mala solución. Y yo creo que ustedes deben de aportar otras. En Ibiza y en Menorca se les traspasa la atención social con la promesa de construir una residencia en cada una, no se han empezado ni en Ibiza ni en Menorca. ¿Qué pasa? ¿A qué esperan?

Bueno, podemos hablar también de discapacitados. Aún estamos esperando que se inicie la construcción de un centro para discapacitados físicos. Yo creo que, con una idea muy buena, se quiso hacer aquí un centro de discapacitados físicos, ya que prácticamente en toda España, salvo el de Toledo, no los había. Y se compró un edificio para eso, edificio Juan Crespí, un antiguo parque de automóviles del ejército, se

dispuso eso para hacer este centro de discapacitados físicos. Han pasado tres años y medio y no se ha empezado, no se ha hecho una obra, está como estaba, después de tres años y medio. Pero ¿qué les pasa a ustedes con las obras, pero qué problema tienen de hacer obras? Miren, es tan increíble que a estas alturas y a pesar de que ya lo he denunciado en esta tribuna más de una vez, todavía hay centros de algunas consellerías a las que ni siquiera se les ha hecho una rampa, un ascensor, alguna cosa para que una persona que llega en una silla de ruedas pueda acceder, si siquiera han hecho eso, incumpliendo, por cierto, la Ley de eliminación de barreras arquitectónicas.

Seguimos, en relación con la mujer. Yo creo que la mujer, está claro, lo tenemos todo claro, lo tenemos todos o lo debíamos de tener, que tienen tanta capacidad como pueda tenerla cualquier otro hombre, pero que tienen menos oportunidades; menos oportunidades de empleo; que en un empleo determinado les pagan un salario menor. También estamos convencidos todos de que, desgraciadamente, están sometidas a cargar con una serie de tareas domésticas y de los hijos en situación claramente desigual. Y también sabemos que resultan, en muchos casos, maltratadas. Se soluciona todo eso, me pregunto yo, obligando a los partidos políticos a poner unas cuantas diputadas en las listas electorales a esta cámara. Bueno, ustedes creen que sí. Miren, nuestro grupo parlamentario ha presentado una infinidad, tengo ahí ocho o diez proposiciones para ayudar a la mujer, en esta cámara, de tipo fiscal, de tipo de atenciones a familias con niños, con ancianos, etc., no nos han aceptado ni una, no nos aceptan ni una. Su respuesta es una ley paritaria por la cual, en el mejor de los casos, en vez de haber las señoras que hay ahora, pues habrá una docena más, habrán mejorado la situación de una docena de mujeres, y nada más. ¿Eso es lo que han hecho ustedes en tres años y medio en política de la mujer?

Bueno, mención aparte requiere decir también la pobre gestión en materia de prevención de accidentes laborales, tema en el que hemos empeorado de forma escalofriante.

(Remor de veus)

Bueno, hay que hablar también de educación y de sanidad para cerrar este capítulo. Educación, un tema del cual por cierto ustedes están orgullosísimos, se han tratado de revestir de una importancia y de un éxito tremendo; estamos ante, pero lo tenemos fresco, acaba de empezar un curso, y aquí se ha dicho también hace un momento por algún otro interviniente, que nunca se habían visto tantos problemas de inicio de curso como los que se han visto ahora, nunca.

(Més remor de veus)

Se lo han dicho otros, soy el segundo que lo dice, no soy el primero. Mire usted, la situación de la libre elección de centro es sangrante, Sr. Conseller, sangrante, eso no tiene nombre, la gente no quiere mandar a sus hijos al colegio que más les gusta, y los poderes públicos tienen que hacer lo posible por conseguir eso.

(Aplaudiments)

Pero usted no sabe, usted no sabe o no quiere, evidentemente. Qué voy a decir de los alumnos que se encontraron los colegios en obras, no había profesores; en Ibiza ha sido un verdadero desastre, no hay más que consultar las hemerotecas y ver lo que ha sido, y están frescas, como digo. Y para remate, tenemos otro asunto que yo estoy también verdaderamente asombrado, tenemos el mayor índice de fracaso escolar de España, lo tenemos y se reconoce, el Gobierno lo reconoce; y se sale aquí y se habla y se dice: pues sí, tenemos el mayor índice de fracaso escolar de España. Porque, claro, aquí resulta que hay muchas oportunidades de trabajo, porque el turismo, porque patatín, porque patatán; o sea, nos tenemos que resignar a tener el mayor índice de fracaso escolar de España. Por lo visto sí.

(Aplaudiments)

Y sanidad. Es que, claro, ayer nos dice usted que estamos en la cola en materia de inversión sanitaria, que estábamos; sí, claro, estábamos mientras gobernaba Don Felipe en Madrid. Mire, en el año 96, las pesetas por paciente que había eran 55.000 pesetas por habitante, en la sanidad; estamos en 102.000, hoy. Pero, claro, toda esa subida ha sido gracias a los gobiernos del Partido Popular, nos tenían efectivamente abandonados, totalmente abandonados.

Bueno, lo del servicio bucodental gratuito para los niños, eso ya es para nota, eso ya se hace, esto que nos anunció ayer el presidente que se empezaba el servicio bucodental para niños, ya se hace, Sr. Antich, es que a usted le han informado mal, pero ya se hace. Y además, por si fuera poco, la ministra de Sanidad acaba de decir hace un mes que una de las prestaciones básicas es la extensión del servicio bucodental para todo el mundo, no sólo para los menores de 14 años, prestaciones básicas, ustedes tendrán que hacerlo. Pero ¿qué nos viene usted a contar aquí lo que van a hacer en materia bucodental, Sr. Antich?

(Remor de veus)

Bueno, respecto a la gestión ordinaria, mire, se han duplicado las esperas, en unos pocos meses, es increíble, yo, es que si no me enseñan los datos no me lo creo, se han duplicado las esperas. En ginecología hemos pasado de seis meses a once o doce, y en traumatología hemos pasado a cuatro meses, había 45 días, y hemos pasado a tres y cuatro meses. Igualmente pasa con las esperas quirúrgicas, mire, el 1 de enero no había nadie que tuviera que esperar para una operación más de seis meses, el día 1 de enero de este año, cuando ustedes reciben las competencias, en este momento hay 340 personas que tienen que esperar más de seis meses para una operación.

Bueno, lo del hospital de Son Dureta yo tampoco me lo creía, también lo tuve que ir a ver porque no me lo creía. O sea, tienen ustedes un hospital nuevo recientito y que les pagan al cien por cien, que es el Palma II, y resulta que en Son Dureta, que ya estaba la gente un poco apretada, resulta que donde

había tres camas ahora ponen cuatro. O sea que hacían más a la gente, sinceramente no entiendo porque, no me cabe en la cabeza. Claro, eso sí, ahora van a gastarse 300 millones de pesetas en publicidad, eso nos lo leían el otro día, ha salido en el diario de la comunidad, 300 millones de pesetas en publicidad.

Conclusión: yo creo que la nota que les van a poner los ciudadanos, en lo que se refiere a su actuación en atenciones sociales, sinceramente yo creo que va a ser muy baja.

Pero vamos a ver la gestión económica, porque claro, la aspiración de un gobierno de progreso debe ser además la de conseguir altos niveles de bienestar para todos, respetando la teoría del Sr. Sampol, todos los respetos para la teoría del Sr. Sampol, yo creo que lo suyo es que efectivamente mejoremos en bienestar todos. Bueno, yo creo que la política del Govern debía de ser allanar el camino a la iniciativa privada, porque la iniciativa privada, la empresa, junto con la fuerza del trabajo, con los trabajadores, son los que, efectivamente, hacen progresar el bienestar social, de manera que parecía que tenía que ser allanar el camino. Claro, lejos de allanar el camino se han peleado ustedes con todos, no hay sector productivo en esta comunidad en este momento que no esté peleado con ustedes, ninguno, alguno no quieren ni hacerse una foto con ustedes, que, vamos, ya es, insisto, de nota.

Y claro, la consecuencia ya no es tan cómica, la consecuencia es que el crecimiento anual del PIB de Baleares, que había sido del 7,1 en el 99, baja al 3,5 en el 2000, al 2,5 en el 2001, y ahora estamos en el 1,3; usted dijo ayer el 1,7, pero yo, si me guío por los informes de los expertos de Sa Nostra, el 1,3, porque si me tengo que llevar por otras cosas que hemos visto o que han dicho otros expertos de bancos que no son cajas de ahorros, hablan del 1,1, en el mejor de los casos, este año.

Claro, yo creo que debemos de hablar de turismo, y a mi me da un poco de vergüenza, porque han salido tantos aquí de los suyos a hablar de turismo, yo le hacía señas desde el escaño, digo: me parece que peligra el escaño del Sr. Alomar, la plaza, porque tiene usted consellers de turismo o aspirantes a consellers de turismo tiene usted así, han salido aquí a hablar del tema casi todos. El turismo, Sr. Antich, a mi modesto juicio y a mi modesta forma de ver las cosas es una cuestión de imagen, el turismo requiere sobre todo y fundamentalmente imagen, buena imagen; un destino turístico que no tenga buena imagen está perdido. Dígame usted si nos ha beneficiado en algo que distintos miembros de su gobierno, y entre ellos el propio conseller de Turismo, pues claro trasladar a los medios de comunicación de nuestros principales origen turístico que este es un destino con altos índices de contaminación, con una urbanización totalmente descontrolada, que las carreteras estaban saturadas, las playas invadidas y sucias, no había una red eléctrica suficiente, ni agua o con agua salobre en los grifos, o un exceso de basura que se amontona de cualquier manera, y lleno de empresarios, y algo de eso iba usted todavía ayer por ahí, lleno de empresarios turísticos explotadores y desaprensivos. Y claro, lo peor de todo eso es que además la culpa es de los visitantes, porque vienen demasiados y son demasiado pobretones. Ustedes me dirán quien quiere ir de

vacaciones a un sitio donde el medio ambiente está hecho un asco, yo desde luego no, supongo que no hay nadie en su sano juicio que quiera. Y más aun, quien quiere ir de vacaciones a un sitio donde se le va a recibir mal, donde es un adversario, un enemigo, alguien que viene a ensuciar y a molestar; esta política se pone en pie, además, en un momento en que, efectivamente, hay una recesión económica, sobre todo en algunos sitios, como pasa en Alemania; en que, además, hay problemas de terrorismo; que nuestros principales competidores del Mediterráneo están resucitando.

Efectivamente, eso es así, pero se pone en pie esta política turística en medio de eso, que era perfectamente conocido y anunciado. Claro, se pueden maquillar los resultados, pero la verdad es que cae todo estrepitosamente; es gasto turístico cae de momento se piensa en el entorno del 7% y sigue aumentando de una forma impresionante la diferencia entre los turistas que vienen en invierno y los que vienen en verano. Claro, todavía tenemos, dicen ustedes, la mayor ocupación hotelera de España en el mes de agosto y en el mes de..., pero la hemos tenido, la tenemos desde hace 30 años. La ocupación hotelera no la tenemos que comparar con el resto de España ahora, sino con cómo la teníamos el año pasado y el antepasado y el otro, y llevamos años perdiendo eso. Naturalmente, como todavía los primeros gracias a que antes se hacían buenas políticas turísticas y que durante muchos años eso se hizo así.

(Aplaudiments i remor de veus)

Claro, ¿quienes pagan la factura? La factura, se dirá, no, la pagan los grandes empresarios. No, la pagan los grandes empresarios y los pequeños y los medianos, pero la pagan, sobre todo, los trabajadores, eso no cabe duda, porque son el punto más débil de la cadena, por consiguiente es por donde rompe primero. De manera que si ahora se cierran más establecimientos, si este invierno se van a abrir un 58%, creo que he leído, de establecimientos menos que el año pasado en los meses de temporada baja, eso va a suponer una pérdida de ingresos muy importante. Y ya digo que a quien más va a afectar es a quien menos tiene, como es natural.

El turismo arrastra a casi todos los demás sectores aquí, desde luego al comercio. En política comercial se han pasado ustedes también todo el tiempo haciendo que se peleen los grandes con los pequeños, con los medianos, que si grandes superficies, que si medias superficies, que si no sé qué; que si superficies en zonas turísticas, que si esto son zonas turísticas y pueden abrir más tiempo y estas no son zonas turísticas y no tienen que abrir, y ahora va a haber las rebajas más atrás o más adelante, y ahora las liquidaciones. Bueno, yo creo que todo eso a lo que ha conducido es a una reducción clarísima de ingresos.

Mire, según PIMECO, resulta que han bajado las ventas este año 53,84% de los comercios, y según AFEDECO el 67,9. Claro, el crecimiento del PIB en el sector servicios, en picado, en tres años hemos pasado del 7,2 al 2, en picado. Supongo que no era esa su intención, supongo que no era su intención,

evidentemente supongo que esa no era su intención, pero han estado también desacertados en este tema.

La gestión ambiental se ha caracterizado por enfrentamientos. Usted nos dice ayer que se han hecho no sé cuántos parques naturales a favor de los propietarios, con el acuerdo de los propietarios, por favor, Sr. Antich, lea usted los diarios, oiga la radio o vea algún informativo porque está usted bien despistado. No, mire, los propietarios se suben por las paredes materialmente, oiga, les han hecho ustedes promesas y ¿sabe sobre todo por qué? Porque les han hecho promesas que no han cumplido: les han dicho que les iban a repartir dinero, que esto, en fin, iban a vivir en un mundo maravilloso, y naturalmente ahora están preocupados porque les repartan el déficit, como pasa en Mondragó, por ejemplo. Les iban a repartir dinero, ahí tengo el convenio. Y ¿sabe usted lo que les preocupa? Esto, que se reparta el déficit, que hubo 14 millones de déficit.

Bueno, de todas maneras hay que reconocer que en esto también han hecho algo bien, he leído, y me parece muy bien, es de futuro, han hecho no, harán, como casi todo lo que ustedes anuncian, harán; pero bueno, hombre, es una buena idea, van ustedes a hacer alfombras con la lana de los corderos de Aubarca y Es Verger, enhorabuena.

Bueno, sobre la agricultura comprendo que haya pasado usted de puntillas, Sr. Antich, porque claro, el sector está francamente mal. Mire, en esa misma cuenta del 2001 que nos acaban de remitir dice que en el 2001, a 31 de diciembre, solamente se había gastado el 69% del presupuesto de agricultura. O sea que la agricultura, que es un sector absolutamente depauperado, que ha bajado el año pasado el 0,25% la renta agraria, que ya en el PIB de la comunidad es que ni figura, vamos, prácticamente ni cuenta, resulta que ustedes se gastan el 69%. Eso quiere decir que se han dejado de gastar 2.500 millones de pesetas.

Bueno, la construcción es un tema que a ustedes les va muy bien ideológicamente venir aquí a hacer grandes discursos. Pero, mire, la construcción es efectivamente un tema muy importante, tiene un peso enorme en el PIB de la comunidad y, en definitiva, en la creación de riqueza y en la creación de empleo de esta comunidad. Bueno, yo, respecto a la construcción, me iría y me iría a la ordenación del territorio, porque al final es la política de ordenación del territorio la que fija la política de construcción. Vamos a ver, porque yo ya estoy mareado del tiempo que he estado aquí, todas esas horas, yo estoy mareado. Se ha dicho que hay que hacer más campos de golf, además tiene que haber diversificación turística, ahora que han traído ustedes ese gabinete de expertos para que finalmente, tarde, pero al final les enseñan a ustedes algo, resulta que ahora han descubierto que hay que diversificar y hacer productos distintos del sol y playa para ver si se atrae a la gente. Muy bien, entonces ¿se quieren construir más campos de golf o no se quieren construir más campos de golf? En Ibiza están prohibidos, en Ibiza los prohibieron ustedes, por cierto con los votos de toda esta cámara, menos los 28 nuestros, de manera que no lo sé, pero en fin me gustaría que me lo aclarara, que se lo aclarara a todo el mundo.

Se ha dicho que se deben hacer más plazas en puertos deportivos, el turismo náutico es muy importante; pero mientras tanto se han machacado el puerto de Ciutadella, machacado, no se hace absolutamente nada. ¿Qué es lo que pasa, se quieren más plazas en puertos deportivos, más amarres o no?

Se propone mejorar la calidad del turismo, pero ¿cómo? Díganos cómo. Ahora se propone un gran plan turístico, por cierto que tiene gracia, tres años y seis meses después ahora ofrecen ustedes un consenso político para hacer un gran plan sobre turismo, eso llévelo usted al programa electoral, pero, por favor, no nos lo traiga aquí ahora.

Segundas residencias, se pueden hacer segundas residencias en el campo, interesa cerrar el tema de las segundas residencias y en cambio abrir el de la construcción de plurifamiliares en suelo urbano, o lo contrario; porque aquí hemos pasado por todas las fases posibles. Mientras tanto aquí hay quien se hace casas en el campo, por cierto y muy buenas no, el Sr. Costa en Ibiza se hace una casa de aquí te espero, y la Sra. Rosselló también en la falda de la sierra de Tramuntana quiere hacerse una casa muy buena, usted ya la tiene una casa en rústico, no sé si muy buena porque no me ha invitado nunca, pero el día que me invite con mucho gusto lo comprobaré, o el día que me invite el Sr. Sampol a la casa de ses *panades* que tiene en Montuïri que también debe de ser muy buena. Mire la construcción de viviendas de protección oficial, tengo ahí un informe que dice que ostentamos el farolillo rojo de todo el país, compartido con otra comunidad, otra comunidad de progreso, Aragón.

Bueno infraestructuras. Claro podríamos decir, bueno el Gobierno no impulsa obras y esto, pero no ha permitido, ha hecho moratorias, pero las infraestructuras públicas que esas sí elevan la calidad de vida en estas se ha volcado. Bueno yo lo de carreteras es que ya no se si dejarlo por imposible, no han sido ustedes capaces de acabar la carretera de la vía de cintura hasta Son Ferriol, está sin acabar, se han acabado las obras del hospital que es mucho más complicado, se lo aseguro y no han sido capaces de acabar eso. Lo de la carretera de Valldemossa, 750 metros que se eternizan, por cierto que el conseller Quetglas dijo en un periódico un día que es que había llovido mucho y por eso se retrasaba. Yo no sé en Galicia y en Asturias como hacen las carreteras porque allí sí que llueve. Bueno mire, la carretera de Manacor y la de Inca-Alcúdia la gente está desesperada, simple y llanamente desesperada, hagan algo, háganlo como sea, desdoblen o dejen de desdoblar, pero hagan algo por favor. Y hagan algo en la carretera de Ibiza-San Antonio, la carretera de la muerte que la llaman ahí, les van a pedir responsabilidades de otro tipo, Ibiza-San Antonio y no se hace nada, nada de nada, la carretera de la muerte. Y que le voy a decir ya de Menorca, por citar el desdoblamiento de Ferrerías, que sigue durmiendo el sueño de los justos y naturalmente ni se han planteado todavía desdoblar la carretera general la de Mahón-Ciudadela...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. González Ortea vagi acabant per favor.

EL SR. GONZÁLEZ I ORTEA:

Sí, Sr. Presidente. Las infraestructuras hidráulicas tampoco tienen suerte, las infraestructuras hidráulicas no tienen ninguna suerte. Se podría haber arreglado definitivamente el problema del agua, yo creo que se arreglará, con la ejecución del Plan hidrológico y con la ejecución de unas desaladoras. Ustedes no las han querido por estos celos de la conselleria y del Gobierno con el ministro de Medio Ambiente, pero en definitiva supongo que llegarán a arreglarse, porque claro no vamos a estar aquí años infinitos mirando al cielo a ver si llueve, irá bien y si este año toca sequía, pues entonces ya veremos que hacemos. Lo que sí les pediría a ustedes es que por lo menos se ocuparan de la conservación de depuradoras. En Ibiza están desesperados con la conservación de las depuradoras, desesperados con la mala conservación, huele, esto sí que huele, *això sí que fa olor*. Mire de encauzamientos de torrentes qué vamos a decir, aquí seguimos expuestos a que caigan cuatro gotas y todo el mundo se alarme porque haya un desbordamiento del torrente, ¿hemos avanzado algo desde el 99? Dígame en qué, pero ahora también por celos y problemas ni siquiera llegan ustedes a dejar que se ponga en marcha la obra del torrente de Manacor, por celos con el ministro de Medio Ambiente. Mire cuesta trabajo entender la ineficacia en materia de obras que tienen ustedes, cuesta trabajo.

Transporte, sí en transporte han hecho alguna cosa, en el transporte público han hecho alguna cosa, efectivamente. Mire en transporte público han puesto un autobús que une Alaró con el apeadero de tren de Alaró y además con un billete único que permite a la gente de Alaró coger el autobús y el tren, está bien y les aplaudo, me parece bien. Y han hecho otra cosa, que hombre tiene tono menor pero también se lo aplaudo ningún problema, han pintado algunos autobuses de rojo y amarillo, para que se vean mejor desde lejos, me va bien, es una buena medida. También han montado la Semana del Transporte Público, al más puro estilo de los grandes almacenes. Bien ¿qué más han hecho? Transporte público por carretera, ¿qué más han hecho? ¿Díganme por favor qué más han hecho? ¿Ustedes creen, la mano en el corazón, que los ciudadanos de Mallorca, de Menorca, de Ibiza y Formentera consideran que se ha mejorado el transporte público en autobús por carretera? Bueno lo del tren, mire ayer cuando usted hablaba de ese autobús que con 40 personas le metía 60, me he acordado del tren de Inca, usted va poco Sr. Antich en el tren, porque a usted le llevan en coche para las manifestaciones y luego va poco. El día del Dijous Bo me parece que va en tren, pero nada más. Mire el tren de Inca está así y la gente está bastante incómoda, porque hay pocas frecuencias y hay un mal servicio, sin contar algo sobre lo que aquí quisimos pasar por prudencia, por alto, pero que es un mal borrón en la gestión del tren que fue el accidente de Sa Pobla. Se ha despreciado en materia de trenes la posibilidad de entrar en los programas de alta tecnología del Ministerio de Obras Públicas, ofrecidos por el ministro, yo estaba allí, no me lo han contado, yo estaba delante, lo han dejado pasar.

Y el tema del abastecimiento energético. Vamos a ver, apliquemos simplemente el sentido común, no pensemos en tecnicismos, sentido común, vamos a ver ¿qué es mejor, traer el gas con un sólo punto de abastecimiento por un sistema rígido,

un tubo, y exclusivamente en un punto o tener una serie de puntos de abastecimiento de gas, todos los posibles del mundo y además de eso, no en vez de, además de tener gas así, tener dos cables que nos unan con la península, uno por Mallorca y otro por Ibiza que nos unan con la península. Es de sentido común por una cuestión de seguridad y eficacia que es mucho mejor el segundo sistema, ustedes lo bombardean y me temo que lo van a estropear, lo van a estropear y es una pena es un gran sistema...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. González Ortea vagi acabant per favor.

EL SR. GONZÁLEZ I ORTEA:

Acabo. Mire, Sr. Antich eso nos lleva al victimismo. El Gobierno de Madrid es culpable para usted de que aquí ni se hallan hecho carreteras, ni se ha avanzado en materia de ferrocarriles, la carestía del transporte aéreo, nuestro el problema de nuestro futuro energético, el problema del agua. Todo es culpa de Madrid. Mire yo no estoy de acuerdo y si tuviera tiempo se lo discutiría punto por punto, pero yo creo que me voy a limitar a hacerle alguna pregunta. Vamos a ver, ¿por qué? Si es que eso fuera cierto, ¿por qué? Porque a Baleares no y a otras comunidades sí y usted me dirá, hombre es que el Gobierno de Madrid es del PP y nosotros somos..., bueno no sé exactamente de qué, pero nosotros otros. Mire usted, comunidades de otro signo en España hay unas cuantas y no tienen el problema que tiene usted, yo me pregunto ¿qué diablos tiene el Sr. Rodríguez Ibarra de Extremadura que no tenga usted? ¿Qué tiene el Sr. Bono de Castilla-La Mancha que no tenga usted? ¿Qué tiene el Sr. Arejes de Asturias que no tenga usted? ¿Qué es lo que no tiene usted? El ministro, ya lo sabía. Mire, Sr. Antich en el discurso escrito lo tengo, mire, lo que me iban a decir, la perversa mano de Jaime Matas, lo tengo en el discurso escrito, lo puedo enseñar, oiga usted no se ha enterado de la película tampoco. Mire usted, ministros de esas comunidades que he citado, del PP que están en el Gobierno del Estado hay más y sin embargo naturalmente no les pasa. No, yo creo que la respuesta a la pregunta es clara, usted Sr. Antich, ustedes no saben negociar, no saben o lo que sería mucho peor y no me atrevo a decirlo, no quieren. Supongo que es que ustedes no saben y mire si usted quiere buscar los 300.000 millones del déficit de la balanza fiscal le voy a decir dónde los tiene que buscar, Sr. Antich, búselos en el PER, en ese que hacen ustedes y se van a las manifestaciones pidiendo que se mantenga el PER, pues busque usted los 300.000 millones de pesetas que nos faltan aquí de la balanza fiscal en el PER de sus compañeros Chaves, Rodríguez Ibarra y Bono, búselos usted.

(aldarull a la sala)

Sr. Presidente del Govern las Baleares que ustedes recibieron, pronto hará 4 años, eran unas Baleares prósperas, unas Baleares con fe en su futuro, envidia de toda España y prestigiadas en Europa. ¿Qué nos ha pasado para que sólo en 3 años y medio se instalen en nuestra sociedad el temor, la depresión económica, el fantasma del paro, una renta

declinante, la falta de confianza en el futuro y los datos negativos en los sectores que tiran de nuestra economía? Yo se lo diré Sr. Antich, yo creo que desde el primer momento usted y el pacto no supieron, ni quisieron ser el presidente y el Gobierno de toda la comunidad autónoma, incluidos los que nos les habíamos votado y que éramos casi la mitad de la población. Ustedes asaltaron el poder con ganas de desquite y empezaron a gobernar en contra de todo y de todos. El cemento que cohesionó su Gobierno y el pacto no es otro que evitar, a toda costa, que gobernara el Partido Popular y claro por ello empezaron una sistemática política destinada a fracturar la sociedad balear en sus puntos más sensibles y más dinámicos, demonizaron el turismo y a nuestros mejores clientes, demonizaron la construcción y las industrias auxiliares que giran en su alrededor, demonizaron las buenas carreteras, demonizaron las desaladoras, los campos de golf y los amarres deportivos, enfrentaron a los comerciantes y han hecho de la arrogancia y en algunas ocasiones del insulto, sus armas principales contra el Gobierno de la nación. Y claro, así nos va, con una población desencantada, un mundo rural y agrario al que se le promete lo que no se le da. Un empresariado harto de sentirse engañado y demonizado...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. González Ortea vagi acabant.

EL SR. GONZÁLEZ I ORTEA:

Acabo inmediatamente Sr. Presidente. Incapaz de comprender como usted y otros miembros de su Gobierno les maltratan cada vez que tienen que acudir a verles para negociar alguna cosa. Nosotros, si tenemos el favor de las urnas, haremos lo contrario de lo que han hecho ustedes, lo contrario, no gobernaremos en contra de nadie, ni mucho menos de ustedes. Nosotros no gastaremos el dinero público, Sr. Antich, en la persecución judicial ni en la calumnia del adversario político como hicieron ustedes con Jaime Matas...

(Aplaudiments)

Nosotros crearemos las condiciones y el clima que permita a la sociedad civil recuperar su autoestima y la confianza que ustedes han hecho disminuir. Culminaremos las infraestructuras necesarias, con el máximo respeto al entorno, pero sin ningún complejo. Nos sentaremos con los agentes turísticos, con todos y propiciaremos nuevamente el acuerdo y la conjunción de esfuerzos. Nosotros continuaremos con la ordenación del territorio, a partir de las Directrices y nos dejaremos de palabras vacías de contenido real, generadoras de inseguridad e inquietud. Nosotros daremos solución a los problemas sociales y a la inmigración, con firmeza pero con prudencia, con la ley en la mano, como es nuestro estilo. Nosotros haremos, en fin, en la forma y en el fondo lo contrario de lo que han hecho ustedes. Tendremos que hacer un esfuerzo grande para hacer eso, pero desde el PP lo haremos ya que tenemos ilusión, capacidad y ganas. Sr. Antich, así es como nosotros vemos el estado de nuestra autonomía, como dijo el ministro de Medio Ambiente en Menorca, "nunca tan pocos habían hecho tanto daño a tantos".

Gracias, Sr. Presidente.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. González Ortea en nom del Grup Popular. Sr. President del Govern té la paraula.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS
(Francesc Antich i Oliver):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Ortea, miri vostè ha començant parlant de cases meves i de cases referint-se a les meves cases i hauríem d'anar alerta a obrir segons quin tipus de debat no fos cosa jo em vegi obligat a parlar de les cases..., de la seva per exemple. Jo davant ca nostra no n'han fet cap de Pla mirall especial, davant ca nostra no han fet mai cap pla especial...

(aldarull a la sala)

Plans miralls en el meu poble quan jo era batle era quan es feien els plans miralls i es feien per a l'interès general de la gent, davant ca nostra no en varen fer cap. Quan vostè estava dins el Govern, si algú va per Escorca veurà on estan els plans mirall. Per tant, alerta quan parlam de cases.

Què té de diferent aquesta comunitat autònoma de les altres comunitats autònomes de la resta d'Espanya perquè aquí no ens arriben els doblers? Això ha estat una de les preguntes que m'ha fet el Sr. Ortea. Bé idò jo els mostraré un petit exemple: "*actividades 2001, parque de maquinaria Ministerio de Medio Ambiente*", tema d'activitats i actuacions que es fan segons el Ministeri de Medi Ambient, perquè vostès vegin quina és la diferència que tenen, és veritat que hi ha comunitats autònomes que tenen també o han tengut persones que són candidats, però clar no tenen el Sr. Matas, és molt diferent, és molt diferent. Mirin, això és el mapa d'actuacions *por cuencas hidrográficas del 2001*, això és mapa d'actuacions. En aquest mapa surten tres llocs allà on el Ministeri de Medi Ambient no ha actuat, tres i són: Portugal, Andorra i les Illes Balears...

(Rialles i aplaudiments)

Tres llocs allà on no s'ha actuat. Efectivament, tenim una cosa molt diferent, el Sr. Matas és efectivament una cosa molt diferent.

Després em demanen amb què hem gastat els doblers, manejam 800.000 milions, tenim 15.000 funcionaris. Per cert, 15.000 funcionaris que quan nosaltres entràrem, home quan vostès se'n varen anar hi havia molts de funcionaris que no ho tenien molt clar, interins, gent que havia fet oposicions, tombat pels tribunals, hem hagut, des de la comunitat autònoma, de regularitzar tot allò que era la situació d'alguns d'aquests funcionaris. Vostès havien fet, se'n recorden, vostè que ara les lloa tant als funcionaris, vostès només feren una oposició, no sé si era el 93 o 94 i que era d'unes 40 persones. Qui ha

començat a fer oposicions i qui ha començat a tractar els funcionaris així com toca hem estat nosaltres, Sr. González Ortea, ara es fan oposicions així com toca, ara es fan oposicions així com toca. I algú ha perdut tots els plets que hi ha posat, tots, ho han provat de totes les maneres, per davant, a l'inrevés, per damunt i per fora, sempre han perdut, sempre.

Com hem gastat els doblers? Bé el primer que varem fer, Sr. González Ortea, va ser pagar els deutes, vostès..., clar el Sr. González ha acabant dient: "*ahora venimos nosotros que somos los buenos gestores, que dejamos estas Islas fantásticamente*". Bé idò el primer que varem fer va ser pagar el deute d'Isiquiema, d'un impost que vostès feren malament i estam pagant prop de 25.000 milions de pessetes, 25.000 milions de pessetes amb els quals haguéssim pogut fer molts d'habitatges, trens fins a Cala Ratjada o trens fins a la Universitat. Què hem fet Sr. González? Hem fet instituts, col·legis, 14 instituts i 16 col·legis, més de 400 noves aules s'hauran gestionat durant aquesta legislatura. No estaran totes acabades, però hem invertit en escoles 17.000 milions de pessetes, el Sr. González Ortea que surt i diu que en l'educació *todo el mundo está enfadado*, tothom té problemes, etcètera. Jo no dubt que no hi hagi problemes dins l'educació, perquè n'hi ha, però inversió com la que ha feta aquest Govern en educació, Sr. González Ortea no es recorda des de que hi va haver el Partit Socialista, o del temps de la República. Durant tota la seva època negra, pot estar ben segur que no se'n va fer res absolutament, estam treballant des de l'educació en quantitat i en qualitat, Sr. González Ortea, perquè efectivament ens ha toca afrontar un augment de població importantíssim, però un augment de població que no ve només del temps que nosaltres hi hem estat, el problema és que partíem de zero en moltes de coses. Per tant, clar, l'esforç ha de ser doble, estam fent tots els currículums nous, estam posant prop de 1.100 professors més, s'està posant gent precisament per poder tractar el tema de la immigració i de gent que ve d'altres països. S'han augmentat els menjadors, s'han augmentat el tema d'acollida dels matins. S'ha augmentat tot el que està relacionat en donar molta més qualitat a l'educació i s'ha posat en marxa un programa d'internet per a les escoles, per fer-les arribar la modernització, quan vostès les tenien deixades de mans. Per tant, no parlin d'educació.

El terreny social no ho tenen molt bé, perquè vostès són els que quan nosaltres volíem fer una Conselleria de Benestar Social deien que no era necessari, vostès ho tenien repartit, els menors a Interior, no, no, els menors a Interior, clar vostès relacionen això de problemes i tal i policia, clar els menors a Interior, conec la seva forma de pensar, la conec perfectament, els menors a Interior i després tres o quatre petites actuacions per dins Presidència, quatre sopars i un poc de clientelisme i quatre històries...

(Aldarull a la sala)

Jo sé que sap greu que et diguin la veritat, però és així. Quatre sopars i quatre clientelismes i quatre històries...

(Aldarull a la sala)

Jo comprenc que això sap greu, però aquí tothom ha d'aguantar la seva espelma.

Després vostè em diu que en habitatges públics som el *farolillo rojo* i com ho ha mirat? Si ahir el director general d'Habitatge era a Madrid a demanar que ens ampliïm la quota, que ens estam passant de la quota. Vostès no es passaven, tenien un sobrant de quota, perquè vostès feien un 4% dels habitatges que els donaven des de l'Estat, 370 habitatges varen moure vostès a l'anterior legislatura. Aquesta legislatura, 2.200 habitatges. Home com gastam els doblers, jo crec que es nota la diferència, està claríssim.

(Aldarull a la sala)

Jo havia fet un pacte de no mencionar el Sr. Flaquer, però clar si segueix així no em quedarà més remei.

Anem a veure tren, Vostè em parla de tren i diu que hem fet en transport públic i vostè no se'n recorda, ara seriosament, vostè quan parla d'alguns temes hauria d'anar alerta, vostè no se'n recorda que aquesta comunitat autònoma deu ser l'única on s'ha inaugurat una via que duia enlloc i que després d'haver-la inaugurada la varen haver d'aixecar, no se'n recorda d'això? I ara vostè ve a donar-nos explicacions, vostè no se'n recorda que hi va haver un president de comunitat autònoma que va dir, jo era dins la cambra i a més tenia tota la visió del seu grup i mirava el Sr. Verger i el President va dir: "d'aquí a unes setmanes tendrem un Pla de transport" i el Sr. Verger fa ver així...

(Rialles)

...perquè sabia que era impossible, però clar era impossible en unes setmanes fer això, però ni en setmanes, ni mesos, ni en anys va arribar a fer res el Sr. Matas en relació al Pla de transports. Per tant, en aquests moments hi ha un Pla de transports posat, s'han augmentat un caramull de freqüències, vostè que diu que no podem parlar amb cap empresari, que ningú es vol fer fotos amb nosaltres, estam treballant de forma clara amb els sindicats i els transportistes de regulars i que no tenen cap problema amb nosaltres, a l'inrevés, diuen que a la fi hi ha un Govern que se n'ha recordat d'ells, perquè clar això del transport per a vostès era..., per què s'havien de preocupar pel transport vostès? Vostès a fer autopistes, és el que més convé per a vostès. Nosaltres sí que ens preocupam pel transport públic, perquè creim que aquesta comunitat autònoma necessita un altre nivell de creixement i per tant, necessita una altra forma de fer les coses i en el tema del transport com li deia s'han augmentat moltíssim les freqüències i en aquest moment s'hi està treballant. En referència al tren, jo crec que s'ha fet l'esforç d'acabar tot allò que era la via i per tant, el servei fins a Sa Pobla, en aquests moments s'està fent fins a Manacor i ja hi ha un tot un seguit de projectes estudiats que vostè coneix. El Pla de transports preveu que l'any 2006 es pugui arribar a un 25% d'usuaris i per tant, per això estam intentant arribar a acords amb els distints empresaris i les distintes concessions perquè hi pugui haver un funcionament organitzat, perquè no es faci la competència el tren amb el transport i amb això hi vénen a bé i hi volen fer feina i per això hem fet coses com això

d'Alaró, de poder dur un autobús fins al tren des d'Alaró i ho farem amb altres pobles.

Estam intentant planificar i donar una mica d'organització al caos que vostès ens deixaren, a allò de just aquí surt un autobús i just allà surt una concessió, just aquí surt un esclata-sang i just allà surt un tren. Això és una concessió..., jo comprenc que això vostès no ho entenen, perquè durant tot el temps que hi varen ser no varen planificar res, vostès no estaven per planificar res, perquè planificar com molt bé ha dit el Sr. González Ortea era *poner trabas*, el més convenient era *laisser faire, laisser passer*, això és la seva forma d'actuar. Vostès intervencions en segons quin tipus de coses, ni la més mínima. Que tenen un projecte d'ecotaxa dins el calaix i estan a punt de treure-lo i ve l'hotelier de torn, el gros, i diu, *esto ni tocarlo* idò *ni tocarlo*, no, no, aquesta és la realitat. I vaig veure ahir que vostè demanava a veure què ara això d'agafar el bou per les banyes, per cert ho va dir en català i li he de donar l'enhorabona. Agafar el bou per les banyes, Sr. González Ortea és això, és precisament tractar tots i cada un dels temes per complicats que siguin i donar-los una solució, clar vostè em parla d'uns temes que fan molt mal contestar-li a les bones.

Vostè em parla de tot allò relacionat amb el gasoducte i em diu que nosaltres no ens hem entès amb Madrid per aquest tema. Home el primer que hauríem de deixar clar a la gent és que per primera vegada aquesta comunitat autònoma ha fet una Pla energètic, per primera vegada, no s'havia fet mai, vostès que ho planifiquen tot i que ho fan tot tan bé i ara diuen que la gent els espera perquè només en sentir l'olor de quan comencin les votacions tothom correrà per votar-los a vostès, cosa que els altres dubtam una mica. Però vostès, Sr. González Ortea, no varen ser capaços amb un caramull d'anys de fer un Pla energètic i nosaltres sí, però no només hem fet un Pla energètic sinó que a més, ja hem presentat la documentació necessària i el projecte necessari a l'Estat perquè ens tengués en compte a l'hora de la planificació energètica. I ho hem presentat amb tota la documentació, perquè l'hem presentat fent feina amb molta gent de fora, molta gent que ens ha assessorat, molta gent que ens ha ajudat a presentar una bona proposta i l'hem presentada amb tants de documents com la va presentar qualsevol altra comunitat autònoma. Però què ha passat? Idò jo li ho diré Sr. González Ortea, ha passat que les Illes Balears som l'única comunitat autònoma que no entra dins la planificació energètica i això deu tenir alguna explicació, perquè si l'explicació és *que hay que estudiar a ver si además del gas hemos de poner también el cable eléctrico*, és una explicació molt poqueta cosa, Sr. González Ortea. Efectivament és una explicació molt poqueta cosa, perquè des de la comunitat autònoma de les Illes Balears no ens negam el més mínim que s'estudiï tot allò que s'hagi d'estudiar, nosaltres no estam en contra del cable elèctric, home li vull recordar que el cable elèctric ha de tenir anada i tornada i val 140.000 milions de pessetes, no el faran, que ningú es cregui que l'Estat farà un cable elèctric per a aquesta comunitat autònoma, no el faran, però serveix com a excusa perquè les Illes Balears siguin l'únic lloc allà on la planificació energètica de tot Espanya..., clar ja ho han vist Portugal, Andorra i Balears, idò en la planificació energètica si es feia un plànol sortiríem exactament els mateixos. Madrid, Espanya no dóna gasoducte ni a Portugal, ni a Andorra, ni a

Balears, som allà mateix. Sr. González Ortea, això només té una explicació, que efectivament qualcú s'ha encarregat que a les Illes Balears això no quedàs solucionat, i a més ens avisen i ens ho diuen molt clar, ens ho diuen a la cara, Sr. González Ortea, diuen: “*Esto, enseguida que hayan pasado las elecciones, lo vamos a solucionar*”. Home! Lleialtat institucional, Sr. González Ortea, poca, eh?, poca.

Però clar, qui parla del gasoducte parla d'altra..., perquè clar, vostè diu: *no tenemos que hablar de Madrid*, però, clar, vostè, de Madrid, llavors en parla quan li interessa. Per tant em deixarà que jo també en parli totes les vegades que m'interessi parlar-ne. És que amb Madrid tenim un altre tema que és molt important, que és el règim especial, Sr. González Ortea. A Madrid el Partit Socialista va votar el règim especial, efectivament, sí.

(Remor de veus)

A Madrid el Partit Socialista va votar a favor del règim especial...

(Augmenta la remor de veus)

Sí, sí, sí... Sí.

Bé, bé, escoltin, el règim especial..., el règim especial, Sr. González Ortea, no s'ha concretat en res absolutament. El règim especial duim quatre anys des de l'aprovació, des de la Conselleria d'Hisenda i des de les altres conselleries s'han fet un caramull de cartes, s'han fet un caramull de reunions, s'han fet un caramull d'iniciatives, i no s'ha contestat res absolutament, i, home, el sentit comú et diu que bé, una vegada pot ser poden dir que bé, no t'han escoltat; idò no ho has sabut explicar i tal, però també vostè... És que, clar, vostè creu que una vegada rere l'altra que et diguin que no és una cosa lògica? Jo crec que hi ha una voluntat clara per part de l'Estat de no complir aquesta llei, i vostès, si realment estimassin aquest país, en lloc de posar-se de part d'aquells que ens neguen això, s'haurien de posar de part nostra i, per tant, s'haurien de posar al nostre favor, cosa que en aquests moments no fan, i això ens està duent uns perjudicis molt importants, perquè a la nostra comunitat autònoma hi ha una gran carestia de vida i, per tant, que hi hagués actuacions quant a mercaderies en relació a aquest tema, podria rebaixar aquesta carestia de vida.

Ens du tota una sèrie de problemàtiques pel que fa al fet que aquí l'Estat s'hauria de banyar en ajudar-nos a fer tota una sèrie d'infraestructures, també dins el món del turisme. Per què les hem de pagar totes nosaltres?, per què les Illes Balears han de tenir només un pla d'excel·lència igual que té La Rioja, quan resulta que les Illes Balears representen prop del 30% del turisme d'aquesta comunitat autònoma? Per tant, se'ls demanaria un poc més de responsabilitat. Hi ha assumptes que són d'Estat.

Igual que amb la qüestió dels vols. Quan nosaltres demanam les obligacions de servei públic, sobretot importantíssimes per a les illes més petites, per a Menorca, per

a Eivissa, importantíssim per a les illes més petites, i demanam que es facin aquestes obligacions i s'augmentin els descomptes vostès haurien d'estar de la nostra part i no hi estan, i a mi m'hagués agradat sentir-li dir qualche cosa sobre aquest tema, perquè clar, nosaltres hem fet un estudi -ja ho he dit abans- que demostra que a Canàries, que s'han fet les obligacions de servei públic, d'ençà que es varen fer els preus han pujat només un 8%. La mitja dels preus a l'Estat ha pujat un 22%. La mitja a l'Estat ha pujat un 22%, a Canàries ha pujat un 8%, i els de Canàries es queixaven del fet que havia pujat un 8%. A les Illes Balears en els mateixos quatre anys ha pujat un 65%, un 65%. Clar, l'Estat no vol declarar les obligacions de servei públic, l'Estat no vol els descomptes del 50% que nosaltres demanam, i en canvi sí que protesta en contra de l'ecotaxa. L'Estat no ens ajuda a resoldre el problema dels vols, que és ell que té la competència, i en canvi sí que ens apuja les taxes aeroportuàries, i resulta que vostès i l'Estat protesten per l'ecotaxa, que és una cosa que ha quedar aquí i que finançarà projectes per a les Illes Balears, i en canvi no els he sentit protestar perquè s'hagin augmentat les taxes aèries, i s'ha apujat i signifiquen més que l'ecotaxa. I no els he sentit obrir la boca i aquests doblers se'n van cap allà. Jo no sé si són a Andalusia o són a Castella-Lleó, però el cert és que se'n van cap allà, i no els sentit dir ni una paraula. Vostès del que han protestat és d'allò de l'ecotaxa, i he de dir que, clar, el que no pot ser és que quan jo vaig a veure el Sr. Aznar em digui que hem de ser corresponsables i que llavors resulti que quan nosaltres actuam se'ns posin recursos.

No em parli de recursos d'inconstitucionalitat, perquè de recursos d'inconstitucionalitat no hi ha cap actuació o iniciativa important d'aquest govern que no tenguí un recurs d'inconstitucionalitat de l'Estat. Vostès han recorregut la Llei de comerç, vostès han recorregut l'ecotaxa, vostès han recorregut la Llei de consells insular. Fins ara, això que ho hem fet malament, jo m'ho guardaria perquè fins ara els tribunals ens han donat la raó; ja veurem com acaba, però fins ara ens han donat la raó. Vostès han recorregut, vostès que parlen tant... -ja en parlarem, de Bitel- vostès que parlen tant d'allò social han estat fins i tot capaços, l'Estat ha estat fins i tot capaç de recórrer una ajuda als pensionistes de pensions no contributives, o sigui, a aqueixes persones que tenen difícil arribar a final de mes, a aquestes persones que cobren unes pensions baixíssimes, fins i tot a aquestes persones vostès han recorregut l'ajuda que nosaltres els volem donar. I qualcú dins el Congrés va dir allò de *son cartillas de racionamiento*, i la veritat és que és molt trist haver de sentir això de vostè, Sr. González Ortea, perquè aquesta gent, és vera que no és una quantitat molt grossa, però li vull deixar ben clar que per a aquesta gent és una quantitat ben important i que quan vostès hi eren mai no els va arribar, mai els va arribar. Per tant, alerta en emprar segons quin tipus de temes perquè efectivament no és el que toca.

Vegem, vostè em parla d'immigració i, clar, vostè em diu què hem fet amb tot allò de la immigració i que, clar, és que quan vostè em parla d'immigració fa la impressió que és una competència nostra, o vostè s'enfada perquè jo dic que és una competència de l'Estat. Escolti, jo avui m'he cansat de deixar-ho clar, ahir també ho vaig deixar; supòs que vostè ahir em degué

escoltar, jo vaig deixar molt clar que jo no estava per les portes obertes, que jo creia que la immigració s'havia de gestionar. Escolti, jo puc estar per les portes obertes o tancades, però és que jo no la clau, la clau la tenen vostès, la té l'Estat, la clau, és ell que ha d'organitzar això. És una postura totalment hipòcrita no fer res absolutament per regular i per gestionar i per controlar aquesta qüestió i llavors voler donar la culpa al d'enfront. Home!, és que això ja passa un poc de la mesura, això ja passa la mesura, Sr. González Ortea. Aquí qui va fer una llei d'estrangeria va ser el Partit Popular, va ser el Govern de l'Estat, una llei d'estrangeria que deia que hi hauria tota una sèrie de regulacions i, per tant, unes quotes, unes quotes que no es compleixen, unes quotes que no es compleixen, i jo ni tenc policia, ni tenc duanes, ni tenc cap tipus de competències per fer-les complir, qui les té és l'Estat, i l'Estat no les fa complir, i el que va recórrer el Govern no varen res les quotes, eh?, no vulgui sortir aquí i enganar la gent, perquè vostè surt aquí i vol enganar la gent. Nosaltres no varem recórrer...

(Aldarull a la sala)

No, no, escoltin, escoltin. Nosaltres no varem recórrer les quotes, nosaltres hi estàvem totalment d'acord; nosaltres varem recórrer tota una sèrie de temes que afectaven els Drets Humans, que afectaven els drets humans de les persones.

(Remor de veus)

El dret d'associació, tota una sèrie de drets humans que ja cap estat que es considera mínimament democràtic és capaç de fer una legislació d'aquest tipus, i clar, la varem recórrer nosaltres i les altres comunitats progressistes, però perquè aquestes persones tenguessin el tractament com a persones maldament no tinguin papers, perquè aquestes persones tinguin el tractament com a persones maldament no tinguin papers, i això és el que volem els progressistes. Els progressistes volem que vostès ho gestionin i que si hi ha una part que vostès no han gestionat i tenim persones aquí que no tenen papers, que les tractem com a persones, però no ens vulgui ara donar la culpa a nosaltres, a veure què hem fet. Home!, nosaltres enguany hem gastat 400 milions de pessetes amb el tema de la immigració i l'Estat ens n'ha fet arribar 19, 19 milions per una cosa que sobresurt..., és a dir, és una cosa que sobresurt de les comunitats autònomes, és una cosa que l'Estat hauria d'haver previst, és una cosa que l'Estat s'hauria d'haver encarregat de coordinar amb totes les comunitats autònomes, i l'Estat no ha fet res absolutament. 19 milions, 19 milions, misèria, almoïna, 19 milions. Això és la manera de tractar aquests temes tan importants, i llavors surt aquí i ens vol donar lliçons sobre el tema de la immigració. Només ens faltaria això!

Aquí s'han fet campanyes d'empadronament, creació d'oficines d'informació i orientació a Inca, a Manacor, a Palma, a Menorca, a Eivissa, habitatges per a treballadors temporals del camp, servei de mediació d'habitatges de lloguer, servei d'orientació laboral per a immigrants, garantir l'accés a l'educació, campanyes d'accés als sistema sanitari i als serveis socials, creació del servei sociosanitari d'atenció a la prostitució... Escolti, s'han fet un caramull de coses, però és que, a més, s'està fent un esforç des d'Educació i des de sanitat

per atendre tothom. Ja em diran vostès si queda ningú fora escolaritzar per culpa d'aquest govern o si queda ningú fora tractament sanitari per culpa d'aquest govern. Per tant no em vengui amb aquestes històries. Amb els nostres pressuposts, amb aquests pressuposts que vostès ens limiten quan ens donen el sistema de finançament, amb aquests pressuposts que vostès ens limiten quan ens donen el sistema de finançament, amb els nostres pressuposts...

(Continua la remor de veus)

...amb els nostres pressuposts feim front a totes aquestes coses. Vostès ens..., vostès... Bé.

Vostès posaren una clàusula de suficiència..., vostès posaren una clàusula de suficiència al nostre sistema de finançament, a nosaltres i a Madrid, i això només ens va costar 30.000 milions de pessetes que ens anirien molt bé per poder resoldre moltíssims problemes que tenim, perquè nosaltres en deu anys hem tengut un augment de població d'un 20%, i ells ens han limitat els doblers perquè, com que teníem massa població ens tocaven massa doblers, ells ens han limitat els doblers però nosaltres continuem tenint la població i l'hem d'atendre, aquesta població. Per tant, alerta al que deim perquè la veritat, hi ha coses que no són massa de rebut. Per tant, en el tema d'immigració menys sermons i menys lliçons, que nosaltres no estam per lliçons, que estam fent feina intentant donar solució a tots aquests problemes. I tot això de *cine en Àfrica* i totes aquestes històries, no em vengui a contar coverbos perquè això només són coverbos i *historias para no dormir*.

Quant a la Llei de drogues és vera que no està feta. La Llei de drogues ben aviat anirà al Consell de Govern, però també és vera que aquí s'ha incrementat en un 70% el que vostès gastaven en drogues i el que nosaltres hi gastam. Per tant, perdoni'm, però tampoc no es tracta que vostès venguin a donar-nos lliçons, és a dir, en el que és la lluita contra la droga nosaltres hem augmentat un 70% les ajudes. És a dir, per tant tampoc en aquest tema necessitam que vostè vengui a fer-nos cap tipus de sermó.

I és vera que hi ha una situació, és vera que continua havent-hi qüestions de marginació i pobresa, però també és vera que en tot allò social hi ha hagut un impuls importantíssim i que, per tant, tota aquesta gent en aquests moments té moltes més possibilitats de poder trobar conhort des de les polítiques de les institucions que quan vostès hi eren, que no n'hi havia, de possibilitats, i això és així. És a dir, tant en temes d'habitatge, com en qüestions de sanitat, com puguin ser centres de dia, s'ha augmentat de forma importantíssima tota l'ajuda a domicili i per tant tot el que és el servei d'assistents socials i treballadors familiars, estam ajudant les famílies amb programa com és el programa A ca vostra. En temes de discapacitats, vostès diran el que vulguin, jo l'altre dia vaig estar parlant amb ells i el que em deien els discapacitats és que no havien estat tan contents mai del tractament que en aquests moments els donam, i això és una cosa que és comprovable. El que em deien les associacions de discapacitats és això, i els vaig tenir l'altre dia al Consolat de la Mar, i no em venien a parlar d'això, em

venien a parlar de la Lototrot, però de passada em varen fer arribar això, efectivament.

(Remor de veus)

Sí, que és ver.

Bé, en relació a allò de la dona, clar, jo ja les he sentides, nosaltres ja estam avesats a sentir els sermons que ens fan, perquè vostès prediquen una cosa aquí i llavors en fan una altra. Jo m'en record -se'n recorden vostès?- que ens deien aquí: "Clar, això de la reforma de la Llei electoral no està gens bé, perquè, i si un vol fer tota una llista de dones?, i clar, aquesta llei ho prohibeix", com que dir "nosaltres en això anam bé i anam endavant". Clar, i llavors un veu l'executiva del PP de l'altre dia i diu que, home, una cosa són els sermons i l'altra són les dones que es posen a les llistes, perquè tenc por que la llista del PP, de 47, només n'hi hagués devers sis o set, de dones, eh? Deu ser..., què és, una dona cada quatre?, o una dona cada cinc? Aquesta és la sensibilitat que té el Partit Popular en matèria de dones? Per tant, menys sermons. Jo l'únic que vull recordar és que abans d'arribar nosaltres l'Institut de la Dona no existia i en aquests moments hi ha l'Institut de la Dona que fa un caramull de polítiques i que no els les explicaré perquè crec que al final a vostès els importa molt..., no els importa.

Bé, ja el més gros, Sr. González Ortea, el que jo ja no em pensava sentir dins aquesta cambra és allò dels accidents laborals. I a vostè quin papers li passen? O el meu conseller no m'informa així com toca o realment vostès amb això dels accidents...

(Aldarull a la sala)

...amb això dels accidents laborals ho tenen un poc malament. És la primera vegada, la primera legislatura on invertim la tendència, i el Sr. Grosske avui encara ho ha pogut explicar aquí. És la primera vegada que s'inverteix la tendència. Sempre hi havia hagut uns creixements importantíssims. Però bé, les coses no ocorren perquè sí, les coses ocorren perquè hi ha polítiques, perquè efectivament en aquests moments hi ha tota una sèrie de polítiques de formació, hi ha polítiques d'inspecció, també n'hi ha perquè també són necessàries; en definitiva, quan nosaltres arribàrem en sinistralitat laboral es gastaven 19 milions de pessetes i en aquests moments gastam prop de 500 milions de pessetes. Per tant les coses no surten de l'aire del cel, les coses surten perquè es planifiquen, es fa feina i per tant es treuen les coses endavant. Per tant tampoc en això ens digui què hem fet o què no hem fet.

Tema sanitat. Venga!, vegem el tema sanitat. Només començaré per un exemple. L'altre dia teníem una reunió amb l'Ajuntament de Palma perquè efectivament hi havia tota una sèrie de qüestions que jo crec que s'han d'aclarir; per cert, ja demostrarem un tarannà molt diferent al qual demostra el PP de l'Estat amb nosaltres, el batle va tenir un problema, el president va posar l'agenda a la seva disposició, es va posar una hora per parla, ja tenim unes hores per poder parlar; per tant hi ha una diferent forma de fer les coses. Jo he tengut problemes, ho he

demanat al Sr. Aznar i estic escanyat perquè ho puc demanar 73 vegades però no hi ha ningú que m'escolti. Només per posar un petit exemple: mentre nosaltres no teníem les competències hi havia un acord en què els centres de salut i els PAC la comunitat autònoma feia els de la part forana i l'INSALUD feia els de dins Ciutat. Nosaltres n'hem fet, entre reformes i nous, 26, i a Palma s'ha posat un rètol, es va posar un rètol en tres anys a Sant Agustí on deia que es faria unitat sanitària o un centre de salut que començaria les obres l'any 2000. Només ho dic per la diferent forma d'entendre les coses.

Nosaltres som -aquests que segons vostès ho feim tan malament- els que hem avançat la posada en marxa de Son Llätzer, i jo els vull recordar que Son Llätzer, a pesar que hi va haver una brega i que jo al final no vaig anar a la inauguració perquè resultava que la ministra per l'únic que m'ha telefonat mai era per dir-me que ella volia tancar els discursos i que jo no les havia de tancar, només vaig tenir aquesta relació amb la ministra d'aquells moments, vostès resulta que quan obriren Son Llätzer l'obriren així com l'obriren: ni estava acabat tot el tema de l'electricitat, ni estava acabat tot el tema de la calefacció, ni estaven acabades no sé quantes coses, però clar, l'havien d'inaugurar i el varen inaugurar, i varen fer un pla d'obertura que, des que hem arribat nosaltres, ja l'hem superat, i des que hem arribat nosaltres en aquests moments ja es té clar que hi haurà una reforma de Son Dureta. Vostès feia moltíssim de temps que parlaven d'això, però mai s'arribava a culminar res. Nosaltres ja donam data, que començarem obres a Inca l'any que ve; nosaltres ja donam dates que començarem tot allò de Formentera; nosaltres donam dates que durem endavant totes aquelles inversions que fa tant de temps que vostès havien d'haver fet i tenien aturades.

És que quan nosaltres arribàrem, el primer dia que teníem les competències, no feia un mes que teníem les competències i ja en va sortir un que va dir que hi havia llistes d'espera de sis mesos, i només feia un mes que nosaltres teníem les competències, igual que si la culpa ja fos nostra. Vostès, la mínima lleialtat i la mínima responsabilitat el que demanaven era deixar fer una entrada dins la competència nostra amb una certa tranquil·litat i uns certs mesos, i vostès no ho han fet. Vostès des del primer dia han donat canya.

Per això, Sr. González Ortea, per això tenim una diferent... Vostè surt aquí i em diu que nosaltres som perseguïdors i feim, i no sé quantes coses. Vostès -i jo ho comprenc, així ho varen dir en el congrés- vostès des del primer dia han cregut que *éste es un gobierno inmoral*, va dir el seu líder, és immoral, i nosaltres creim que un govern al qual dóna suport més gent que a vostès, que representa més institucions que les que vostès poden representar i que té més electors darrere, i que dins aquesta cambra té el suport que té, que toca, jo crec que és un govern ben moral perquè si no ja em dirà quantes votacions han guanyat vostès per nosaltres ser tan immorals. És a dir, per tant és un govern amb una moralitat i amb una credibilitat increïble.

(Remor de veus)

Quant a allò dels sectors, Sr. González Ortea, això que nosaltres amb els sectors no podem parlar ningú y *nadie se quiere hacer una foto con nosotros*. Home, és vera, és vera que hi ha hagut certs senyors que han fet tot el possible per no fer-se una foto amb nosaltres, i és vera, i jo crec que això ja no és representatiu, ni molt manco, de tot el sector hotel·ler. Per tant això sí que és un tema que crec que hauríem de deixar clar. Miri, aquest govern divendres passat va firmar un nou impuls pel Pacte per l'ocupació, un nou impuls pel Pacte per l'ocupació i per l'economia productiva, cohesió social i economia productiva. El va firmar aquest govern amb la CAEB, amb la PIMEM, amb Comissions Obreres i amb UGT, i amb tota una altra sèrie d'entitats que estan adherides a aquest pacte per l'ocupació. Per tant aquest és un govern que s'asseu i parla les coses amb els empresaris, i és vera que hi ha qualche federació que ha posat per endavant els seus interessos o un determinat tema i ha negat el diàleg en relació a tots els altres temes amb el Govern, però això no passa amb la CAEB ni amb la PIMEM com a tals, i no passa tampoc amb moltes altres patronals. Li estava parlant de la patronal dels transports, li podria parlar de les patronals que representen la part industrial, la part comercial, etc., que estam treballant amb totes. L'altre dia vaig dinar al Consolat de la Mar amb la patronal dels promotors i constructors i els puc assegurar que vàrem dinar amb tota tranquil·litat i sense cap tipus de problema.

Per tant, no em vengui motos que aquest govern és un govern..., no vulgui vendre aquí la crispació social que això, Sr. González Ortea, no s'ho creu ningú. Ara vostè creu que a fora la gent està tan crispada com vostè? No, la gent està molt menys crispada que vostè, està molt més tranquil·la. Si l'únic que està crispat aquí és vostè. Sap que li passa, a vostè, Sr. González Ortea, o a vostès? Jo els ho diré, què els passa, jo els ho diré: que si vostès no tenen una crisi vostès entren en crisi.

(Remor de veus)

Això és el que els passa, a vostès. Vostès necessiten una crisi per dir que tot va malament, etc., però no n'hi ha, de crisi. Però no és que ho digui jo, ho diuen la CAEB i la PIMEM, i ho diu tothom que té dos dits de seny en aquesta comunitat autònoma, perquè els resultats en aquesta comunitat autònoma són els que són, és a dir, hi ha més contractats que mai, els salaris pugen, mitjana estatal de convenis 2,9, mitjana a Balears 3,4, rècord històric de creació d'empreses, tenim la taxa més alta d'empreses actives per habitant, les exportacions augmenten un 20,3%, és la comunitat autònoma amb el major percentatge d'exportacions, taxa d'activitat femenina a Balears arribar a un 50%, 7,8 punts per damunt la mitjana, des del 99 la població ocupada ha crescut un 13,4%, afiliats a la Seguretat Social pujada del 3,08 entre l'agost del 2001 i agost del 2000... És a dir, ningú no pot dir que aquesta sigui una comunitat autònoma que estigui en crisi.

I no em surtin, jo ahir ja li ho deia en el discurs, amb el tema del creixement del PIB, de si és un 1 o si és un 1,1 i tal. No és determinant. Marroc creixerà el doble que Espanya.

(Remor de veus)

Marroc creixerà el doble que Espanya. No és el mateix, no, però escoltin, escoltin i aprendran un poc. No és el mateix la solidesa que pugui tenir l'economia a les Illes Balears que la solidesa que puguin tenir una altra comunitat autònoma amb el mateix nivell de creixement. Si vostès diuen a qualcú...; mirin, l'altre dia hi havia aquí el catedràtic Fabià Estapé, i se li va demanar si realment creia que aquí a les Illes Balears estàvem en crisi, i va dir: "Crisi?, però si molts de països voldrien plorar amb els vostres ulls; però si és una bestiesa parlar de crisi a un lloc on tenim taxes inferiors d'atur del 5%", i vostès estan entestats en què aquí va tot malament.

Ara bé, això vol dir -això ja ho deia ahir- que vivim en el millor dels mons possibles? No. Això vol dir que no és vera que hi hagi una desacceleració? Sí, hi ha una desacceleració, i aquesta desacceleració ve de l'11 de setembre, ve de la crisi alemanya, i és una desacceleració que afecta una gran part del món, efectivament, i que l'hauem de tractar, i per tant haurem de seure amb els agents socials i haurem de veure quin tipus d'actuacions duim a terme. Però també ja els avisava ahir que no farem cap sortida esbojarrada cap endavant com hem fet altres vegades, perquè estam cansats que cíclicament en aquesta comunitat autònoma passin aquestes coses, estam cansats que quan les coses van bé tot quedi anestesiat i per tant no es tractin els problemes de fons, i quan les coses van malament aquí haguem d'amollar totes les regnes, de construcció, de dessaladores, d'autopistes, etcètera, tot això que vostè troba que és de progrés i nosaltres trobam que és de regrés, que trobam que s'ha d'actuar d'una altra manera. Nosaltres creim que hi ha possibilitat d'arreglar les carreteres sense necessitat de fer autopistes, això a Castella-La Manxa sí, aquí no. Per tant, això és el que creim.

Per tant, efectivament, s'hauran de prendre tota una sèrie de mesures i nosaltres estam treballant amb els distints actors. I per això jo deia que era un bon moment, un moment en què no tenim unes grans pressions, per poder arribar a tota una sèrie d'acords, per poder pactar, i així ho hem fet en el pacte per l'ocupació i així ho volem desenvolupar a nivell de tota una sèrie de polítiques amb els empresaris i amb la CAEB, tota una sèrie d'actuacions que vagin dirigides que aquest país tenguí un creixement més sostenible, més racional, més madur, més socialment sostenible. I això és el que volem fer, però no ho volem nosaltres mateixos, vostès han quedat tot sols, si això també ens ho firma la CAEB, la PIMEM i els sindicats, això també ens ho firma tota aquesta gent. I per tant, creim que aquest és el camí que s'ha de dur a terme, i jo crec que el que hem de saber és, precisament a un moment com aquest, saber pactar tota una sèrie de polítiques, donar respostes a la desacceleració, però, al mateix temps, seguir impulsant el nostre projecte de qualitat, que és al que vostès sempre s'hi oposen.

Xerram de construcció, volen més construcció, volen més autopistes, volen més passejos marítims a la vorera de mar, etcètera, és a dir, per tant, efectivament, no passa res, si és que no ens hauríem d'haver de discutir de segons quines maneres, vostès tenen un model, nosaltres en tenim un altre; vostès troben que amb segons quines coses no s'ha d'intervenir, nosaltres trobam que una societat neoliberal que la deixam així, salvatge, els que poden menys no poden viure, això és el que

trobam nosaltres. I trobam que hi ha d'haver un govern que ha de vetllar per ells, això és el que trobam; aquesta és la diferència entre nosaltres i vostès. Nosaltres trobam que qualsevol tipus d'actuació o de projecte que es dugui a terme, a més del tema econòmic, del que guanyarem demà de matí, hem de saber quin cost té a nivell mediambiental, i per això feim d'impactes mediambientals; perquè volem una altra forma de créixer, perquè ho volem fer d'una altra manera. I vostès han tengut setze anys per tractar-ho això, però, clar, què havien d'anar a tractar, vostès el que volien era el que teníem, i això ens duia al caos, això ens duia a voler competir amb Croàcia o amb Tunis o Turquia per preu, i no hi competirem perquè els costs són més barats. I això significa impulsar la qualitat; i impulsar la qualitat passa per ordenació del territori, passa per medi ambient i passa per tot el pacte que jo vaig oferir l'altre dia. I el pacte que jo vaig oferir l'altre dia i ho dic ben clarament, és a dir, escolti, no ha acabat la legislatura, encara queden set mesos i el Govern governa fins al darrer dia, i els empresaris, els hotelers que jo sàpiga no es presenten a les eleccions, és a dir per tant no s'han de preocupar el més mínim de si arriben eleccions o no arriben eleccions. Els empresaris i el Govern s'han de preocupar que qualsevol moment és bo per intentar trobar una solució als problemes que hi ha.

I ahir vaig fer una cridada que el que no podia ser de cap de les maneres és que un tema com l'ecotaxa deixàs fora de joc la possibilitat de qualsevol enteniment amb altres tipus de qüestions. I he de dir que vostès en aquest tema hi han ajudat molt i, si no, Sr. González Ortea, en tornar sortir me digui a veure si no és esperpèntic veure al Sr. Güemes, al Sr. Costa i al Sr. Rato dient que a Madrid l'ocupació ha baixat un 10%, que a Canàries ha baixat un 8% i que a les Illes Balears ha baixat un 8% i llavors el Sr. Costa afegir a baixa que *“por tanto queda muy claro que en Baleares se tiene que cambiar la política turística”*. I hem vist aquestes declaracions i hem vist tot tipus de declaracions en contra del nostre país, purament i simplement per fer partidisme; els ha estat ben igual, vostè que me xerrava de *imagen*, els ha estat ben igual tirar per baix la imatge de les Illes Balears per tal d'anar en contra del pacte de progrés de les Illes Balears.

(Aldarull a la sala)

Vostès, l'únic interès que han tengut, i ho diré ben fort, és veure com recuperaven el govern, tota la resta els ha estat completament igual, com recuperaven el govern. I efectivament, aquí s'han aturat multitud de propostes que, miri, els de Madrid no són tan dolents, estic convençut que ha partit d'aquí, que en molts de temes els de Madrid no haguessin dit que no si d'aquí no hi hagués algú que hagués enviat el missatge *esto no*; i això algú aquí dins ja ho ha esmentat una mica amb el gasoducte, d'aquí va sortir gent a dir a Madrid que aturassin tot el tema del gasoducte i els era igual el que havia dit el Govern de les Illes Balears. Falta de lleialtat, mirar només els interessos per recuperar el lloc, aquesta és la política que tenen vostès i els puc assegurar que és una política molt baixa i molt poc interessant per als ciutadans i ciutadanes de les Illes Balears. Per això no estic tan convençut com vostè que tots corrin per votar-los, perquè els han vist actuar durant aquesta legislatura, els han vist posar traves, els han vist dir que no a

tot i els han vist com el Govern de Madrid ha tengut una obsessió total i absoluta amb el Govern de les Illes Balears, aturant qualsevol tipus de tema. És a dir, per tant, això que quedí ben clar, és a dir, el cop més gros a la imatge de les Illes Balears ha estat, precisament, veure com els responsables de turisme de l'Estat sortien criticant el Govern de les Illes Balears i criticant la política turística del Govern de les Illes Balears, aquest ha estat el cop més gros d'imatge que se n'han dut les Illes Balears; igual que ho ha estat que tan sols ni se'n recordassin d'enviar-nos doblers per fer campanyes. Igual que ho és que no es posin d'acord amb nosaltres per fer segons quins tipus de campanyes, que ens vulguin fer campanyes amb les mateixes particularitats i característiques de tot l'Estat, fora saber que això són unes illes. Igual que no és normal ni lògic que la vigent, el que havia afectat l'11 de setembre tot el tema dels vols, tot el que és el trànsit aeri, a Espanya ha pujat el turisme per cotxe devers un 16 o un 17%, ha pujat el turisme per tren i els vols han baixat. No hi ha hagut per part de l'Estat cap tipus d'ajuda per sortir a camí a aquesta problemàtica, a l'inrevés, ens han pujat les taxes aèries, això ha estat l'ajuda que hem tengut de l'Estat.

I a vostès no els he sentit xerrar, vostès no han dit res absolutament, vostès estaven tirant aquí castanyes a l'ecotaxa, que els únics que protestaven de l'ecotaxa eren vostès i mitja dotzena d'hotelers, perquè els clients l'han pagada fora tenir cap tipus de problema, els clients han pagat l'ecotaxa fora protestar. És més, estic molt content, hi va haver algú que va cridar que tothom recorregués l'ecotaxa; l'altre dia varen sortir les dades, hi ha prop de, més de la meitat dels empresaris hotelers no han recorregut l'ecotaxa, l'han pagada. Això me dóna esperances que hi comença a haver sentit comú i seny i que per tant el camí és asseure's i intentar treure polítiques per tal de tirar endavant, de forma conjunta, tot el que sigui promoció o el que puguin ser les altres nou iniciatives que figuren en el pacte que vaig oferir l'altre dia. Els he de dir una cosa, és molt trist que el president de la comunitat autònoma estigui a Madrid, al seu estant, amb gent dins l'estant de la comunitat autònoma i els hotelers i el ministre de Medi Ambient estiguin dins l'estant de Canàries enfront; és una forma de fer propaganda per a les Illes Balears un poc rara. Per tant, alerta amb això de la imatge, Sr. González Ortea, que aquí se'n pot parlar molt d'imatge. I el que ha suposat l'actuació d'aquests senyors és realment imrepresentable.

Jo, bé, jo això no ho vull ni comentar, és a dir que el comerç ha baixat un 70%, clar, vostès deuen sortir i ja tothom deu haver tancat, perquè si el comerç ha baixat un 70% ja no deu quedar cap tenda oberta; es poden dir animalades, però com aquesta, ja tothom, tot deu estar de rebaixes, Sr. Sampol! No, jo això no ho comentaré, que hi haurà comerç, que hi haurà hagut zones en què hi haurà hagut baixades més importants que les altres i que, des de la Conselleria de Comerç i Indústria estam treballant amb ells per veure si és necessari a algunes zones fer algunes campanyes o fer algunes actuacions; que hi ha zones de Palma que amb les obres hi ha comerciants que, efectivament, necessiten d'una determinada ajuda. I jo comprenc, jo no critic les obres, jo comprenc que tot és necessari, és a dir, però que és ver, jo no, no, no les critic les obres, els ajuntaments a un moment donat o l'altre han de fer

obres i per tant no és la meua, no és el meu “daixò” criticar les obres; a més, tothom sap que jo i el batle de ciutat ens duim bé, vull dir, es va veure a les darreres reunions que vàrem tenir. No critic les obres, però sí que és vera que hi ha hagut comerciants que les obres els han afectat i que per tant han anat a la Conselleria de Comerç i miram a veure quin tipus d'actuacions farem conjuntament amb ells. Però ningú ha dit que estigués en crisi, i si realment estàvem perdent 70% la gent diria que està en crisi.

Home, els propietaris es pugen per les parets i, sobretot, me diu els de Mondragó; és vera que els de Mondragó hi ha coses que sé que hi ha hagut reunions amb la conselleria perquè hi ha coses que s'han de millorar. De totes formes, els de Mondragó, quan es varen pujar per les parets és quan a uns a una promotora li fallaren no sé quants de doblers i als propietaris els varen prendre les finques així per la brava, quan només cobraren uns i els altres no, aquí va ser quan els de Mondragó s'enfadaren fort. I ara per ventura haurà de ser aquest govern de progrés, a través de l'ecotaxa, qui doni solucions a tot el que vostès varen espatllar. Perquè l'ecotaxa serveix per a aquestes coses i per a moltes més, sap què significa l'ecotaxa, Sr. González Ortea? 80.000 milions de pessetes en 10 anys, per poder invertir en temes mediambientals, en cultura, en pagesia; sap què significa l'ecotaxa? L'ecotaxa significa que per primera vegada en aquesta comunitat autònoma el turisme, l'activitat que mou més doblers, es fa solidari amb la pagesia, amb la cultura, amb el medi ambient, amb les efectes negatius que ha produït. L'ecotaxa és una revolució dins aquesta comunitat autònoma.

(Alguns aplaudiments i aldarull a la sala)

I estic orgullós que s'hagi posat. I és més, i ahir ho vaig dir, l'ecotaxa és la millor fórmula de promoció si no hi hagués hagut les actituds de confrontació que alguns varen voler dur a terme fins al final. Perquè en aquests moments molts dels majoristes de viatges el que ens demanen és que anem a explicar els projectes de l'ecotaxa; perquè el que volen són destins que facin coses, destins moderns, destins innovadors, destins que tirin endavant polítiques i això és el que fan les Illes Balears. I això no ho havien fet mai, per no fer no feien ni campanyes, i algú deia: és que no ho necessitàvem, és que no només hem de fer campanyes quan les necessitam, hem de fer campanyes també per empènyer el model turístic que volem, el producte turístic que volem, per cridar el producte que nosaltres creim que ha de venir aquí, i l'hem de fer conjuntament amb els empresaris. Però no ho necessitàvem, no, és a dir, que vengui qui vulgui; vull dir, no és això, no és això, Sr. González Ortea, és d'una altra manera que es fan les coses.

Llavors surt aquí i me xerra de torrents i d'aigua, Sr. González Ortea. Quin temps fa que posen damunt el pressupost les mateixes coses; si el pressupost de l'Estat, el que és Sa Costera, el torrent de Manacor, les dessaladores no sé quantes, això cada any ho posen, i llavors diuen: bé idò ara borreu i torneu posar per a l'any que ve, i així anam. Però clar és que en aquests moments és la primera vegada que el Govern de les Illes Balears ha fet les feines. El Govern de les Illes Balears ha fet totes les expropiacions del torrent de Manacor; sap quan

l'entregarem? El mes de desembre de l'any passat. Sap a quina data som? Som en el mes d'octubre de l'any que ve davant. Sap si ha començat el Ministeri de Medi Ambient? No, el Ministeri de Medi Ambient no, no ha començat encara, fa onze mesos que li hem entregat totes les expropiacions.

(Remor de veus)

No, no, no som nosaltres que hem de començar, no, és el ministeri que ho ha d'adjudicar, és el ministeri. Sap com està Sa Costera? Exactament igual, ara veurem quan començaran totes aquestes coses. Per cert, varen prometre moltes dessaladores, moltes d'històries i molt d'això i tanmateix, Sr. González Ortea, vostès no feien comptes de gastar una punyetera pesseta a les Illes Balears, perquè ho han demostrat. El que han gastat, això sí, han gastat molts de doblers a fer passejos marítims, això sí que li va bé al Sr. Matas, un ministre de Medi Ambient que el que li va bé és posar molt de ciment i moltes pedres, aquestes són les actuacions que li agrada fer i que duen a terme. Per tant, no ens xerri d'inversions que s'han dut a terme aquí.

I jo crec que me queden poques coses per contestar-li, jo crec que ja li he xerrat de tot. De totes formes, estic a la seva disposició per a la rèplica.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. President del Govern. Sr. González Ortea, té la paraula durant deu minuts per replicar.

EL SR. GONZÁLEZ I ORTEA:

Bueno, Sr. Presidente, muchas gracias. Sr. Presidente del Gobierno yo creo que sí que le quedaban muchas cosas por contestarme, de las preguntas que yo le he hecho no me ha contestado a casi nada.

Mi casa en Lluç, sí, es cierto, donde tengo una casa en Lluç se hizo, en la urbanización que está esa casa, se hizo una obra del Pla Mirall. Mire, el alcalde de Escorca ha andado bastante más espabilado que el entonces alcalde de Algaida, que era usted, y que ni siquiera pudo aprobar las normas subsidiarias los años que lo fue, ni eso supo hacer usted.

(Alguns aplaudiments)

Mi alcalde, desde luego, fue bastante más espabilado.

Mire, el proyecto de las cuencas. Yo, a veces su ignorancia, Sr. Antich, es enciclopédica; mire usted, las cuencas hidrográficas que dependen del Estado son exclusivamente aquellas que abarcan más de una comunidad autónoma. ¿Lo entiende?

(Remor de veus)

Y verá, en Baleares no hay cuenca hidrográfica que rebase el ámbito de las islas, no llegamos a tocar a la península. ¿Lo entiende? Por eso no estamos en ese plano.

(Alguns aplaudiments i aldarull a la sala)

Pero eso sí, no se preocupe, estamos en un plan hidrológico con 40.000 millones de pesetas que ustedes rechazan.

(Remor de veus)

Mire, no me da tiempo a contestarle a todo, voy a seleccionar las cosas mejor. La vivienda; ¿qué cómo digo yo que ustedes, por favor, se han gastado en vivienda, nos viene contando hace tres años que cuando estábamos nosotros sólo se gastaba el 4%? Eso está inventado, eso es un invento puro y duro, pero, porque se lo han contado y no se le ha olvidado, en tres años lo ha repetido, sale en todos los debates del estado de la comunidad. Mire, yo le voy a decir lo que pone esta Asociación Nacional de Empresarios Gestores de Cooperativas y Comunidades de Viviendas, que éstos no son de aquí ni son del PP, y claro, fíjese usted, cuando hablan éstos, por ejemplo, dicen: “Si nos atenemos a las viviendas iniciadas, la oferta de VPO en el 2001 creció en 3000 viviendas, lo que representa tal, tal... Sin embargo, hubo varias que se mantuvieron por debajo de la cuota media, el farolillo rojo de esa lamentable clasificación lo ostentan Aragón, con el 0,49%, y Baleares, con el 3,76%.”

(Remor de veus)

Pero, no, yo, según la teoría de algunos socialistas, por aquello de la proximidad y de que las cosas de proximidad tienen más importancia, le voy a leer lo que dice un informe que acaba de salir de Sa Nostra, un tomo así, sobre la situación económica, de Sa Nostra, y dice, concretamente: “Si se compara la estructura de la vivienda en las Baleares con el resto de comunidades autónomas, se puede concluir etc., y punto 4, por lo que hace al gasto público en política de viviendas, las Baleares están a la cola del Estado”.

(Remor de veus)

Informe de Sa Nostra, de hace cuatro días, de Sa Nostra, es bastante próximo, pregúntele a su secretario de organización o asesor o no sé qué, pregúntele usted si le parece bastante próximo el informe.

Mire usted, del tren, qué cómo me atrevo a hablar del tren, el tren funciona de miedo. No, yo, mire, soy muy prudente, no quise hacer lo que el GOB, porque el GOB es mucho más sangrante, el GOB, no el PP ni yo, que estoy como es tan indignado, no, no; mire, usted, el GOB, dice: “Queda un año para acabar la legislatura y los resultados son pobres, una sola frecuencia más en el tren de Inca, unos horarios absurdos que tienen poco que ver con las necesidades actuales; nula coordinación con otros transportes públicos, falta de combinación con los pueblos que tienen las estaciones fuera; estaciones absolutamente muertas. El impulso del transporte público era una prioridad del Govern que, al final, no ha sido

más que un anuncio incumplido”. ¿Le suena esto de anuncio incumplido de este Govern? “Las prioridades políticas de cualquier administración se demuestran con los presupuestos, si el tren es una política prioritaria habría de tener unos presupuestos suficientes para abordar las reformas que sirvan para llevar a cabo aquello que se ha prometido. Los males del transporte no se arreglan nada más poniendo una línea de tren hasta Manacor” -que, por cierto, no han puesto todavía, claro-, “sino gestionando bien el servicio.” El GOB, no yo.

Tren, para qué decirles que ni siquiera han sido capaces de hacer el proyecto; ¿cómo el proyecto? El estudio de trazado de sa Pobla-Alcúdia, si siquiera han sido capaces, y estaban comprometidos de hacerlo y aprobado por este Parlamento por una propuesta de resolución, por unanimidad.

Inauguraciones, me dice usted inauguraciones del PP. Hombre, Sr. Antich, por favor, no me hable de inauguración en el PP, usted ha ido a inaugurar dos veces su Oficina de Turismo de Berlín, y supongo que en la próxima ITB volverá, y la inaugurará por tercera vez. Pero lo último es esto, me ha llegado la invitación, muchas gracias, por cierto; porque me llega la inauguración para el próximo día de 7 de noviembre, del Parc Bit; ustedes van a inaugurar otra vez el Parc Bit, van a inaugurar el Parc Bit y me habla de inauguraciones.

Bueno, lototrote; hombre, de la lototrote, Sr. Antich, tengo cosas aquí, tengo una cosa muy buena, dice, es una salutación del presidente Antich en el gran premio de criadores de los cinco años, del año pasado, que, por cierto, no pagaron, el Gobierno tenía que pagar y no pagó; pero, entre otras cosas, en la foto, sale la foto del Sr. Presidente, y dice: “Este año, más que nunca, podemos dar fe de que el futuro del trote está garantizado. La aprobación por parte del Gobierno de las Islas Baleares de la lototrote es una prueba de ello y una apuesta por esta modalidad deportiva.” ¡Vale, vale, muy bien! Por cierto, ¿qué ha pasado con la lototrote? ¿Es un grupo de presión lo de la ONCE? No es un grupo de presión, porque ayer hablaba usted de grupo de presión, no sé si los de la ONCE que no tienen nada que ver, y que juegan a que está usted también en materia de acción social, no lo sé si han hecho de grupo de presión. ¿O ha sido Zapatero? Porque a lo mejor en Madrid también tiran algún tiro por aquí y ha sido el Sr. Zapatero; el caso es que desde luego ha reculado usted, y cómo ha reculado, caray!

Bueno, recursos. Mire, yo tengo todos los recursos que ustedes han presentado, y están empatados el Estado con ustedes y ustedes con el Estado, pero eso, no lo digo con ninguna intencionalidad extraña; claro, sus servicios han encontrado que había razones para poner recursos a leyes de inconstitucionalidad, a leyes del Estado, pues las han puesto, bendito sea Dios, muy bien; igual que si los servicios del Estado encuentran que hay para ponerles recursos a ustedes. Por cierto, no los han ganado todos, el caso Bitel y el caso Formentera no los han ganado.

(Alguns aplaudiments i aldarull a la sala)

Y por cierto, también Sr. Antich, usted me habla de baja política; eso sí que es baja política, eso es baja política, me cuente usted otras historias de si aquí hay manos negras mandando informes a Madrid. No, aquí lo que hay es dinero público, 14 millones de momento que sepamos, pero lo averiguaremos todo, porque tenemos la obligación y el compromiso ante los ciudadanos de esta comunidad de saber cuánto se han gastado ustedes, de dinero público, en este asunto. De momento, en un perito van por 14 millones de pesetas.

Muy bien, inmigración, me dice usted que cómo hablo de inmigración y que la inmigración, en fin, es cosa del Estado, no acabo de entenderle; en definitiva, usted no se pronuncia. Yo le he hecho algunas preguntas, que me parece que están en el ánimo de todos, porque claro, la gente oye, lee, ve las declaraciones de unos y de otros, del conseller, de representantes de los partidos políticos que le apoyan; y claro, la gente quiere saber a qué atenerse. Y este debate es bueno para que la gente sepa a qué atenerse; yo le he preguntado, papeles para todos, qué hay que hacer, y usted me sale con historias. Y me dice que han hecho mucho del Plan de inmigración que aprobamos aquí todos, y me cita dos cosas: las viviendas, estas viviendas para trabajadores temporales que consistía en un 50% de la inversión. ¿Sabe usted que no se ha solicitado ninguna? Fíjense si han andado acertados, ni una sola vivienda de esas se ha solicitado. Segunda cuestión, contingentes, bueno usted no sé cómo los llama...

(Remor de veus)

Usted, como está obsesionado, los llama cupos, hombre, lo de cupos déjelo usted para el urbanismo, contingentes. Mire, los contingentes de los trabajadores inmigrantes, según la Ley de inmigración, los marca el Estado, a través del Consejo de Administración, de acuerdo con las peticiones de las comunidades autónomas. Ahí es donde usted puede intervenir en la Ley de inmigración; ¿sabe cuántos ha pedido usted, qué contingentes, esta comunidad autónoma? Ninguna, cero.

(Remor de veus)

Me dice que no le hable de inmigración y de lo que no hacen, naturalmente que no hacen.

Mire, victimismo, yo del victimismo...

(Més remor de veus)

...le voy simplemente, porque claro, la verdad es que cansa, cansa un año y otro oírle a usted hablar de Madrid. Mire, ya se lo leí me parece en otro debate, hace tiempo, pero el 10 de noviembre, el 9 de noviembre del 99, en el primer debate del estado de la comunidad, dice usted textualmente: "Pero quiero hacer una consideración, no caeré en la práctica indigna del sistema democrático, el victimismo, aquél victimismo lloroso que tan bien conocemos en esta cámara cuando aquí gobernaba el PP y en Madrid los socialistas; no devolveré la pelota, no tornaré la pilota. Espero encontrar la ocasión durante el debate para seguir con eso." Ya lo creo que ha

encontrado, durante ese debate y el otro y el otro, estamos, llevamos cuatro debates con el tema ese.

Mire, deje de esconder su incompetencia en el victimismo, olvídense, reconozca que no sabe, no puede o no quiere.

Mujer. Me dice usted que en el Congreso del PP que había pocas mujeres en el comité. Oiga, Sr. Antich, mire, a usted ya le han cambiado tres consejeros, dos consejeros y una consejera, le han cambiado al Sr. Mayol por el Sr. Morro; le han cambiado al Sr. Ferrer por el Sr. Quetglas, ese lo cambió usted, me parece, ese sí, el otro se lo han cambiado y éste se lo cambia usted, y la Sra. Ramón por el Sr. Villalonga. Ha perdido usted, ya ve, sólo tenía una de tres, la ha perdido, ¿por qué no ha nombrado tres mujeres? Y ahora ¿quiere que le haga una apuesta? Vamos a hacer una apuesta, venga, yo creo que vale la pena, ¿qué quiere usted, una comida, de esas pacíficas?, porque yo le prometo que en las comidas tampoco me lío a puñetazos con nadie, porque dice que ha tenido una comida con los hoteleros o con los comerciantes o no sé quien y que, en fin, que fue una comida pacífica; le prometo que si usted me invitase a comer, que nunca ha tenido este detalle, pero si me invitase a comer, le prometo que no me liaría a puñetazos con usted. Bueno, pues mire usted, le hago una apuesta, una comida; ahora, se va a ir el Sr. Grosske, ahora me he despistado porque como el Sr. Grosske unas veces hace de Gobierno y otras veces hace de diputado, pues ahora no le encontraba, Sr. Grosske, que ahora está en pleno ejercicio de conseller; el Sr. Grosske se va, ¿apostamos una comida que no pone una mujer en su lugar?

(Alguns aplaudiments i aldarull a la sala)

Accidentes de trabajo, que debe ser por esto que está el Sr. Grosske ahí preparado. Mire usted, claro, lo que no se puede hacer es decir, bueno, este año estamos bajando los accidentes de trabajo. Hombre claro, primero subieron a la estratosfera y ahora ustedes, este año, que no ha acabado todavía, dicen que los están bajando. Mire, los datos son tremendos, tremendos además; yo dije que era escalofriante y lo es. Accidentes mortales: en el año 99 hubo 9 accidentes mortales en esta comunidad autónoma. En el año 2000 hubo 16 accidentes mortales, en el 2001, el año pasado, hubo 23 accidentes mortales, es decir pasamos de 9 a 23, en dos años, claro, que usted ahora me diga que las cosas van mejor que el año pasado, pues no lo sé, ojalá sea así, de momento, Sr. Antich, su política en materia de prevención de accidentes de trabajo es escalofriante. Y claro, la prueba de su poco interés en este tema, la tenemos más recientemente. El conseller de Turismo inicia una obra de reparación de un molino en Llubí, esa obra de reparación del molino en Llubí resulta que, según las propias manifestaciones del conseller de Trabajo, se lleva a cabo en muy malas condiciones de seguridad y, como consecuencia de eso, resulta que hay una víctima, una persona herida grave. Aquí no pasa nada, el conseller de Trabajo al que el otro día le hace una pregunta un diputado de mi grupo, dice que no, que están haciendo una investigación porque, nos dice, "reconozco que las cosas no estaban bien, no soy como ustedes que, claro, cuando había una cosas de éstas, se les preguntaba y decían, vamos a hacer una investigación, pero, bueno, la hacían ustedes y no era fiable, pero ahora la hago yo, y como la

hacemos nosotros, la investigación va a ser buena". Esperemos los resultados de esa investigación y esperemos a ver si hay alguna responsabilidad política, porque si ustedes fueran como tendrían que ser, tendría que haber alguna responsabilidad política y ya por incumplir de esta manera la legislación de prevención en materia de riesgos y accidentes de trabajo, precisamente en una obra de una conselleria.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. González Ortea, vagi acabant.

EL SR. GONZÁLEZ I ORTEA:

Muy bien, voy acabando. Sectores -voy acabando, Sr. Presidente, enseguida, deme un par de minutos y listo. Vamos a ver, mire usted, con los sectores está usted, vamos, a piñón partido. Dice, tengo aquí unos recortes de prensa, pero son de los últimos días, eh?, palabra, de los últimos días, creo que de dos o tres días nada más. Dicen: "Los trabajadores del Hospital de Manacor rompen con la gerencia y se movilizan", "Una sentencia recoge que GESMA no cumple el acuerdo de trabajo estable", "Los caballistas rechazan entrevistarse con Antich", "Asaja también se suma a la manifestación convocada por el sector del trote contra Antich", "El sector vitícola estudia acciones de protesta por la falta de ayudas", "Los payeses sacarán los tractores contra el Govern", "Los propietarios llevan al Govern a los tribunales por la ley de biodiversidad" y "Los expositores -se refieren a Habitat, ¿dónde está el otro conseller diputado?- dicen que han visitado Habitat 5 profesionales y no 5.000, como asegura el Gobierno, acusan a Sampol de estafa y de falsedad en los datos de asistencia". Ahí es nada. Todo esto en dos o tres días, fíjese usted cómo se lleva con los sectores sociales, me cuenta usted que va muy bien.

Por cierto, una cuestión, no, el Sr. Matas nunca dijo que este gobierno fuese inmoral, no, es que, claro, vuelvo a decir que su ignorancia es enciclopédica, lo que dijo es que era ilegítimo, legal pero ilegítimo, no tiene nada que ver con la moral, Sr. Antich, absolutamente nada que ver.

Mire usted, bueno, en Turismo más victimismo, les ofrecen 4 millones de euros, nada menos, y los planes de excelencia correspondientes, y resulta que más victimismo.

Situación de la comunidad autónoma, Cámara de Comercio de aquí, no me la he sacado de ningún sitio, Cámara de Comercio, con quien también se llevan ustedes a partir un piñón, según dice usted, previsiones del 2000, cifra de negocios total de Baleares, pasa de ser la 15 a la 17ª comunidad autónoma, un descenso de 4 puestos. Cifra de negocio interior, Baleares sufre un descenso de 2 puestos. Cifra de negocio exterior, un descenso de 2 puestos. Empleo, Baleares un descenso de 7 puestos. Inversión, Baleares ocupa el lugar 16, o sea un descenso de 8 puestos. Clima empresarial, Baleares ocupaba el 15, o sea un descenso de 4 puestos.

Todos, todos, absolutamente en todos los ratios o los índices que señala la Cámara de Comercio retrocedemos con relación al resto del país.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. González Ortea, vagi acabant.

EL SR. GONZÁLEZ I ORTEA:

Sí, acabo. Acabo, si quiere usted, nada más que dos cosas. Primero, lo de comercio se equivoca, no me oyó bien, claro, es que no me escucha, perdóneme, Sr. Presidente, pero es que no me está escuchando. Mire, de comercio no le dije que hubieran perdido el comercio un 53,80% ni un 67,80, no le dije eso ...

(Remor de veus)

... no se han enterado, le dije que el porcentaje de comercios que han venido menos son, según PIMECO, un 53,84, y, según AFEDECO, un 67,90, ¿lo comprende?

(Aldarull a la sala)

Eso es. Bueno.

Ecotasa. Ecotasa, es la solución universal. Antonio Ortega, consejero de Turismo de Andalucía, "ha sido una apuesta arriesgada, injusta en estos momentos". J.C. Becerra, consejero de Canarias, "importarla dañaría nuestra imagen". Xavier Civit, conseller de Catalunya, "se intentarían buscar otras vías alternativas". Robrego, conseller de Valencia, "no es la mejor forma por discriminatoria". Pero esto es lo que opinan los demás de esta maravilla, de esta revolución en el turismo que es la ecotasa.

Por lo visto, todos los demás son tontos menos nosotros o menos este gobierno que son especialmente inteligentes.

Y finalmente y para acabar, Sr. Antich, mire usted, con el dinero de la ecotasa y con lo demás, y con el resto del dinero, ustedes han hecho muy poca cosa en estos tres años y medio, muy poca cosa, han hecho cosas, no le voy a decir que no, pero muy poca cosa, mucho menos de lo que se podía hacer con 800.000 millones de pesetas. Pero sobre todo lo que han hecho es gastarlos en autobombo y en publicidad, las cifras de publicidad que manejan ustedes son, eso sí, también escalofrantes, y ustedes han montado todo lo de la ecotasa para tener más dinero para más publicidad. Mire usted, la promoción de la ecotasa ni siquiera la han hecho bien, demuestra que no era una promoción turística, sino que era una promoción electoral, ustedes han puesto vallas por las calles de los pueblos y las ciudades de Baleares, ustedes han puesto anuncios en los periódicos locales, en las televisiones locales, en las radios locales, en catalán y en castellano, ustedes no se dirigían al visitante, ustedes no hacían promoción turística, ustedes hacían lo único que, eso sí, han hecho y a conciencia,

gastar dinero en publicidad y tratar con la publicidad de que la gente menos avisada estuviera por votarles a ustedes el año que viene. Pero la gente es mucho más lista de lo que ustedes creen, y por más dinero que gasten en publicidad, yo creo que en mayo del año que viene nos veremos en situación bastante distinta.

Muchas gracias, Sr. Presidente.

(Aplaudiments i aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. González Ortea. Sr. President del Govern, té la paraula per contrareplicar i tancar el debat.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesc Antich i Oliver):

Sr. President, senyores i senyors diputats. Una cosa sí que li he de reconèixer, que el batle d'Escorca anava molt més viu que no jo, perquè clar, ara em sembla que està imputat per inflar el cens, i clar, s'assegurava més els vots que jo, i crec que això es veurà no sé si és la setmana que ve, que hi ha el judici. Efectivament, crec que anava molt més viu que jo, perquè jo, això, no ho vaig fer mai. I, Sr. González Ortea, ja es veurà què ha passat amb tot això d'Escorca, perquè no només hi ha el tema del Mapau, no sé si algun de vostès, alguns dels Ortea que també s'hi va empadronar. Això ho sabrem, ja ho veurem, es veurà al lloc que toca.

Alerta amb això dels judicis, alerta, perquè, ara els contaré una cosa. Morati, saben qui és Morati?, bé, idò Morati és el president de l'Inter, de l'Inter de Milà, en Morati, i fa un parell de mesos deia *'Ronaldo es nuestro por ahora'*, i ara, on és Ronaldo? On és?

(Rialles)

Ja no és de l'Inter, Ronaldo. Per tant, alerta amb el *"por ahora"*, i no passin pena, investiguin, investiguin tot el que s'hagi d'investigar. A nosaltres que s'investiguin les coses no ens fan cap por ni una, ara, els dic una cosa, si cada vegada que hi ha hagut una resolució judicial i han sortit vostès i han dit que jo havia de demanar perdó, jo hagués demanat perdó, i llavors hi ha hagut una altra resolució judicial que ha tornar a anar en contra de la primera, si jo hagués demanat perdó cada vegada, ja pareixeria que resava el rosari, eh?, pareixeria que res el rosari. Alerta que res de tot això no ha acabat, aquest jutge és la segona vegada, efectivament amb el cas Bitel, és la segona vegada que s'arxiva, però alerta que la primera vegada ja li varen alçar l'arxiu. Per tant, els tribunals que facin la feina i que facin el que han de fer. De totes formes, a mi em continuen quedant coses poc clares en relació amb el cas Bitel. M'hagués agradat molt, Sr. González Ortea, que hagués sortit aquí i m'hagués dit a veure qui era qui va donar al Sr. Huguet els papers, això m'hagués agradat molt, perquè se'n recordaran que han arribat a donar fins a tres versions de com havien arribat els papers, primer va sortir un diputat que va dir que s'havien donat els

papers a una determinada trobada urbanística; quan es va demostrar que tenien una portada diferent, s'inventaren que els havia donat el conseller de Medi Ambient al Sr. Matas; i nosaltres encara no entenem perquè és que el Sr. Matas a mi em feia així dient "vostès també tenen Bareas". Per tant, nosaltres encara tenim molts dubtes sobre aquesta qüestió, els tribunals ja en parlaran.

(Aldarull a la sala)

Els tribunals ja en parlaran. Els tribunals ja en parlaran.

En relació amb les altres coses, Sr. González Ortea, la veritat és que m'ha dit vostè molt poques coses noves, poques coses. Jo em pensava que vostè vendria a això, precisament, quatre coses de la ONCE, a veure si ... no li mereix respecte, a mi sí que em mereix respecte, la ONCE i les desset associacions de discapacitats que vengueren amb ella.

(Se sent algú que diu: "No xerram d'això")

La ONCE i les desset associacions de discapacitats que vengueren amb ella.

I escolti, m'ha demanat pel tema de la Lototrot, la Lototrot es va treure i va quedar deserta, perquè l'empresa que es va presentar no complia els requisits, no complia els requisits, i mentrestant han vingut tan PIMEM com tota una sèrie d'associacions de discapacitats a parlar amb nosaltres i ens han dit que això podia crear tota una sèrie de problemes, i nosaltres, efectivament, hem escoltat tothom i creim que si hi ha aquest conflicte d'interessos, el millor és ajudar els cavallistes i el trot d'una altra manera que no sigui a través de la Lototrot. I si jo ho vaig prometre una vegada i efectivament té problemes i m'he equivocat, miri, dic que m'he equivocat, i no tenc cap problema ni un, i rectifico, i s'ha acabat. Però no m'equivocaré dues vegades.

(Aldarull a la sala)

Així de clar. Si m'equivoc, rectifico i dic que m'he equivocat, però no m'equivocaré dues vegades. Per tant, que li quedi clar. I no és ver que feim victimisme, li he dit que vaig anar a parlar amb el Sr. Acebes i ell va contestar la nostra cridada i ens va atendre, i va dir que donaria solucions als problemes, i jo no he tengut cap tipus de problema amb el Sr. Acebes, amb els que he tengut problemes és amb aquells als quals he demanat que em rebessin i no m'han rebut, amb aquests he tengut problemes, per cert molts, massa, per a una comunitat autònoma com la de les Illes Balears, he tengut problemes amb els que ens han enviat missatges des de Madrid i ens han dit que el turisme, en plena temporada turística, han anat dient des de Madrid que la temporada turística a les Illes Balears era una catàstrofe, quan érem els que teníem la millor ocupació de tot Espanya. Això no té nom, no té nom. Han estat dient des de Madrid que les Illes Balears era una catàstrofe el turisme, i ho han estat dient quan nosaltres teníem l'ocupació més bona d'Espanya, i això no té nom. I vostès, vostès els han fet costat a aquests.

(Aldarull)

I ara em ve a dir que vostè està preocupat pels comerciants, vostè s'havia d'haver preocupat abans pels comerciants, vostè havia d'haver avisat als seus de Madrid perquè deixassin de fer aquestes fantasmades. Perquè això sí que ha afectat la imatge de les Illes Balears, que un govern de l'Estat vagi dient que a les Illes Balears les coses van malament, quan té la millor ocupació de tota Espanya. Això sí que fa mal. Per tant, no em vengui amb històries.

També em diu que sobre l'ecotaxa, n'hi ha, no sé quants, el conseller d'Andalusia, que és del Partit Andalustista, el conseller de no sé on i tal, miri, la comissària europea de Medi Ambient ha dit que l'ecotaxa era una cosa extraordinària, la comissària europea de Medi Ambient, que era una cosa extraordinària. El ministre de Medi Ambient alemany ha dit que l'ecotaxa era una cosa extraordinària, l'ambaixador alemany, que ara l'han llevat però que fins fa poc era l'ambaixador, ha dir que l'ecotaxa era una cosa extraordinària.

(Aldarull)

I així una llista increïble. Però no tenim tant de temps.

Per cert, Sr. Josep Oliver Marí, president de l'organització empresarial de la CAEB, "jo crec que som en bon camí, perquè realment hem anat reduint la sinistralitat, jo crec que som en el bon camí, s'ha fet una bona feina".

(Aldarull)

El president de la CAEB, per tant, alerta, alerta a usar segons quins tipus de ...

I quant al tema de les dones, no em venguin amb històries de consellers, jo vaig veure a l'executiva 47 persones, per cert, ja els avis, nosaltres no ho podem fer, dins el nostre local, la nostra executiva no es podria reunir amb tantes persones, no hi caben, i això que l'acabam d'estrenar, 47 persones, no hi caben dins el nostre local. De 47 persones, 6 dones, 6 o 7 dones, Sr. González Ortea, això, això, mirin, el mateix dia que hi havia el congrés del PP, nosaltres teníem comitè federal, el meu partit, i vàrem aprovar la llista, la comissió de llistes que era de 9 persones, 5 dones i 4 homes. 47 homes, 6 dones. No, no, jo crec que més clar, aigua.

(Aldarull)

Jo crec que estam ben igual que quan vàrem començar i li puc assegurar que em sap greu. Sr. Flaquer, tranquil·litzi's, que ja acab, ja acab, tranquil, tranquil. I vostè havia aguantat molt bé, s'ha "desmadrat" al final, només.

En una paraula, crec que vostè ha tocat dos o tres temes, que continuen fent exactament la mateixa política que han fet durant tota aquesta legislatura, crec que no és la política que pertoca ni la que esperen precisament els seus votants, vostès han estat exercint el partit del no, que tot està malament, que és un govern il·legítim, que no s'entenen, i clar, al final han de fer l'*sprint*, perquè han vist que sí que ens hem entès, que no s'ha espanyat, que hem durat els quatre anys i que per tant això

acaba havent-hi govern progressista. I això ara els ha agafat una mica de sorpresa. No, no s'han de sorprendre, perquè això va per llarg, va per llarg, no acabarem en aquesta legislatura. Ja ho vaig dir ahir, tenim una feinada, tenim una feinada, ahir ho vaig explicar, tenim una feinada. El model no es canvia en dos dies, el model que nosaltres volem impulsar, Sr. González Ortea, perdoni'm, però el model que volem impulsar no es canvia en dos dies i, per tant, una legislatura no basta.

I recordi, Sr. González Ortea, dues fites clares, dues fites clares, que el creixement econòmic sigui compatible amb la nostra terra, amb la nostra identitat i amb el medi ambient, que el creixement econòmic signifiqui benestar social, aquestes són les dues fites, i qualsevol desacceleració momentània, qualsevol conjuntura no ens farà fugir d'aquest projecte. Nosaltres continuarem tirant endavant aquest projecte. I, efectivament, si en algunes coses hi hem d'intervenir, perquè es tracta d'assegurar segons quins tipus de coses a la gent, hi intervindrem, no ho dubti, crec que aquesta és la millor manera d'actuar.

Ara, també li dic que crec que per a bé d'aquest país, seria necessari que hi hagués un enteniment amb tota una sèrie de qüestions, i per això ja ahir feia la proposta que feia, crec que si és possible fer pactes per a l'ocupació amb CAEB, amb PIMEM, amb els sindicats, si és possible parlar amb els empresaris del transport, si és possible parlar amb els comerciants, amb els industrials, amb el món empresarial en general, crec que també ha de ser possible, al marge de l'ecotaxa, poder parlar amb el sector turístic, amb els sindicats i amb totes aquelles persones que siguin importants per poder sumar esforços i arribar a aquest gran acord. Crec que els empresaris i els sindicats, amb el pacte per a l'ocupació, ja han deixat molt clar quins són els objectius que hem de perseguir, crec que comparteixen plenament aquest nou model de país que jo explicava ahir. Hi ha alguna federació que encara no, però pot estar ben segur que les portes del Govern de les Illes Balears continuaran obertes de bat a bat perquè aquest enteniment sigui possible i que jo, com a president, a pesar de tot el que hi ha hagut enrera, faré tots els possibles perquè aquest enteniment sigui possible, perquè això és bo per al meu país, i jo mir per al meu país.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. President del Govern.

EL SR. VICEPRESIDENT DEL GOVERN I CONSELLER D'ECONOMIA, COMERÇ I INDÚSTRIA (Pere Sampol i Mas):

Deman la paraula per al·lusions personal que poden afectar la meua honestedat, quedarà escrit al *Diari de Sessions* que puc haver falsejat unes enquestes realitzades a Fires i Congressos, i deman el temps que em permet el Reglament per poder respondre a aquesta acusació. Quedarà escrit al *Diari de Sessions*, i crec que meresc una oportunitat.

EL SR. PRESIDENT:

Això ho ha dit el president del Govern?

EL SR. VICEPRESIDENT DEL GOVERN I CONSELLER
D'ECONOMIA, COMERÇ I INDÚSTRIA (Pere Sampol i Mas):

Ho ha dit el Sr. González Ortea.

EL SR. PRESIDENT:

Em demana ara la paraula per al·lusions, però de totes maneres, ja que són les 22,14 hores, avui crec que podem fer un exercici de flexibilitat, ja que em sembla, ... Sr. Huguet, em demana la paraula.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Sí, Sr. President. Jo li deman la paraula també per aclarir una cosa. Al Sr. Huguet, Joan, no li van lliurar mai cap paper de Bitel. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Huguet, Joan. Sr. González Ortea.

EL SR. GONZÁLEZ I ORTEA:

Sí, Sr. Presidente. Es para aclarar una cosa, no he hecho ninguna acusación al Sr. Sampol, me he limitado a leer unos titulares de periódico que con mucho gusto paso a la Presidencia y al Sr. Sampol. Son unos titulares de periódico en los cuales, lógicamente, yo no tengo arte ni parte. Me he limitado a leerlos. Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. González Ortea. Bé, idò aplicarem una norma, ya que el Sr. Huguet Rotger no ha demanat la paraula per alusión, Sr. Sampol, el president del Govern ha tancat el debat. El Sr. González Ortea havia parlat abans, ha donat una explicació adient, i crec que en aquest punt podem deixar el debat de la comunitat.

Així i tot hem aconseguit fer les 22,15. Els grups tenen trenta minuts per presentar propostes de resolució, i a les 22 hores i 50 minuts es reunirà la Mesa per qualificar-les.

Se suspèn la sessió fins demà a les 11 hores.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS

PREU DE LA SUBSCRIPCIÓ

Un any	12 euros.
Sis mesos	6 euros.
Tres mesos	3 euros.
Preu de l'exemplar	0,60 euros.

Redacció i Administració
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS
C/ Palau Reial, 8
07001 PALMA

Imp. Parlament de les Illes Balears. Palma